

Den Europæiske Unions Tidende

C 346

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

 53. årgang
 18. december 2010

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
IV Oplysninger		
OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER		
Den Europæiske Unions Domstol		
2010/C 346/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 328 af 4.12.2010	1
Retten		
2010/C 346/02	Edsaflæggelse af nyt medlem af Retten	2
2010/C 346/03	Afdelingernes sammensætning efter dommer A. Popescus tiltrædelse	2
V Øvrige meddelelser		
RETSLIGE PROCEDURER		
Domstolen		
2010/C 346/04	Sag C-535/07: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. oktober 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig (Traktatbrud — direktiv 79/409/EØF og 92/43/EØF — beskyttelse af vilde fugle — fejlagtig udpegning og utilstrækkelig retlig beskyttelse af særligt beskyttede områder)	3

DA

 Pris:
 4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 346/05	Sag C-185/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. oktober 2010 — Latchways plc Eurosafe Solutions BV mod Kedge Safety Systems BV, Consolidated Nederland BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank 's-Gravenhage, Nederlandene) (Direktiv 89/106/EØF — byggevarer — direktiv 89/686/EØF — personlige værnemidler — afgørelse 93/465/EØF — »CE-mærkning« — forankringsanordninger til beskyttelse mod fald fra højder i forbindelse med arbejde, som udføres på tage — standard EN 795)	3
2010/C 346/06	Sag C-280/08 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. oktober 2010 — Deutsche Telekom AG mod Europa-Kommissionen, Vodafone D2 GmbH, tidligere Vodafone AG & Co. KG, tidligere Arcor AG & Co. KG m.fl. (Appel — konkurrence — artikel 82 EF — markedet for teletjenester — adgang til det faste telefonnet hos den etablerede operatør — engrospriser for formidlingstjenesteydelser, der giver adgang til abonnentledninger, der stilles til rådighed for konkurrenterne — detailpris for adgangs-tjenester til slutbrugerne — en dominerende virksomheds priser — konkurrenters prispres — priser godkendt af den nationale tilsynsmyndighed — den dominerende virksomheds råderum — ansvar for overtrædelsen — begrebet »misbrug« — kriteriet om den lige så effektive konkurrent — beregning af prispresset — virkningerne af misbruget — bødens størrelse)	4
2010/C 346/07	Sag C-350/08: Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. oktober 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Litauen (Traktatbrud — tiltrædelsesakten af 2003 — tiltrædende staters forpligtelser — gældende fællesskabsret — direktiv 2001/83/EF og 2003/63/EF — forordning (EØF) nr. 2309/93 og (EF) nr. 726/2004 — humanmedicinske lægemidler — bioteknologisk fremstillede biologiske læge-midler — national markedsføringstilladelse bevilget før tiltrædelsen)	5
2010/C 346/08	Sag C-467/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. oktober 2010 — PADAWAN SL mod Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Barcelona (Spanien)) (Tilnærmelse af lovgivningerne — ophavsret og beslægtede rettigheder — direktiv 2001/29/EF — retten til reproduktion — undtagelser og begrænsninger — undtagelsen for så vidt angår kopiering til privat brug — begrebet »rimelig kompensation« — ensartet fortolkning — medlemsstaternes gennemførelse — kriterier — grænser — afgift for privat-kopiering på udstyr, apparater og medier til digital reproduktion)	5
2010/C 346/09	Sag C-482/08: Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. oktober 2010 — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union (Annulations søgsmål — afgørelse 2008/633/RIA — adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terror-handlinger og andre alvorlige strafbare handlinger — udvikling af Schengenreglernes bestemmelser — udelukkelse af Det Forenede Kongerige fra vedtagelsen af afgørelsen — gyldighed)	6
2010/C 346/10	Sag C-499/08: Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. oktober 2010 — Ingeniørforeningen i Danmark for Ole Andersen mod Region Syddanmark (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vestre Landsret — Danmark) (Direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — forbud mod forskelsbehandling på grund af alder — manglende betaling af fratrædelsesgodtgørelse til arbejdstagere, der har ret til at oppebære alderspension)	7
2010/C 346/11	Sag C-508/08: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 28. oktober 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Malta (Traktatbrud — fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport — forordning (EØF) nr. 3577/92 — artikel 1 og 4 — cabotage i en medlemsstat — pligt til at indgå kontrakter om offentlig tjeneste uden forskelsbehandling — indgåelse uden forudgående udbud af en eksklusiv kontrakt før datoen for en medlemsstats tiltrædelse af Unionen)	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 346/12	Sag C-570/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. oktober 2010 — Symvoulio Apochetefseon Lefkosias mod Anatheoritiki Archi Prosforon (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Anotato Dikastirio Kyprou — Republikken Cypern) (Offentlige kontrakter — direktiv 89/665/EØF — artikel 2, stk. 8 — den instans, der er ansvarlig for klageprocedurerne, er ikke en retsinstans — annullation af den ordregivende myndigheds beslutning om at vælge et givet tilbud — den ordregivende myndigheds mulighed for at indbringe beslutningen for en domstol)	8
2010/C 346/13	Sag C-16/09: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. oktober 2010 — Gudrun Schwemmer mod Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Familienkasse (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 — familiedydelser — antikumulationsregler — artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 1408/71 — artikel 10, stk. 1, litra a), i forordning nr. 574/72 — børn, der er bosat i en medlemsstat med deres mor, som opfylder betingelserne for dér at modtage familiedydelser, og hvis far, der arbejder i Schweiz, og som a priori opfylder betingelserne for at modtage familiedydelser af samme art i medfør af schweizisk lovgivning, undlader at ansøge om tildeling af disse ydelser)	8
2010/C 346/14	Sag C-45/09: Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. oktober 2010 — Gisela Rosenblatt mod Oellerking Gebäudereinigungsges.mbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Hamburg — Tyskland) (Direktiv 2000/78/EF — forskelsbehandling på grund af alder — ansættelseskontraktens ophør som følge af pensionsalderens indtræden)	9
2010/C 346/15	Sag C-49/09: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. oktober 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen (Traktatbrud — merværdiafgift — direktiv 2006/112/EF — medlemsstaters senere tiltrædelse — overgangsbestemmelser — tidsmæssig anvendelse — anvendelse af en nedsat afgiftssats — babytøj og beklædningsstilbehør til babyer samt børnefødtøj)	9
2010/C 346/16	Sag C-61/09: Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. oktober 2010 — Landkreis Bad Dürkheim mod Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Tyskland) (Fælles landbrugspolitik — det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse støtteordninger — forordning (EF) nr. 1782/2003 — enkeltbetalingsordning — fælles regler for ordningerne for direkte støtte — begrebet »støtteberettiget hektar« — ikke-landbrugsaktiviteter — betingelser for at anse et landbrugsareal for at være en del af en bedrift)	10
2010/C 346/17	Sag C-67/09 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. oktober 2010 — Nuova Agricast Srl og Cofra srl mod Europa-Kommissionen (Appel — statsstøtte — støtteordning for investeringer i ugunstigt stillede områder i Italien — Kommissionens beslutning, hvorved denne ordning erklæres forenelig med fællesmarkedet — påstand om erstatning for tab, der angiveligt er påført på grund af vedtagelsen af denne beslutning — overgangsforanstaltninger mellem denne ordning og den forudgående — tidsmæssige anvendelsesområde for Kommissionens beslutning om ikke at gøre indsigelse mod den forudgående støtteordning — retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og ligebehandlingsprincippet)	11
2010/C 346/18	Sag C-72/09: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. oktober 2010 — Établissements Rimbaud SA mod Directeur général des impôts et Directeur des services fiscaux d'Aix-en-Provence (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig) (Direkte beskatning — frie kapitalbevægelser — juridiske personer etableret i et tredjeland, der er medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — indehavelse af faste ejendomme beliggende i en anden medlemsstat — afgift på handelsværdien af disse ejendomme — nægtelse af fritagelse — bekæmpelse af skattesvig — bedømmelse i lyset af EØS-aftalen)	11

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 346/19	Sag C-81/09: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. oktober 2010 — Idryma Typou A.E. mod Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulio tis Epikrateias (Grækenland)) (Etableringsfrihed — frie kapitalbevægelser — selskabsret — første direktiv 68/151/EØF — aktieselskab inden for presse- og tv-sektoren — selskab og aktionær med mere end 2,5 % af aktierne — administrativ bøde med solidarisk hæftelse)	12
2010/C 346/20	Sag C-97/09: Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. oktober 2010 — Ingrid Schmelz mod Finanzamt Waldviertel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Østrig) (Sjette momsdirektiv — artikel 24, stk. 3, og artikel 28i — direktiv 2006/112/EF — artikel 283, stk. 1, litra c) — gyldighed — artikel 12 EF, 43 EF og 49 EF — ligebehandlingsprincippet — særordning for små virksomheder — momsfrigørelse — nægtelse af fritagelse for afgiftspligtige personer, der er etableret i andre medlemsstater — begrebet »årlig omsætning«)	12
2010/C 346/21	Sag C-175/09: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. oktober 2010 — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs mod Axa UK plc (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal — Det Forenede Kongerige) (Sjette momsdirektiv — fritagelse — artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3) — transaktioner vedrørende betalinger og overførsler — inddrivelse af fordringer — betalingsordninger for tandlægebehandling — tjenesteydelser bestående i at inddrive og administrere betalinger for tjenesteyderens kunders regning)	13
2010/C 346/22	Sag C-203/09: Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. oktober 2010 — Volvo Car Germany GmbH mod Autohof Weidenschhof GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof (Tyskland)) (Direktiv 86/653/EØF — selvstændige handelsagenter — agenturgiverens opsigelse af agenturkontrakten — handelsagentens ret til godtgørelse)	14
2010/C 346/23	Sag C-205/09: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. oktober 2010 — straffesag mod Emil Eredics og Mária Vassné Sári (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szombathelyi Városi Bíróság — Republikken Ungarn) (Politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — rammeafgørelse 2001/220/RIA — ofres retsstilling i straffesager — offerbegrebet — juridisk person — mægling i straffesager — gennemførelsesregler)	14
2010/C 346/24	Sag C-227/09: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. oktober 2010 — Antonio Accardo m.fl. mod Comune di Torino (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale ordinario di Torino (Italien)) (Socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — tilrettelæggelse af arbejdstiden — kommunale politibetjente — direktiv 93/104/EF — direktiv 93/104/EF, som ændret ved direktiv 2000/34/EF — direktiv 2003/88/EF — artikel 5, 17 og 18 — maksimal ugentlig arbejdstid — kollektive overenskomster eller aftaler indgået mellem arbejdsmarkedets parter på nationalt eller regionalt niveau — undtagelser vedrørende udskudt ugentlig hviletid og kompenserende hviletid — direkte virkning — direktivkonform fortolkning)	15
2010/C 346/25	Sag C-242/09: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. oktober 2010 — Albron Catering BV mod FNV Bondgenoten og John Roest (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te Amsterdam — Nederlandene) (Socialpolitik — overførsel af virksomheder — direktiv 2001/23/EF — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — koncern, hvor arbejdstagerne er ansat af et centralt »arbejdsgiverselskab« og permanent tilknyttet et »driftsselskab« — overførsel af et driftsselskab)	15

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 346/26	Sag C-243/09: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. oktober 2010 — Günter Fuß mod Stadt Halle (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Halle — Tyskland) (Socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — direktiv 2003/88/EF — tilrettelæggelse af arbejdstiden — brandfolk ansat i det offentlige — udrykningstjeneste — artikel 6, litra b), og artikel 22, stk. 1, første afsnit, litra b) — maksimal ugentlig arbejdstid — afslag på at udføre et arbejde ud over denne arbejdstid — tvungen forflyttelse til en anden tjenestegren — direkte virkning — konsekvens for de nationale domstole)	16
2010/C 346/27	Sag C-306/09: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. oktober 2010 — fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt vedrørende I.B. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour constitutionnelle (Belgien)) (Politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — rammeafgørelse 2002/584/RIA — den europæiske arrestordre og procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — artikel 4 — fakultative grunde til at afslå fuldbyrdelse — artikel 4, nr. 6) — arrestordre udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en straffedom — artikel 5 — garantier, som den udstedende medlemsstat skal give — artikel 5, nr. 1) — domfældelse in absentia — artikel 5, nr. 3) — arrestordre udstedt med henblik på retsforfølgning — overgivelse betinget af, at den pågældende person overføres til den fuldbyrdende medlemsstat — samtidig anvendelse af artikel 5, nr. 1) og 3) — forenelighed)	16
2010/C 346/28	Sag C-345/09: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. oktober 2010 — J.A. van Delft, J.C. Ramaer, J.M. van Willigen, J.F. van der Nat, C.M. Janssen og O. Fokkens mod College van zorgverzekeringen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep — Nederlandene) (Social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — afsnit III, kapitel 1 — artikel 28, 28a og 33 — forordning (EØF) nr. 574/72 — artikel 29 — fri bevægelighed for personer — artikel 21 TEUF og 45 TEUF — sygeforsikringsydelse — personer berettigede til alderspension eller rente som følge af uarbejdsdygtighed — bopæl i en anden medlemsstat end den stat, som det påhviler at udbetale pensionen eller renten — naturalydelse udredt af bopælsstaten for den udbetalende stats regning — manglende registrering i bopælsstaten — pligt til at betale bidrag til den udbetalende stat — lovændring i den udbetalende stat — opretholdelse af sygeforsikring — forskellig behandling af personer, der har bopæl i landet, og personer, der ikke har bopæl i landet)	17
2010/C 346/29	Sag C-367/09: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 28. oktober 2010 — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau mod SGS Belgium NV, Firme Derwa NV og Centraal Beheer Achmea NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Antwerpen (Belgien)) (Præjudiciel forelæggelse — handlinger, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser — forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95, artikel 1, artikel 3, stk. 1, tredje afsnit, samt artikel 5 og 7 — forordning (EØF) nr. 3665/87 — artikel 11 og artikel 18, stk. 2, litra c) — begrebet økonomisk beslutningstager — personer, der har medvirket til gennemførelsen af uregelmæssigheden — personer, der er ansvarlige for uregelmæssigheden, eller som skal forhindre, at den finder sted — administrativ sanktion — direkte virkning — forældelsesfristen for retsforfølgning — afbrydelse)	18
2010/C 346/30	Sag C-385/09: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. oktober 2010 — Nidera Handelscompagnie BV mod Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Republikken Litauen)) (Direktiv 2006/112 — fradragret for indgående moms — national lovgivning, der udelukker fradragretten for varer, der er videresolgt før identificering af den momspligtige)	19
2010/C 346/31	Sag C-423/09: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 28. oktober 2010 — Staatssecretaris van Financiën mod X BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Den fælles toldtarif — tarifering — kombineret nomenklatur — tørrede grøntsager (hele hvidløg), ikke fuldstændigt tørrede)	19

2010/C 346/32	Sag C-428/09: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. oktober 2010 — Union syndicale — Solidaires Isère mod Premier ministre, Ministère du travail, des relations sociales, de la famille, de la solidarité et de la ville og Ministère de la santé et des sports (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État) (Socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — direktiv 2003/88/EF — tilrettelæggelse af arbejdstiden — artikel 1, 3 og 17 — anvendelsesområde — løsarbejde og sæsonarbejde, som udføres af personer, der er omfattet af en »kontrakt om pædagogisk arbejde« — arbejdsperioden for dette personale på ferie- og fritidscentre begrænset til 80 dage om året — national lovgivning, der ikke fastsætter nogen daglig minimumshvileperiode for dette personale — undtagelser i medfør af artikel 17 — betingelser — garanti for en tilsvarende kompenserende hvileperiode eller, i usædvanlige tilfælde, for en passende beskyttelse) 20	20
2010/C 346/33	Sag C-500/09: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 28. oktober 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — posttjenester — direktiv 97/67/EF — nationale begrænsninger — eksprestjenestevirksomheder — national ordning for tilladelser) 20	20
2010/C 346/34	Sag C-41/10: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 28. oktober 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien (Traktatbrud — udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring — direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF — gensidige selskaber, der er aktive på markedet for tillægs-sygeforsikring — ukorrekt eller ufuldstændig gennemførelse) 21	21
2010/C 346/35	Sag C-117/09 P: Domstolens kendelse af 24. juni 2010 — Kronoply GmbH & Co. KG mod Europa-Kommissionen (Appel — statsstøtte — støtteanmodning med henblik på ændring af en tidligere godkendt støtte til den støttemodtagende virksomhed, som blev anmeldt til Kommissionen, efter at hele investeringsprojektet var gennemført — kriterierne tilskyndelseseffekt og nødvendighed) 21	21
2010/C 346/36	Sag C-386/09: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 15. september 2010 — Jhonny Briot mod Randstad Interim, Sodexho SA og Rådet for Den Europæiske Union (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour du travail de Bruxelles (Belgien)) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, andet afsnit — direktiv 2001/23/EF — overførsel af virksomheder — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — ikke fornyelse af en vikars tidsbegrænsede arbejdskontrakt) 22	22
2010/C 346/37	Sag C-28/10 P: Domstolens kendelse af 2. september 2010 — Mehmet Salih Bayramoglu mod Europa-Parlamentet og Rådet for den Europæiske Union (Appel — artikel 119 i procesreglementet — ulovlige påstande — åbenbart, at appellen skal afvises) 22	22
2010/C 346/38	Sag C-292/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Regensburg (Tyskland) den 11. juni 2010 — G mod Cornelius de Visser 23	23
2010/C 346/39	Sag C-328/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Italien) den 5. juli 2010 — Enipower SpA mod Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas 24	24
2010/C 346/40	Sag C-329/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Italien) den 5. juli 2010 — ENI SpA mod Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas og Cassa Conguaglio per il Settore Elettrico 25	25

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 346/41	Sag C-330/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Italien) den 5. juli 2010 — Edison Trading SpA mod Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas	25
2010/C 346/42	Sag C-331/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Italien) den 5. juli 2010 — E.On Produzione SpA mod Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas	25
2010/C 346/43	Sag C-332/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Italien) den 5. juli 2010 — Edipower SpA mod Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas	26
2010/C 346/44	Sag C-333/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Italien) den 5. juli 2010 — E.On Energy Trading Spa mod Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas	26
2010/C 346/45	Sag C-406/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (England & Wales) den 11. august 2010 — SAS Institute Inc. mod World Programming Ltd	26
2010/C 346/46	Sag C-426/10 P: Appel iværksat den 26. august 2010 af Bell & Ross BV til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 18. juni 2010 i sag T-51/10, Bell & Ross mod KHIM	28
2010/C 346/47	Sag C-442/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England og Wales) (Civil Division) den 13. september 2010 — Churchill Insurance Company Limited, Tracy Evans mod Benjamin Wilkinson, ved faderen og procesværgen Steven Wilkinson, Equity Claims Limited	29
2010/C 346/48	Sag C-458/10: Sag anlagt den 17. september 2010 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg	29
2010/C 346/49	Sag C-464/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Mons (Belgien) den 24. september 2010 — État belge mod advokaterne Pierre Henfling, Raphaël Davin og Koenraad Tanghe (som kuratorer i konkursboet efter Tiercé Franco-Belge SA)	30
2010/C 346/50	Sag C-465/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 27. september 2010 — Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales mod Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre	30
2010/C 346/51	Sag C-468/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 28. september 2010 — Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF) mod Administración del Estado	31
2010/C 346/52	Sag C-469/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 28. september 2010 — Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECEMD) mod Administración del Estado	32

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 346/53	Sag C-472/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Pest Megyei Bíróság (Republikken Ungarn) den 29. september 2010 — Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság mod Invitel Távközlési Zrt.	32
2010/C 346/54	Sag C-484/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 7. oktober 2010 — Asociación para la Calidad de los Forjados (ASCAFOR), Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (ASIDAC) mod Administración del Estado, Calidad Siderúrgica SL, Colegio de Ingenieros Técnicos Industriales, Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR), Consejo General de Colegios Oficiales de Aparejadores y Arquitectos Técnicos, Asociación de Investigación de las Industrias de la Construcción (AIDICO) Instituto Tecnológico de la Construcción, Asociación Nacional Española de Fabricantes de Hormigón Preparado (ANEFHOP), Ferroviario Agromán SA, Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (OFICEMEN) og Asociación de Aceros Corrugados Reglamentarios y su Tecnología y Calidad (ACERTEQ)	32
2010/C 346/55	Sag C-487/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal administratif de Rennes (Frankrig) den 11. oktober 2010 — L'Océane Immobilière SAS mod Direction de contrôle fiscal Ouest	33
2010/C 346/56	Sag C-488/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Mercantil Numero Uno de Alicante (Spanien) den 11. oktober 2010 — Celaya Emparanza y Galdos Internacional S.A. mod Proyectos Integrales de Balizamientos S.L.	33
2010/C 346/57	Sag C-491/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht (Tyskland) Celle den 15. oktober 2010 — Joseba Andoni Aguirre Zarraga mod Simone Pelz	34
2010/C 346/58	Sag C-496/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Ufficio del Giudice di Pace di Venafro (Italien) den 15. oktober 2010 — straffesag mod Aldo Patriciello	34
2010/C 346/59	Sag C-500/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione Tributaria Central — Sezione di Bologna (Italien) den 19. oktober 2010 — Ufficio IVA di Piacenza mod Belvedere Costruzioni Srl	34
2010/C 346/60	Sag C-501/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italien) den 19. oktober 2010 — straffesag mod Raffaele Russo	34
2010/C 346/61	Sag C-502/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 20. oktober 2010 — Staatssecretaris van Justitie mod M. Singh	35
2010/C 346/62	Sag C-503/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 20. oktober 2010 — Evroetil AD mod Direktor na Agentsia »Mitnitsi«	35
2010/C 346/63	Sag C-510/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 25. oktober 2010, DR og TV2 Danmark A/S mod NCB	36
2010/C 346/64	Sag C-235/08: Domstolens kendelse af 8. oktober 2010 — straffesag mod Roland Langer (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Ried im Innkreis (Østrig))	37

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 346/65	Sag C-95/09: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 1. juli 2010 — Europa-Kommisionen mod Irland	37
2010/C 346/66	Sag C-182/09: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 3. juni 2010 — Seaport (NI) Ltd mod Department of the Environment for Northern Ireland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division (Det Forenede Kongerige))	37
2010/C 346/67	Sag C-355/09: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 2. september 2010 — Europa-Kommisionen mod Irland	38
2010/C 346/68	Sag C-394/09: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Femte Afdeling den 22. juni 2010 — Europa-Kommisionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland	38
2010/C 346/69	Sag C-510/09: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 9. juni 2010 — Europa-Kommisionen mod Den Franske Republik	38
2010/C 346/70	Sag C-531/09: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 1. september 2010 — Europa-Kommisionen mod Den Portugisiske Republik	38
2010/C 346/71	Sag C-541/09: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 24. september 2010 — Siddiquee Mohammed Mohiuddin mod Azienda Sanitaria Locale Provincia de Varese (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di pace de Varese (Italien))	38
2010/C 346/72	Sag C-192/10: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 19. oktober 2010 — Europa-Kommisionen mod Kongeriget Spanien	38
2010/C 346/73	Sag C-223/10: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 1. september 2010 — Europa-Kommisionen mod Republikken Østrig	38
2010/C 346/74	Sag C-264/10: Domstolens kendelse af 19. oktober 2010 — straffesag mod Gheorghe Kita (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Inalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien))	38

Retten

2010/C 346/75	Sag T-24/05: Rettens dom af 27. oktober 2010 — Alliance One International m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — det spanske marked for køb og første forarbejdning af råtabak — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — fastsættelse af priser og opdeling af markedet — begrundelsespligt — tilregning af ulovlig adfærd — ligebehandling)	39
---------------	---	----

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 346/76	Sag T-227/07: Rettens dom af 28. oktober 2010 — Spanien mod Kommissionen (EUGFL — garantisektionen — udgifter, som er udelukket fra fællesskabsfinansiering — produktionsstøtte bestemt til virksomheder, der forarbejder tomater — uanmeldt kontrol i relevante perioder — proportionalitet)	39
2010/C 346/77	Sag T-236/07: Rettens dom af 26. oktober 2010 — Tyskland mod Kommissionen (EUGFL — Garantisektionen — afslutning af regnskaber — regnskabsåret 2006 — datoen for anvendelsen af artikel 32, stk. 5, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1290/2005 — bindende virkning af en ensidig erklæring fra Kommissionen, der er vedlagt som bilag til et protokollat fra et møde i Coreper)	39
2010/C 346/78	Sag T-23/09: Rettens dom af 26. oktober 2010 — CNOP og CCG mod Kommissionen (Konkurrence — administrativ procedure — beslutning om iværksættelse af en kontrolundersøgelse — artikel 20, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1/2003 — adressatens manglende status som juridisk person — begrundelsespligt — begreberne virksomhed og virksomhedssammenslutning)	40
2010/C 346/79	Sag T-65/09 P: Rettens dom af 27. oktober 2010 — Reali mod Kommissionen (Appel — personalesag — kontraktansatte — ansættelse — indplacering i lønklasse — erhvervs erfaring — eksamensbevis — ækvivalens)	40
2010/C 346/80	Sag T-131/09: Rettens dom af 28. oktober 2010 — Farmeco mod KHIM — Allergan (BOTUMAX) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket BOTUMAX — ældre EF-ord- og figurmærker BOTOX — relative registreringshindringer — risiko for forveksling — krænkelse af renomméet — artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8 stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009))	40
2010/C 346/81	Sag T-365/09: Rettens dom af 27. oktober 2010 — Michalakopoulou Ktimatiki Touristiki mod KHIM — Free (FREE) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket FREE — det ældre nationale ordmærke FREE og det ældre nationale figurmærke free LA LIBERTÉ N'A PAS DE PRIX — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	41
2010/C 346/82	Sag T-32/09 P: Rettens kendelse af 28. oktober 2010 — Marcuccio mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — administrativ procedure — appel åbenbart ugrundet — kontraappel kun vedrørende sagsomkostninger)	41
2010/C 346/83	Sag T-515/09 P: Rettens kendelse af 18. oktober 2010 — Marcuccio mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — en institutions afvisning af at oversætte en afgørelse — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	41
2010/C 346/84	Sag T-516/09 P: Rettens kendelse af 18. oktober 2010 — Marcuccio mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — afvisning af at indlede en undersøgelse — en institutions afvisning af at oversætte en afgørelse — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	42

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 346/85	Sag T-18/10 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 25. oktober 2010 — Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. mod Parlamentet og Rådet (Særlige rettergangsformer — forordning (EF) nr. 1007/2009 — handel med sælprødkter — forbud mod import og salg — undtagelse til fordel for inuitsamfund — anmodning om udsættelse af gennemførelse — formaliteten — fumus boni juris — ingen uopsættelighed)	42
2010/C 346/86	Sag T-353/10 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 25. oktober 2010 — Lito Maieftiko Gynaiologiko kai Cheirurgiko Kentro mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — finansiel bistand — debetnota vedrørende tilbagesøgning af finansiel bistand — begæring om udsættelse af gennemførelse — tilsidesættelse af formkrav — afvisning)	43
2010/C 346/87	Sag T-435/10: Sag anlagt den 17. september 2010 — IEM ERGA — EREVNES MELETES PERIVAL-LONTOS & CHOROTAXIAS A.E. mod Europa-Kommissionen	43
2010/C 346/88	Sag T-446/10: Sag anlagt den 17. september 2010 — Dow AgroSciences og Dintec Agroquímica — Productos Químicos mod Kommissionen	43
2010/C 346/89	Sag T-447/10: Sag anlagt den 21. september 2010 — Evropaiki Dynamiki mod Domstolen	44
2010/C 346/90	Sag T-449/10: Sag anlagt den 20. september 2010 — ClientEarth m.fl. mod Kommissionen	45
2010/C 346/91	Sag T-456/10: Sag anlagt den 1. oktober 2010 — Timab Industries og CFPR mod Kommissionen	46
2010/C 346/92	Sag T-457/10: Sag anlagt den 26. september 2010 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen	47
2010/C 346/93	Sag T-474/10: Sag anlagt den 26. september 2010 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen	48
2010/C 346/94	Sag T-477/10: Sag anlagt den 9. oktober 2010 — SE — Blusen Stenau mod KHIM — SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS (SE© SPORTS EQUIPMENT)	48
2010/C 346/95	Sag T-478/10: Sag anlagt den 4. oktober 2010 — Département du Gers mod Kommissionen	49
2010/C 346/96	Sag T-479/10: Sag anlagt den 4. oktober 2010 — Département du Gers mod Kommissionen	50
2010/C 346/97	Sag T-480/10: Sag anlagt den 4. oktober 2010 — Département du Gers mod Kommissionen	50
2010/C 346/98	Sag T-481/10: Sag anlagt den 4. oktober 2010 — Département du Gers mod Kommissionen	50
2010/C 346/99	Sag T-482/10: Sag anlagt den 4. oktober 2010 — Département du Gers mod Kommissionen	50

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 346/100	Sag T-485/10: Sag anlagt den 13. oktober 2010 — MIP Metro mod KHIM — J.C. Ribeiro SGPS (MISS B)	51
2010/C 346/101	Sag T-498/10: Sag anlagt den 18. oktober 2010 — Mayer Naman mod KHIM — Daniel e Mayer (David Mayer)	51
2010/C 346/102	Sag T-499/10: Sag anlagt den 8. oktober 2010 — MOL mod Europa-Kommissionen	52
2010/C 346/103	Sag T-500/10: Sag anlagt den 19. oktober 2010 — Dorma mod KHIM — Puertas Doorsa (doorsa FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS)	52
2010/C 346/104	Sag T-501/10: Sag anlagt den 22. oktober 2010 — TI Media Broadcasting og TI Media mod Kommissionen	53
2010/C 346/105	Sag T-502/10: Sag anlagt den 18. oktober 2010 — Département du Gers mod Kommissionen	54
2010/C 346/106	Sag T-503/10: Sag anlagt den 21. oktober 2010 — IDT Biologika mod Kommissionen	54
2010/C 346/107	Sag T-504/10: Sag anlagt den 22. oktober 2010 — Prima TV mod Kommissionen	55
2010/C 346/108	Sag T-505/10: Sag anlagt den 18. oktober 2010 — Höganäs mod KHIM — Haynes (ASTALOY) ...	55
2010/C 346/109	Sag T-506/10: Sag anlagt den 22. oktober 2010 — RTI og Elettronica Industriale mod Kommissionen	56
2010/C 346/110	Sag T-508/10: Sag anlagt den 19. oktober 2010 — Seba Diş Ticaret ve Nakliyat mod KHIM — von Eicken (SEBA TRADITION ESTABLISHED 193220 FILTER)	56
2010/C 346/111	Sag T-509/10: Sag anlagt den 20. oktober 2010 — Manufacturing Support & Procurement Kala Naft mod Rådet	57
2010/C 346/112	Sag T-512/10: Sag anlagt den 26. oktober 2010 — Nike International mod KHIM (DYNAMIC SUPPORT)	58
2010/C 346/113	Sag T-443/09: Rettens kendelse af 28. oktober 2010 — Agriconsulting Europe mod Kommissionen	58
2010/C 346/114	Sag T-16/10: Rettens kendelse af 18. oktober 2010 — Alisei mod Kommissionen	58
2010/C 346/115	Sag T-151/10: Rettens kendelse af 22. oktober 2010 — Bank Nederlandse Gemeenten mod Kommissionen	58

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2010/C 346/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 328 af 4.12.2010

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 317 af 20.11.2010

EUT C 301 af 6.11.2010

EUT C 288 af 23.10.2010

EUT C 274 af 9.10.2010

EUT C 260 af 25.9.2010

EUT C 246 af 11.9.2010

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

RETTE

Edsaflæggelse af nyt medlem af Retten

(2010/C 346/02)

Efter hans udnævnelse som dommer ved Den Europæiske Unions Ret for perioden 26. november 2010 til 31. august 2016 ved beslutning af repræsentanter for regeringerne for medlemsstaterne i Den Europæiske Union den 18. november 2010 ⁽¹⁾, aflagde Andrei Popescu ed for Domstolen den 26. november 2010.

Afdelingernes sammensætning efter dommer A. Popescus tiltrædelse

(2010/C 346/03)

Rettens plenum har som følge af, at A. Popescu er tiltrådt som dommer, den 29. november 2010 truffet beslutning om at ændre Rettens plenums beslutning af 20. september 2010 om afdelingernes sammensætning, som ændret ved beslutning af 26. oktober 2010, på følgende måde.

I tidsrummet fra den 29. november 2010 til datoen for den bulgarske dommers tiltrædelse er afdelingernes sammensætning som følger:

Anden Udvidede Afdeling, som sættes med fem dommere:

afdelingsformanden, N. J. Forwood, og dommerne F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek, J. Schwarcz og A. Popescu

Anden Afdeling, som sættes med tre dommere:

afdelingsformanden, N. J. Forwood

- a) dommerne F. Dehousse og A. Popescu
- b) dommerne F. Dehousse og J. Schwarcz
- c) dommerne J. Schwarcz og A. Popescu

Syvende Udvidede Afdeling, som sættes med fem dommere:

afdelingsformanden, A. Dittrich, og dommerne F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek, J. Schwarcz og A. Popescu

⁽¹⁾ EUT L 306 af 23.11.2010, s. 76

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. oktober 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig(Sag C-535/07) ⁽¹⁾**(Traktatbrud — direktiv 79/409/EØF og 92/43/EØF — beskyttelse af vilde fugle — fejlagtig udpegning og utilstrækkelig retlig beskyttelse af særligt beskyttede områder)**

(2010/C 346/04)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Sauer og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig (ved E. Riedl, E. Pürgy og K. Drechsel, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte i sagen: Forbundsrepublikken Tyskland (ved M. Lumma og J. Möller, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 4, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103, s. 1) og artikel 6, stk. 2, sammenholdt med artikel 7 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7) — et område, der er egnet til bevarelse af fuglearter (»Hanság«), ikke udpeget som særligt beskyttet område og et andet område (»Niedere Tauern«) ukorrekt udpeget — en retlig beskyttelse, der svarer til de i fællesskabsretten opstillede krav, ikke garanteret i de allerede udpegede særlige beskyttelsesområder

Konklusion

1) Republikken Østrig har:

— idet den ikke korrekt på grundlag af ornitologiske kriterier har udlagt Hanság i delstaten Burgenland som særligt beskyttet område og afgrænset det særligt beskyttede område Niedere Tauern i delstaten Steiermark i henhold til artikel 4, stk. 1,

Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, og

— idet den ikke har tillagt de særligt beskyttede områder Maltsch, Wiesengebiet im Freiwald, Pfeifer Anger, Oberes Donautal og Untere Traun i delstaten Oberösterreich og det særligt beskyttede område Verwall i delstaten Vorarlberg den retlige beskyttelse, som kræves i henhold til artikel 4 i direktiv 79/409 og artikel 6, stk. 2, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, sammenholdt med dettes artikel 7,

tilsidesat sine forpligtelser i henhold til disse bestemmelser.

2) I øvrigt frifindes Republikken Østrig.

3) Europa-Kommissionen, Republikken Østrig og Forbundsrepublikken Tyskland bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 51 af 23.2.2008.**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. oktober 2010 — Latchways plc Eurosafe Solutions BV mod Kedge Safety Systems BV, Consolidated Nederland BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank 's-Gravenhage, Nederlandene)**(Sag C-185/08) ⁽¹⁾**(Direktiv 89/106/EØF — byggevarer — direktiv 89/686/EØF — personlige værnemidler — afgørelse 93/465/EØF — »CE-mærkning« — forankringsanordninger til beskyttelse mod fald fra højder i forbindelse med arbejde, som udføres på tage — standard EN 795)**

(2010/C 346/05)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank 's-Gravenhage

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Latchways plc Eurosafe Solutions BV

Sagsøgt: Kedge Safety Systems BV, Consolidated Nederland BV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtsbank's-Gravenhage — fortolkning af Rådets direktiv 89/106/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer (EFT L 40, s. 12), af Rådets direktiv 89/686/EØF af 21. december 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om personlige værnemidler (EFT L 399, s. 18), og af Rådets afgørelse af 22. juli 1993 om modulerne for de forskellige faser i procedurerne for overensstemmelsesvurdering og regler om anbringelse og anvendelse af »CE-overensstemmelsesmærkingen«, med henblik på anvendelse i direktiverne om teknisk harmonisering (EFT L 220, s. 23) — forankringsanordninger, som er en del af det faldsikringsudstyr, der er beregnet til varigt at skulle fastgøres til tagkonstruktionen — europæisk EN 795-standard

Konklusion

- 1) Eftersom bestemmelserne i den europæiske standard EN 795 vedrørende forankringsanordninger i klasse A1 ikke er omfattet af anvendelsesområdet for Rådets direktiv 89/686/EØF af 21. december 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om personlige værnemidler, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003, og de dermed heller ikke er omfattet af EU-retens anvendelsesområde, er Domstolen ikke kompetent til at foretage en fortolkning heraf.
- 2) Forankringsanordninger som de i hovedsagen omhandlede, som ikke er bestemt til at skulle bæres eller holdes af brugeren, er hverken i sig selv eller som følge af den omstændighed, at de er beregnet til at skulle forbindes med et personligt værnemiddel, omfattet af direktiv 89/686, som ændret ved forordning nr. 1882/2003.
- 3) Forankringsanordninger som de i hovedsagen omhandlede, som indgår som en del af det bygværk, de er fastgjort til med henblik på at garantere sikkerheden ved anvendelsen af det omhandlede bygværks tag eller dets funktion, er omfattet af Rådets direktiv 89/106/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer, som ændret ved forordning nr. 1882/2003.
- 4) Rådets afgørelse 93/465/EØF af 22. juli 1993 om modulerne for de forskellige faser i procedurerne for overensstemmelsesvurde-

ring og regler om anbringelse og anvendelse af »CE-overensstemmelsesmærkingen«, med henblik på anvendelse i direktiverne om teknisk harmonisering, gør det ikke muligt at vælge at anbringe en »CE-mærkning« på et produkt, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for det direktiv, i henhold til hvilket mærket anbringes, selv når produktet opfylder de i direktivet definerede tekniske krav.

(¹) EUT C 197 af 2.8.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. oktober 2010 — Deutsche Telekom AG mod Europa-Kommissionen, Vodafone D2 GmbH, tidligere Vodafone AG & Co. KG, tidligere Arcor AG & Co. KG m.fl.

(Sag C-280/08 P) (¹)

(Appel — konkurrence — artikel 82 EF — markedet for teletjenester — adgang til det faste telefonnet hos den etablerede operatør — engrospriser for formidlingstjenesteydelser, der giver adgang til abonnentledninger, der stilles til rådighed for konkurrenterne — detailpris for adgangstjenester til slutbrugerne — en dominerende virksomheds priser — konkurrenters prispres — priser godkendt af den nationale tilsynsmyndighed — den dominerende virksomheds råderum — ansvar for overtrædelsen — begrebet »misbrug« — kriteriet om den lige så effektive konkurrent — beregning af prispresset — virkningerne af misbruget — bødens størrelse)

(2010/C 346/06)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Deutsche Telekom AG (ved Rechtsanwältin U. Quack, S. Ohlhoff og M. Hutschneider)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved K. Mojzesowicz, W. Mölls og O. Weber, som befuldmægtigede), Vodafone D2 GmbH, tidligere Vodafone AG & Co. KG, tidligere Arcor AG & Co. KG (ved M. Klusmann, som befuldmægtiget), Versatel NRW GmbH, tidligere Tropolys NRW GmbH, tidligere CityKom Münster GmbH Telekommunikationsservice, EWE TEL GmbH, HanseNet Telekommunikation GmbH, Versatel Nord GmbH, tidligere Versatel Nord-Deutschland GmbH, tidligere KomTel Gesellschaft für Kommunikations- und Informationsdienste mbH, NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation mbH, Versatel Süd GmbH, tidligere Versatel Süd-Deutschland GmbH, tidligere tesion Telekommunikation GmbH og Versatel West GmbH, tidligere Versatel West-Deutschland GmbH, tidligere Versatel Deutschland GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwalt N. Nolte)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling) den 10. april 2008 i sag T-271/03, Deutsche Telekom mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen for en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2003/707/EF af 21. maj 2003 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 82 (sag COMP/C-1/37.451, 37.578, 37.579 — Deutsche Telekom AG) (EUT L 263, s. 9) og for en påstand subsidiær om nedsættelse af den bøde, der var pålagt sagsøgeren — misbrug af dominerende stilling — pris for adgang til et fast telenet i Tyskland — en dominerende virksomheds misbrugs-lignende prispolitik, hvorefter den opkræver engrospriser for adgangen til abonnentnettet fra sine konkurrenter, som er højere end de detailpriser, som den opkræver fra sine slutbrugere

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Deutsche Telekom AG betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 223 af 30.8.2008.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. oktober 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Litauen

(Sag C-350/08) (¹)

(Traktatbrud — tiltrædelsesakten af 2003 — tiltrædende staters forpligtelser — gældende fællesskabsret — direktiv 2001/83/EF og 2003/63/EF — forordning (EØF) nr. 2309/93 og (EF) nr. 726/2004 — humanmedicinske lægemidler — bioteknologisk fremstillede biologiske lægemidler — national markedsføringstilladelse bevilget før tiltrædelsen)

(2010/C 346/07)

Processprog: litauisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Steiblyté og M. Šimerdová, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Litauen (ved D. Kriaučiūnas og R. Mackevičienė, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 6, stk. 1, og bilag I, del II, nr. 4, til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311, s. 67), som ændret ved direktiv 2003/63/EF, artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2309/93 af 22. juli 1993 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human-

veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk agentur for lægemiddelvurdering (EFT L 214, s. 1), og artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT L 136, s. 1) — opretholdelse af national tilladelse til markedsføring af det tilsvarende biologiske lægemiddel »Grasalva«

Konklusion

- 1) Republikken Litauen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, som ændret ved Kommissionens direktiv 2003/63/EF af 25. juni 2003, såvel som i henhold til artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2309/93 af 22. juli 1993 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk agentur for lægemiddelvurdering og artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur, idet den har opretholdt den nationale tilladelse til markedsføring af lægemidlet Grasalva.

- 2) Republikken Litauen betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 247 af 27.9.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. oktober 2010 — PADAWAN SL mod Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Barcelona (Spanien))

(Sag C-467/08) (¹)

(Tilnærmelse af lovgivningerne — ophavsret og beslægtede rettigheder — direktiv 2001/29/EF — retten til reproduktion — undtagelser og begrænsninger — undtagelsen for så vidt angår kopiering til privat brug — begrebet »rimelig kompensation« — ensartet fortolkning — medlemsstaternes gennemførelse — kriterier — grænser — afgift for privatkopiering på udstyr, apparater og medier til digital reproduktion)

(2010/C 346/08)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PADAWAN SL

Sagsøgt: Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

Procesdeltagere: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación de Artistas Intérpretes o Ejecutantes — Sociedad de Gestión de España (AIE), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Audiencia Provincial de Barcelona — fortolkning af artikel 5, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10) — ret til reproduktion — undtagelser og begrænsninger — rimelig kompensation — afgiftsordning for udstyr, apparater og materialer til digital reproduktion

Konklusion

- 1) Begrebet »rimelig kompensation« i henhold til artikel 5, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet er et selvstændigt EU-retligt begreb, der skal fortolkes ensartet i alle de medlemsstater, der har indført en undtagelsesregel for privatkopiering, uafhængigt af medlemsstaternes mulighed for — inden for de i EU-retten fastlagte rammer, navnlig som fastlagt i dette direktiv — at fastsætte formen og finansierings- og opkrævningsbestemmelserne for denne rimelige kompensation såvel som dens størrelse.
- 2) Artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29 skal fortolkes således, at den »rimelige balance«, der skal findes mellem de pågældende berørte personers interesser, indebærer, at den rimelige kompensation nødvendigvis skal beregnes på grundlag af kriteriet om skade for ophavsmandene til de beskyttede værker som følge af indførelsen af undtagelsen for privatkopiering. Det er i overensstemmelse med kravene til denne »rimelige balance« at fastsætte, at personer, der råder over udstyr, apparater og medier til digital reproduktion, og som i den forbindelse retligt eller faktisk giver private brugere adgang hertil, eller som tilbyder disse en kopieringsservice, er betalingspligtige i forhold til finansieringen af den rimelige kompensation, for så vidt som disse personer har mulighed for at overvælge den reelle byrde ved denne finansiering på de private brugere.
- 3) Artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29 skal fortolkes således, at der skal foreligge en sammenhæng mellem anvendelsen af afgiften, der har til formål at finansiere den rimelige kompensation, med hensyn til udstyr, apparater og medier til digital reproduktion og disses formodede brug til privatkopiering. Som følge heraf er anvendelse uden forskel af afgiften for privatkopiering, navnlig med hensyn til udstyr, apparater og medier til digital

reproduktion, der ikke stilles til rådighed for private brugere og klart er forbeholdt til anden brug end fremstilling af kopier til privat brug, ikke i overensstemmelse med direktiv 2001/29.

(¹) EUT C 19 af 24.1.2009, s. 12.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. oktober 2010 — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-482/08) (¹)

(Annullationssøgsmål — afgørelse 2008/633/RIA — adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger — udvikling af Schengenreglernes bestemmelser — udelukkelse af Det Forenede Kongerige fra vedtagelsen af afgørelsen — gyldighed)

(2010/C 346/09)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved V. Jackson og I. Rao, som befuldmægtigede, og barrister T. Ward)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J. Schutte og R. Szostak, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien (ved J.M. Rodríguez Cárcamo, som befuldmægtiget), og Europa-Kommisjonen (ved M. Wilderspin og B.D. Simon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Artikel 35, stk. 6, EU — annullation af Rådets afgørelse 2008/633/RIA af 23. juni 2008 om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger (EUT L 218, s. 129) — udelukkelse af Det Forenede Kongerige fra vedtagelsen af den nævnte afgørelse — tilsidesættelse af væsentlige formkrav

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

- 2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 32 af 7.2.2009.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. oktober 2010 — Ingeniørforeningen i Danmark for Ole Andersen mod Region Syddanmark (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vestre Landsret — Danmark)

(Sag C-499/08) (¹)

(Direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — forbud mod forskelsbehandling på grund af alder — manglende betaling af fratrædelsesgodtgørelse til arbejdstagere, der har ret til at oppebære alderspension)

(2010/C 346/10)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Vestre Landsret

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ingeniørforeningen i Danmark for Ole Andersen

Sagsøgt: Region Syddanmark

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Vestre Landsret — fortolkning af artikel 2 og 6 i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16) — national lovgivning, der foreskriver betaling af fratrædelsesgodtgørelse til opsagte arbejdstagere, der har været ansat hos samme arbejdsgiver et bestemt antal år, medmindre disse arbejdstagere har nået en alder, hvor de har ret til alderspension, hvortil arbejdsgiveren har bidraget — direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af alder

Konklusion

Artikel 2 og artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78 af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at de er

til hinder for nationale retsfor skrifter, hvorefter arbejdstagere — alene som følge af den omstændighed, at de har ret til en alderspension udbetalt af deres arbejdsgiver i henhold til en pensionsordning, som de er indtrådt i før det fyldte 50. år — ikke er berettiget til en fratrædelsesgodtgørelse, der er bestemt til at lette overgangen til anden beskæftigelse for arbejdstagere med en anciennitet på over 12 år i virksomheden.

(¹) EUT C 19 af 24.1.2009.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 28. oktober 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Malta

(Sag C-508/08) (¹)

(Traktatbrud — fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport — forordning (EØF) nr. 3577/92 — artikel 1 og 4 — cabotage i en medlemsstat — pligt til at indgå kontrakter om offentlig tjeneste uden forskelsbehandling — indgåelse uden forudgående udbud af en eksklusiv kontrakt for datoen for en medlemsstats tiltrædelse af Unionen)

(2010/C 346/11)

Processprog: maltesisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Aquilina og K. Simonsson, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Malta (ved S. Camilleri, L. Spiteri og A. Fenech, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrudssøgsmål — tilsidesættelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3577/1992 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads) (EFT L 364, s. 7) — indgåelse af en eksklusiv kontrakt til sikring af søforbindelsen mellem Malta og Gozo uden forudgående udbud

Konklusion

1) Republikken Malta frifindes.

2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 32 af 7.2.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. oktober 2010 — Symvoulio Apochetefseon Lefkosias mod Anatheoritiki Archi Prosforon (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Anotato Dikastirio Kyprou — Republikken Cypern)

(Sag C-570/08) ⁽¹⁾

(Offentlige kontrakter — direktiv 89/665/EØF — artikel 2, stk. 8 — den instans, der er ansvarlig for klageprocedurerne, er ikke en retsinstans — annullation af den ordregivende myndigheds beslutning om at vælge et givet tilbud — den ordregivende myndigheds mulighed for at indbringe beslutningen for en domstol)

(2010/C 346/12)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Anotato Dikastirio Kyprou

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Symvoulio Apochetefseon Lefkosias

Sagsøgt: Anatheoritiki Archi Prosforon

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Anotato Dikastirio Kyprou — fortolkning af artikel 2, stk. 8, i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395, s. 33) — den ordregivende myndigheds beføjelser til at anlægge sag til prøvelse af beslutninger truffet af en instans, som i henhold til denne bestemmelse er ansvarlig, og som ikke er en retsinstans

Konklusion

Artikel 2, stk. 8, i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke indebærer en forpligtelse for medlemsstaterne til at fastsætte en adgang til domstolsprøvelse, der ligeledes er til fordel for de ordregivende myndigheder, af beslutninger, der er truffet af myndigheder i første instans, der er ansvarlige for klageprocedurerne, og som ikke er retsinstanser, i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter. Denne bestemmelse hindrer imidlertid ikke medlemsstaterne i givet fald at fastsætte en sådan adgang til domstolsprøvelse i deres respektive nationale retsordener til fordel for de ordregivende myndigheder.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 7.3.2009.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. oktober 2010 — Gudrun Schwemmer mod Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Familienkasse (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-16/09) ⁽¹⁾

(Social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 — familiedydelser — antikumulationsregler — artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 1408/71 — artikel 10, stk. 1, litra a), i forordning nr. 574/72 — børn, der er bosat i en medlemsstat med deres mor, som opfylder betingelserne for dér at modtage familiedydelser, og hvis far, der arbejder i Schweiz, og som a priori opfylder betingelserne for at modtage familiedydelser af samme art i medfør af schweizisk lovgivning, undlader at ansøge om tildeling af disse ydelser)

(2010/C 346/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gudrun Schwemmer

Sagsøgt: Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Familienkasse

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 76, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT 1971 II, s. 366), og af artikel 10, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet (EFT 1972 I, s. 149), som ændret — fastlæggelse af den stat, der skal udbetale familiedydelser — antikumulationsregler — børn, der bor i en medlemsstat med deres mor, som dér opfylder betingelserne for at modtage familiedydelser, og hvis far, der bor i Schweiz og som opfylder betingelserne for at modtage familiedydelser af samme art i medfør af den schweiziske lovgivning, med vilje afholder sig fra at ansøge om tildeling af disse ydelser for at skade den fraskilte ægtefælle — Kindergeld (børnetilskud)

Konklusion

Artikel 76 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden

for Fællesskabet, og artikel 10 i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, og som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 647/2005 af 13. april 2005, skal fortolkes således, at en ret til ydelser i henhold til lovgivningen i en medlemsstat, hvor en forælder er bosat sammen med de børn, disse ydelser betales til, som ikke er betinget af forsikring eller af lønnet eller selvstændig beskæftigelse, ikke må suspenderes delvist i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor den tidligere ægtefælle, der er den anden forælder til de berørte børn, i princippet ville have ret til familiedydelser i henhold til lovgivningen i den stat, hvor han arbejder, enten alene i henhold til denne stats nationale lovgivning eller i medfør af artikel 73 i forordning nr. 1408/71, men faktisk ikke oppebærer de nævnte ydelser, fordi han ikke har indgivet en ansøgning herom.

(¹) EUT C 90 af 18.4.2009.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. oktober 2010 — Gisela Rosenblatt mod Oellerking Gebäudereinigungsges.mBh (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-45/09) (¹)

(Direktiv 2000/78/EF — forskelsbehandling på grund af alder — ansættelseskontraktens ophør som følge af pensionsalderens indtræden)

(2010/C 346/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Arbeitsgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gisela Rosenblatt

Sagsøgt: Oellerking Gebäudereinigungsges.mBh

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Arbeitsgericht Hamburg — fortolkning af artikel 1 og artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16) lsbehandling på grund af alder — bestemmelse i en kollektiv overenskomst, som ifølge en stats erklæring har almindelig bindende virkning, der fastsætter at arbejdsforhold automatisk ophører, når arbejdstageren fylder 65 år, uanset den økonomiske, sociale og demografiske situation eller den faktiske situation på arbejdsmarkedet

Konklusion

- 1) Artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78 af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national bestemmelse som § 10, nr. 5), i den almindelige ligebehandlingslov (Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz), hvorefter bestemmelser om automatisk ophør af ansættelseskontrakterne som følge af den omstændighed, at arbejdstageren har nået pensionsalderen, anses for gyldige, for så vidt som den pågældende bestemmelse er objektivt og rimeligt begrundet i et legitimt beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitisk mål, og midlerne til at opfylde det pågældende formål er hensigtsmæssige og nødvendige. Gennemførelsen af denne lovbestemmelse i form af en kollektiv overenskomst er ikke i sig selv undtaget fra enhver retslig kontrol, men skal i overensstemmelse med kravene i det nævnte direktivs artikel 6, stk. 1, også selv forfølge et sådant legitimt mål på en hensigtsmæssig og nødvendig måde.
- 2) Artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en foranstaltning som den bestemmelse om automatisk ophør af ansættelseskontrakterne for arbejdstagere, der har nået pensionsalderen på 65 år, der er fastsat i § 19, nr. 8), i den kollektive overenskomst, der finder almindelig anvendelse på arbejdstagere inden for bygningsrengøring (Allgemeingültiger Rahmentarifvertrag für die gewerblichen Beschäftigten in der Gebäudereinigung).
- 3) Artikel 1 og 2 i direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en medlemsstat erklærer, at en kollektiv overenskomst som den i hovedsagen omhandlede finder almindelig anvendelse, forudsat at den ikke berører de arbejdstagere, der er omfattet af overenskomsten, den beskyttelse, som de er blevet tildelt ved disse bestemmelser mod forskelsbehandling på grund af alder.

(¹) EUT C 102 af 1.5.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. oktober 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-49/09) (¹)

(Traktatbrud — merværdiafgift — direktiv 2006/112/EF — medlemsstaters senere tiltrædelse — overgangsbestemmelser — tidsmæssig anvendelse — anvendelse af en nedsat afgiftsats — babytøj og beklædningsstilbehør til babyer samt børnefødtøj)

(2010/C 346/15)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen (ved M. Szpunar, M. Dowielewicz, M. Jarosz og A. Rutkowska, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 98, sammenholdt med bilag III, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — anvendelse af en nedsat momsats på babytøj og beklædnings-tilbehør til babyer samt børnesko

Konklusion

- 1) Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 98 i og bilag III til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, i forening, idet den har anvendt en nedsat merværdiafgiftssats på 7 % på levering, indførsel og erhvervelse inden for Fællesskabet af babytøj og beklædnings-tilbehør til babyer samt børnefødtøj.
- 2) Republikken Polen betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 102 af 1.5.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. oktober 2010 — Landkreis Bad Dürkheim mod Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Tyskland)

(Sag C-61/09) (¹)

(Fælles landbrugspolitik — det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse støtteordninger — forordning (EF) nr. 1782/2003 — enkeltbetalingsordning — fælles regler for ordningerne for direkte støtte — begrebet »støtteberettiget hektar« — ikke-landbrugsaktiviteter — betingelser for at anse et landbrugsareal for at være en del af en bedrift)

(2010/C 346/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Landkreis Bad Dürkheim

Sagsøgt: Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — fortolkning af artikel 44, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270, s. 1) — fortolkning af begreberne »landbrugsareal« og »ikke-landbrugsaktiviteter« i en situation, hvor miljøbeskyttelsesformål går forud for landbrugsproduktionsformålet — betingelser for at anse et landbrugsareal for at være en del af en bedrift

Konklusion

- 1) Artikel 44, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2013/2006 af 19. december 2006, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at et areal er støtteberettiget, når arealet ganske vist også benyttes til landbrugsmæssige formål, men det overvejende formål består i landskabspleje og naturbeskyttelse. Den omstændighed, at landbrugeren er underlagt anvisninger fra naturbeskyttelsesmyndigheden, fratager i øvrigt ikke en aktivitet, som opfylder definitionen i nævnte forordnings artikel 2, litra c), dens karakter af landbrugsaktivitet.

- 2) Artikel 44, stk. 2, i forordning nr. 1782/2003, som ændret ved forordning nr. 2013/2006, skal fortolkes således, at:

— det ikke er en forudsætning for at anse et landbrugsareal for at være en del af en landbrugers bedrift, at landbrugeren råder over arealet i henhold til en forpagtningskontrakt eller en tilsvarende midlertidig overdragelse mod vederlag

— den ikke er til hinder for, at et areal, som vederlagsfrit stilles til en landbrugers rådighed alene mod, at han overtager kontingentbetalingen til erhvervsorganisationen, med henblik på anvendelse på bestemt måde og inden for et begrænset tidsrum i overensstemmelse med naturbeskyttelsesformålene, anses for at være en del af bedriften, på betingelse af at landbrugeren er i stand til at anvende et sådant areal til landbrugsaktiviteter i en periode på mindst ti måneder med tilstrækkelig autonomi, og at

- den omstændighed, at en landbruger er forpligtet til at tilvejebringe bestemte ydelser for tredjemands regning og modtager en godtgørelse herfor, er uden betydning for det pågældende areals tilknytning til landbrugerens bedrift, når arealet ligeledes anvendes af landbrugeren til udøvelse af dennes landbrugsaktiviteter i han eget navn og for hans egen regning.

(¹) EUT C 113 af 16.5.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. oktober 2010 — Nuova Agricast Srl og Cofra srl mod Europa-Kommissionen

(Sag C-67/09 P) (¹)

(Appel — statsstøtte — støtteordning for investeringer i ugunstigt stillede områder i Italien — Kommissionens beslutning, hvorved denne ordning erklæres forenelig med fællesmarkedet — påstand om erstatning for tab, der angiveligt er påført på grund af vedtagelsen af denne beslutning — overgangsforanstaltninger mellem denne ordning og den forudgående — tidsmæssige anvendelsesområde for Kommissionens beslutning om ikke at gøre indsigelse mod den forudgående støtteordning — retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og ligebehandlingsprincippet)

(2010/C 346/17)

Processprog: italiensk

Parter

Appellanter: Nuova Agricast Srl og Cofra srl (ved advokat M.A. Calabrese)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci og E. Righini, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 2. december 2008 i de forenede sager T-362/05 og T-363/05, Nuova Agricast Srl mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen for påstandene om erstatning for et tab, der skulle være påført sagsøgerne dels som følge af Kommissionens beslutning af 12. juli 2000, hvorved en støtteordning til fordel for investeringer i ugunstigt stillede regioner i Italien (statsstøtte N 715/99 — Italien (SG 2000 D/105754)) blev erklæret forenelig med fællesmarkedet, dels som følge af Kommissionens adfærd under den administrative procedure forud for vedtagelsen af denne beslutning

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Nuova Agricast Srl og Cofra Srl betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 90 af 18.4.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. oktober 2010 — Établissements Rimbaud SA mod Directeur général des impôts og Directeur des services fiscaux d'Aix-en-Provence (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-72/09) (¹)

(Direkte beskatning — frie kapitalbevægelser — juridiske personer etableret i et tredjeland, der er medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — indehavelse af faste ejendomme beliggende i en anden medlemsstat — afgift på handelsværdien af disse ejendomme — nægtelse af fritagelse — bekæmpelse af skattesvig — bedømmelse i lyset af EØS-aftalen)

(2010/C 346/18)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Établissements Rimbaud SA

Sagsøgte: Directeur général des impôts og Directeur des services fiscaux d'Aix-en-Provence

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour de cassation — fortolkning af artikel 40 i aftalen af 2. maj 1992 om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EFT L 1, s. 3) — afgift på handelsværdien af fast ejendom, som er beliggende i Frankrig — fritagelse for selskaber med hjemsted i Frankrig eller i en stat, som er en del af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, på betingelse af, at der mellem Frankrig og den pågældende stat er indgået en overenskomst om administrativ bistand til bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse, eller af, at disse selskaber i medfør af en overenskomst, der indeholder en klausul om forbud mod forskelsbehandling, ikke må undergives en hårdere beskatning end den, der gælder for selskaber, der er etableret i Frankrig — nægtelse af at afgiftsfritage et selskab etableret i Liechtenstein

Konklusion

Artikel 40 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992 er ikke til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som fritager selskaber, som har deres hjemsted på en EU-medlemsstats område, for afgiften på handelsværdien af fast ejendom beliggende på denne medlemsstats område, og som for så vidt angår et selskab med hjemsted i et tredjeland, som er medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, som betingelse for denne fritagelse kræver, at der mellem nævnte medlemsstat og tredjelandet er indgået en overenskomst om administrativ bistand til bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse, eller at disse juridiske personer i medfør af en overenskomst, der indeholder en klausul om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, ikke må undergives en hårdere beskatning end den, der gælder for selskaber, der er etableret på denne medlemsstats område.

⁽¹⁾ EUT C 102 af 1.5.2009, s. 12.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. oktober 2010 — Idryma Typou A.E. mod Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulio tis Epikrateias (Grækenland))

(Sag C-81/09) ⁽¹⁾

(Etableringsfrihed — frie kapitalbevægelser — selskabsret — første direktiv 68/151/EØF — aktieselskab inden for presse- og tv-sektoren — selskab og aktionær med mere end 2,5 % af aktierne — administrativ bøde med solidarisk hæftelse)

(2010/C 346/19)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Symvoulio tis Epikrateias

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Idryma Typou A.E.

Sagsøgt: Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Symvoulio tis Epikrateias — fortolkning af artikel 1 i Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes

som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EUT L 65, s. 8) — national bestemmelse, der fastsætter solidarisk hæftelse for et aktieselskab, der driver presse- og tv-virksomhed, og dets aktionærer, som besidder en aktieandel på over 2,5% af selskabets kapital, ved betaling af administrative bøder pålagt på grund af selskabets virksomhed

Konklusion

- 1) Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968 skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning som den i artikel 4, stk. 3, i lov nr. 2328/1995, »Retlige bestemmelser for privat fjernsyn og lokalradio, regulering af spørgsmål forbundet med markedet for radio og tv og andre bestemmelser«, som ændret ved lov nr. 2644/1998 »om radiofoniske og televisuelle tjenesteydelser mod betaling«, hvorefter de bøder, der er fastsat i samme artikels foregående stykker for overtrædelse af lovgivningen og de fagetiske regler om driften af tv-stationer, ikke kun pålægges det selskab, som er indehaver af en tilladelse til oprettelse og drift af tv-stationen, men tillige også alle aktionærer med en aktieandel på over 2,5% som solidarisk hæftelse.
- 2) Artikel 49 TEUF og 63 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en sådan national lovgivning.

⁽¹⁾ EUT C 102 af 1.5.2009.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. oktober 2010 — Ingrid Schmelz mod Finanzamt Waldviertel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Østrig)

(Sag C-97/09) ⁽¹⁾

(Sjette momsdirektiv — artikel 24, stk. 3, og artikel 28i — direktiv 2006/112/EF — artikel 283, stk. 1, litra c) — gyldighed — artikel 12 EF, 43 EF og 49 EF — ligebehandlingsprincippet — særordning for små virksomheder — momsfrigørelse — nægtelse af fritagelse for afgiftspligtige personer, der er etableret i andre medlemsstater — begrebet »årlig omsætning«)

(2010/C 346/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ingrid Schmelz

Sagsøgt: Finanzamt Waldviertel

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Unafhængiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Østrig) — gyldigheden af en passus i artikel 24, stk. 3, og i artikel 28i i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), som ændret ved Rådets direktiv 92/111/EØF af 14. december 1992 om ændring af direktiv 77/388/EØF og om forenklingsforanstaltninger med hensyn til merværdiafgift (EFT L 384, s. 47) samt en passus i artikel 283, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 347, s. 1) — momsmæssig særordning for små virksomheder, der tillader afgiftsfritagelse bortset fra levering af goder og tjenesteydelser, som foretages af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i indlandet — nægtelse af afgiftsfritagelse for en afgiftspligtig, der er etableret i en anden EU-medlemsstat i henhold til ovennævnte bestemmelser — ordningens forenelighed med artikel 12, 43 og 49 EF samt med de almindelige fællesskabsretlige principper — hvis de pågældende passusser er ugyldige, ønskes en fortolkning af begrebet »årlig omsætning«, der er indeholdt dels i artikel 24 i direktiv 77/388/EØF og i afsnit IX. Beskatning, punkt 2, litra c), i bilag XV til akten vedrørende vilkårene for Kongeriget Norges, Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union (EFT C 241 s. 335), dels i artikel 287 i direktiv 2006/112/EF

Konklusion

- 1) *Gennemgangen af spørgsmålene har intet frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden i lyset af artikel 49 EF af artikel 24, stk. 3, og artikel 28i i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 2006/18/EF af 14. februar 2006, samt artikel 283, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem.*
- 2) *Artikel 24 og 24a i direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 2006/18, og artikel 284-287 i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at begrebet »årlig omsætning« omfatter den omsætning, som en virksomhed i et givet år opnår i den medlemsstat, hvor den er etableret.*

(¹) EUT C 129 af 6.6.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. oktober 2010 — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs mod Axa UK plc (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-175/09) (¹)

(Sjette momsdirektiv — fritagelse — artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3) — transaktioner vedrørende betalinger og overførsler — inddrivelse af fordringer — betalingsordninger for tandlægebehandling — tjenesteydelser bestående i at inddrive og administrere betalinger for tjenesteyderens kunders regning)

(2010/C 346/21)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Sagsøgt: Axa UK plc

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Court of Appeal — fortolkning af artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fritagelser — rækkevidde — begrebet »tjenesteydelser, som medfører, at der overføres beløb, og at der indtræder retlige og økonomiske ændringer« — tjenesteydelse, som består i indsamling, behandling og inddrivelse af fordringer hos kunderne til en erhvervsdrivende — betalingsordning for tandpleje

Konklusion

Artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes således, at en tjenesteydelse ikke henhører under momsfritagelsen i denne bestemmelse, når den i det væsentlige består i at anmode en tredjemands bank om overførsel af et beløb, som tredjemand skylder tjenesteyderens kunde, for sidstnævntes regning via betalingservice, at tilsende kunden en opgørelse over de beløb, som er modtaget, at tage kontakt til den

tredjepart, som tjenesteyderen ikke har modtaget nogen betaling fra, og endelig at give instruktion til tjenesteyderens bank om at overføre de modtagne betalinger, fratrukket tjenesteyderens vederlag, til kundens bankkonto.

(¹) EUT C 153 af 4.7.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. oktober 2010 — Volvo Car Germany GmbH mod Autohof Weidenschhof GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof (Tyskland))

(Sag C-203/09) (¹)

(Direktiv 86/653/EØF — selvstændige handelsagenter — agenturgiverens opsigelse af agenturkontrakten — handelsagentens ret til godtgørelse)

(2010/C 346/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Volvo Car Germany GmbH

Sagsøgt: Autohof Weidenschhof GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 18, litra a), i Rådets direktiv 86/653/EØF af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter (EFT L 382, s. 17) — agenturgiverens opsigelse af handelsagentkontrakten — handelsagentens godtgørelseskrav — national ordning, hvorefter et dette krav mistes, såfremt handelsagenten har misligholdt kontrakten på en sådan måde, at misligholdelsen begrunder en opsigelse af kontakten uden varsel, selv hvis misligholdelsen finder sted i tidsrummet mellem opsigelsen af handelsagentkontrakten og dennes ophør og agenturgiveren først har fået kendskab til misligholdelsen efter kontraktens udløb

Konklusion

Artikel 18, litra a), i Rådets direktiv 86/653/EØF af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter er til hinder for, at en selvstændig handelsagent fratages retten til kundegodtgørelse, når agenturgiveren konstaterer en misligholdelse fra handelsagentens side, som har fundet sted efter

meddelelsen om kontraktens opsigelse med opsigelsesvarsel og inden dennes udløb, og som ville have kunnet begrunde en ophævelse af den omhandlede kontrakt uden varsel.

(¹) EUT C 180 af 1.8.2009.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. oktober 2010 — straffesag mod Emil Eredics og Mária Vassné Sápi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szombathelyi Városi Bíróság — Republikken Ungarn)

(Sag C-205/09) (¹)

(Politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — rammeafgørelse 2001/220/RIA — ofres retsstilling i straffesager — offerbegrebet — juridisk person — mægling i straffesager — gennemførelsesregler)

(2010/C 346/23)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szombathelyi Városi Bíróság

Tiltalte i straffesagen i hovedsagen

Emil Eredics og Mária Vassné Sápi

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Szombathelyi Városi Bíróság — fortolkning af artikel 1, litra a), og artikel 10 i Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA af 15. marts 2001 om ofres stilling i forbindelse med straffesager — straffesag, hvor ofret er en juridisk person og hvor anvendelse af mægling er udelukket ved national lovgivning — begrebet »offer« i rammeafgørelsen — er andre personer end fysiske personer omfattet for så vidt angår mægling i straffesager? — betingelser for at anvende mægling i straffesager

Konklusion

- 1) Artikel 1, litra a), og artikel 10 i Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA af 15. marts 2001 om ofres stilling i forbindelse med straffesager skal fortolkes således, at »offer«-begrebet ikke omfatter juridiske personer med henblik på fremme af mægling i straffesager som omhandlet i nævnte artikel 10, stk. 1.
- 2) Artikel 10 i rammeafgørelse 2001/220 skal fortolkes således, at medlemsstaterne i henhold til denne bestemmelse ikke har pligt til at muliggøre mægling for alle lovovertrædelser, hvis materielle elementer fastsat i henhold til national ret i det væsentlige svarer til de materielle elementer for lovovertrædelser, for hvilke der udtrykkeligt er foreskrevet mægling i nævnte lovgivning.

(¹) EUT C 205 af 29.8.2009.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. oktober 2010 — Antonio Accardo m.fl. mod Comune di Torino (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale ordinario di Torino (Italien))

(Sag C-227/09) ⁽¹⁾

(Socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — tilrettelæggelse af arbejdstiden — kommunale politibetjente — direktiv 93/104/EF — direktiv 93/104/EF, som ændret ved direktiv 2000/34/EF — direktiv 2003/88/EF — artikel 5, 17 og 18 — maksimal ugentlig arbejdstid — kollektive overenskomster eller aftaler indgået mellem arbejdsmarkedets parter på nationalt eller regionalt niveau — undtagelser vedrørende udskudt ugentlig hviletid og kompenserende hviletid — direkte virkning — direktivkonform fortolkning)

(2010/C 346/24)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Torino

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Antonino Accardo, Viola Acella, Antonio Acuto, Domenico Ambirsi, Paolo Battaglino, Riccardo Bevilacqua, Fabrizio Bolla, Daniela Bottazzi, Roberto Brossa, Luigi Calabro, Roberto Cammardella, Michelangelo Capaldi, Giorgio Castellaro, Davide Cauda, Tatiana Chiampo, Alessia Ciaravino, Alessandro Cicero, Paolo Curtabbi, Paolo Dabbene, Mauro D'Angelo, Giancarlo Destefanis, Mario Di Brita, Bianca Di Capua, Michele Di Chio, Marina Ferrero, Gino Forlani, Giovanni Galvagno, Sonia Genisio, Laura Dora Genovese, Sonia Gili, Maria Gualtieri, Gaetano La Spina, Maurizio Loggia, Giovanni Lucchetta, Sandra Magoga, Manuela Manfredi, Fabrizio Maschio, Sonia Mignone, Daniela Minissale, Domenico Mondello, Veronica Mossa, Plinio Paduano, Barbaro Pallavidino, Monica Palombo, Michele Paschetto, Frederica Peinetti, Nadia Pizzimenti, Gianluca Pozzo, Enrico Pozzato, Gaetano Puccio, Danilo Ranzani, Pergiani Riso, Luisa Rossi, Paola Sabia, Renzo Sangiano, Davide Scagno, Paola Settia, Raffaella Sottoriva, Rossana Trancuccio, Fulvia Varotto, Giampiero Zucca, Fabrizio Lacognata, Guido Mandia, Luigi Rigon, Daniele Sgavetti

Sagsøgt: Comune di Torino

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale ordinario di Torino — fortolkning af artikel 5, 17 og 18 i Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EFT L 307, s. 18) — fravigelse vedrørende udskudt ugentlig hviletid og kompenserende hviletid — anvendelighed på kommunale politibetjente

Konklusion

1) Artikel 7, stk. 3, i Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden har såvel i sin oprindelige version som i versionen

som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/34/EF af 22. juni 2000 et selvstændigt anvendelsesområde i forhold til samme artikels stk. 2, således at den omstændighed, at et erhverv ikke er nævnt i stk. 2, ikke er til hinder for, at det kan være omfattet af undtagelsen i artikel 17, stk. 3, i direktiv 93/104 i de nævnte to versioner.

2) Under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede kan de fakultative undtagelser i artikel 17 i direktiv 93/104 og direktiv 93/104, som ændret ved direktiv 2000/34, samt i givet fald i artikel 17 og/eller artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden ikke påberåbes over for personer, såsom sagsøgerne i hovedsagen. Disse bestemmelser kan desuden ikke fortolkes således, at de giver mulighed for eller forbyder anvendelse af kollektive overenskomster, såsom i de hovedsagen omhandlede, idet en eventuel anvendelse af disse afhænger af den nationale lovgivning.

⁽¹⁾ EUT C 205 af 29.8.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. oktober 2010 — Albron Catering BV mod FNV Bondgenoten og John Roest (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te Amsterdam — Nederlandene)

(Sag C-242/09) ⁽¹⁾

(Socialpolitik — overførsel af virksomheder — direktiv 2001/23/EF — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — koncern, hvor arbejdstagerne er ansat af et centralt »arbejdsgiverselskab« og permanent tilknyttet et »driftsselskab« — overførsel af et driftsselskab)

(2010/C 346/25)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof te Amsterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Albron Catering BV

Sagsøgte: FNV Bondgenoten og John Roest

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Gerechtshof te Amsterdam — fortolkning af artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82, s. 16) — selskab, der omfatter hele koncernens personale og stiller det til rådighed for koncernens produktionsselskaber efter disses behov — udflytning af et produktionsselskabs virksomhed til selskab uden for koncernen — kvalificering

Konklusion

Et selskab i en koncern, hvortil arbejdstagerne på permanent vis var udstationeret, dog uden at være knyttet til selskabet ved en arbejds-kontrakt, kan, i tilfælde af en overførsel som omhandlet i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter af et selskab i en koncern til et selskab uden for denne koncern, ligeledes anses for at være »overdrager« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i nævnte direktivs artikel 2, stk. 1, litra a), selv om der inden for denne koncern findes et selskab, hvortil de pågældende arbejdstagere var knyttet ved en sådan arbejds-kontrakt.

(¹) EUT C 220 af 12.9.2009, s. 21.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. oktober 2010 —
Günter Fuß mod Stadt Halle (anmodning om præjudiciel
afgørelse fra Verwaltungsgericht Halle — Tyskland)**

(Sag C-243/09) (¹)

(Socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — direktiv 2003/88/EF — tilrettelæggelse af arbejdstiden — brandfolk ansat i det offentlige — udrykningstjeneste — artikel 6, litra b), og artikel 22, stk. 1, første afsnit, litra b) — maksimal ugentlig arbejdstid — afslag på at udføre et arbejde ud over denne arbejdstid — tvungen forflyttelse til en anden tjenestegren — direkte virkning — konsekvens for de nationale domstole)

(2010/C 346/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Halle

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Günter Fuß

Sagsøgt: Stadt Halle

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgericht Halle — fortolkning af artikel 22, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT L 299, s. 9) — nationale bestemmelser, hvorefter der i strid med nævnte direktiv for tjenestemænd i udrykningstjeneste fastsættes en ugentlig arbejdstid på mere end 48 timer — tjenstlig omplacering af tjenestemand, der har afvist denne arbejdstid, til en anden stilling i samme lønklasse i intern tjeneste — begrebet »ikke [...] lægges til last«

Konklusion

Artikel 6, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en arbejdsgiver i den offentlige sektor kan foretage en tvungen forflyttelse til en anden tjeneste af en som brandmand i udrykningstjenesten beskæftiget arbejdstager med den begrundelse, at han har anmodet om, at den i nævnte bestemmelse fastsatte maksimale ugentlige gennemsnitsarbejdstid overholdes i udrykningstjenesten. Det er i denne forbindelse uden betydning, at en sådan forflyttelse ikke specifikt kommer til at ligge en sådan arbejdstager til last ud over den belastning, der følger af tilsidesættelsen af nævnte artikel 6, litra b).

(¹) EUT C 233 af 26.9.2009.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. oktober 2010 —
fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt
vedrørende I.B. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra
Cour constitutionnelle (Belgien))**

(Sag C-306/09) (¹)

(Politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — rammeafgørelse 2002/584/RIA — den europæiske arrestordre og procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — artikel 4 — fakultative grunde til at afslå fuldbyrdelse — artikel 4, nr. 6) — arrestordre udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en straffedom — artikel 5 — garantier, som den udstedende medlemsstat skal give — artikel 5, nr. 1) — domfældelse in absentia — artikel 5, nr. 3) — arrestordre udstedt med henblik på retsforfølgning — overgivelse betinget af, at den pågældende person overføres til den fuldbyrdende medlemsstat — samtidig anvendelse af artikel 5, nr. 1) og 3) — forenelighed)

(2010/C 346/27)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour constitutionnelle

Parter i hovedsagen

Sagsøger: I.B

Sagens genstand

Præjudiciel — Cour constitutionnelle (Belgien) — fortolkning af artikel 4, nr. 6, og artikel 5, nr. 3, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190, s. 1) samt EU-traktatens artikel 6, stk. 2 — grunde til fakultativ ikke-fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre og garantier, der skal stilles af den udstedende medlemsstat — den fuldbyrdende medlemsstats mulighed for at gøre

overgivelsen af en person, der er bosat på dens område, betinget af, at denne person, efter at vedkommende er blevet afhørt i den udstedende medlemsstat, overføres til den fuldbyrdende medlemsstat for dér at afsone den straf eller den frihedsberøvende foranstaltning, som han vil kunne blive idømt i den udstedende stat — særlig situation for en person, der allerede er domfældt i den udstedende medlemsstat, men som ifølge en dom, der er afsagt in absentia, stadig har mulighed for at appellere — den eventuelle betydning, som risikoen for indgriben i den pågældende persons grundlæggende rettigheder, og navnlig respekten for privat- og familielivet, har for den afgørelse, der skal træffes af de judicielle myndigheder i den fuldbyrdende medlemsstat

Konklusion

Artikel 4, nr. 6), og artikel 5, nr. 3), i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurene for overgivelse mellem medlemsstaterne skal fortolkes således, at når den berørte fuldbyrdende medlemsstat har gennemført artikel 5, nr. 1) og 3), i denne rammeafgørelse sin interne retsorden, kan fuldbyrdelsen af en europæisk arrestordre, der er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en straffedom, der er idømt ved en afgørelse truffet in absentia, som omhandlet i nævnte artikel 5, nr. 1), gøres betinget af, at den berørte person, som er statsborger i eller bosat i den fuldbyrdende medlemsstat, overføres til denne med henblik på, på dens område, i givet fald at afsone den straf, han er idømt, efter afholdelse af en ny retssag, hvor den pågældende er til stede, i den udstedende medlemsstat.

(¹) EUT C 233 af 26.9.2009, s. 11.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. oktober 2010 — J.A. van Delft, J.C. Ramaer, J.M. van Willigen, J.F. van der Nat, C.M. Janssen og O. Fokkens mod College van zorgverzekeringen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep — Nederlandene)

(Sag C-345/09) (¹)

(Social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — afsnit III, kapitel 1 — artikel 28, 28a og 33 — forordning (EØF) nr. 574/72 — artikel 29 — fri bevægelighed for personer — artikel 21 TEUF og 45 TEUF — sygeforsikringsydelser — personer berettigede til alderspension eller rente som følge af uarbejdsdygtighed — bopæl i en anden medlemsstat end den stat, som det påhviler at udbetale pensionen eller renten — naturalydelser udredt af bopælsstaten for den udbetalende stats regning — manglende registrering i bopælsstaten — pligt til at betale bidrag til den udbetalende stat — lovændring i den udbetalende stat — opretholdelse af sygeforsikring — forskellig behandling af personer, der har bopæl i landet, og personer, der ikke har bopæl i landet)

(2010/C 346/28)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Centrale Raad van Beroep

Parter i hovedsagen

Sagsøger: J.A. van Delft, J.C. Ramaer, J.M. van Willigen, J.F. van der Nat, C.M. Janssen og O. Fokkens

Sagsøgt: College van zorgverzekeringen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Centrale Raad van Beroep (Nederlandene) — fortolkning af EF-traktatens artikel 28, 28a, 33, og bilag VI, afsnit R, nr. 1, litra a) og b), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT 1971 II, s. 366) og artikel 29 i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT 1972 I, s. 149) — pensions- eller renteberettigede personer — forpligtelse til at lade sig registrere hos sygeforsikringsrådet i Nederlandene — forpligtelse til at betale bidrag

Konklusion

- 1) Artikel 28, 28a og 33 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1992/2006 af 18. december 2006, sammenholdt med artikel 29 i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 311/2007 af 19. marts 2007, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en medlemsstats retsforordning som den, der er omhandlet i hovedsagen, hvorefter personer, som i henhold til denne stats lovgivning er berettigede til en pension eller rente, og som har bopæl i en anden medlemsstat, hvor de i medfør af artikel 28 og 28a i forordning nr. 1408/71 har ret til naturalydelser ved sygdom udredt af denne medlemsstats kompetente institution, skal betale et bidrag for disse ydelser i form af tilbageholdelse i nævnte pension eller rente, selv når de ikke har ladet sig registrere ved deres bopælsmedlemsstats kompetente institution.
- 2) Artikel 21 TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats retsforordning som den, der er omhandlet i hovedsagen, hvorefter personer, som i henhold til denne stats lovgivning er berettigede til en pension eller rente, og som har bopæl i en anden medlemsstat, hvor de i medfør af artikel 28 og 28a i forordning nr. 1408/71, som ændret ved forordning nr. 1992/2006, har ret til naturalydelser ved sygdom udredt af sidstnævnte medlemsstats kompetente institution, skal betale et bidrag for de nævnte ydelser i form af tilbageholdelse i nævnte pension eller rente, selv når de ikke har ladet sig registrere ved deres bopælsmedlemsstats kompetente institution.

3) Derimod skal artikel 21 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en national retsforskrift, for så vidt som denne medfører eller indebærer, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, en ugrundet forskel på behandlingen af personer, der har bopæl i landet, og personer, der ikke har bopæl i landet, med hensyn til sikringen af opretholdelsen af den samlede beskyttelse mod risikoen for sygdom, som de havde ret til inden for rammerne af forsikringsaftaler indgået før ikrafttrædelsen af denne retsforskrift.

(¹) EUT C 11 af 16.1.2010.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 28. oktober 2010 — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau mod SGS Belgium NV, Firme Derwa NV og Centraal Beheer Achmea NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Antwerpen (Belgien))

(Sag C-367/09) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — handlinger, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser — forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95, artikel 1, artikel 3, stk. 1, tredje afsnit, samt artikel 5 og 7 — forordning (EØF) nr. 3665/87 — artikel 11 og artikel 18, stk. 2, litra c) — begrebet økonomisk beslutningstager — personer, der har medvirket til gennemførelsen af uregelmæssigheden — personer, der er ansvarlige for uregelmæssigheden, eller som skal forhindre, at den finder sted — administrativ sanktion — direkte virkning — forældelsesfristen for retsforfølgning — afbrydelse)

(2010/C 346/29)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Sagsøgte: SGS Belgium NV, Firme Derwa NV og Centraal Beheer Achmea NV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) — fortolkning af artikel 1, artikel 3, stk. 1, tredje afsnit, samt artikel 5 og 7 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312, s. 1), og af artikel 18, stk. 1, litra c), i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugspro-

dukter (EFT L 351, s. 1) — begrebet en økonomisk beslutningstager — personer, der har medvirket til en uregelmæssighed, og personer, der er ansvarlige for uregelmæssigheden, eller som skal forhindre, at den finder sted — forældelse af retsforfølgning — afbrydelse

Konklusion

1) Artikel 5 og 7 i Rådets forordning (EF/Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser finder ikke anvendelse på en sådan måde, at en administrativ sanktion kan pålægges alene på grundlag af disse bestemmelser, da det for pålæggelsen af en administrativ sanktion for en kategori af aktører i forbindelse med beskyttelsen af Unionens finansielle interesser er nødvendigt, enten at EU-lovgiver har vedtaget en sektorspecifik lovgivning, som fastsætter en sådan sanktion og betingelserne for dens pålæggelse for denne kategori af personer, eller, når en sådan retsregel endnu ikke er blevet vedtaget på EU-plan, at lovgivningen i den medlemsstat, hvor uregelmæssigheden er blevet begået, i givet fald har foreskrevet pålæggelsen af en administrativ sanktion over for denne kategori af personer, inden den pågældende uregelmæssighed blev begået.

2) Artikel 7 i forordning nr. 2988/95 er under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, hvor de sektorspecifikke EU-regler endnu ikke har fastsat en forpligtelse for medlemsstaterne til at indføre effektive sanktioner i det tilfælde, hvor et specialiseret selskab, der varetager international kontrol og overvågning, og som er autoriseret af en medlemsstat, har udstedt falske attester, ikke til hinder for, at medlemsstaterne på grundlag af nationale foranstaltninger kan pålægge dette selskab en sanktion i dets egenskab af en person, der har »medvirket til gennemførelsen af uregelmæssigheden«, af en person, der er »ansvarlig« for denne, i denne bestemmelses forstand, forudsat imidlertid, at der er klar og utvetydig hjemmel for en sådan sanktion, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.

3) Under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende udgør en meddelelse til et specialiseret selskab, der varetager international kontrol og overvågning, og som har udstedt et bevis for overgang til frit forbrug for en specifik eksporttransaktion, af en kontrolbetretning, der fremhæver en uregelmæssighed i forbindelse med denne transaktion, en forelæggelse for dette selskab af en anmodning om fremlæggelse af yderligere bevisdokumenter til kontrol af, om overgangen til frit forbrug faktisk har fundet sted, samt en fremsendelse af en anbefalet skrivelse, hvormed det nævnte selskab pålægges en sanktion for medvirken til gennemførelsen af en uregelmæssighed som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 2988/95, tilstrækkeligt præcise handlinger, som den pågældende gøres bekendt med, og som vedrører undersøgelse eller retsforfølgning af uregelmæssigheden, og som følgelig afbryder forældelsesfristen for retsforfølgning som omhandlet i forordningens artikel 3, stk. 1, tredje afsnit.

(¹) EUT C 297 af 5.12.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. oktober 2010 — Nidera Handelscompagnie BV mod Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Republikken Litauen))

(Sag C-385/09) ⁽¹⁾

(Direktiv 2006/112 — fradragsret for indgående moms — national lovgivning, der udelukker fradragsretten for varer, der er videresolgt før identificering af den momspligtige)

(2010/C 346/30)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nidera Handelscompagnie BV

Sagsøgt: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Mokestinių Ginčų Komisija Prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės — fortolkning af artikel 167, artikel 168, stk. 1, litra a), og artikel 178, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — national lovgivning, der forbeholder afgiftspligtige personer i denne medlemsstat retten til at fradrage merværdiafgiften — retten til at fradrage merværdiafgiften udelukket for varer og tjenesteydelser, som den afgiftspligtige person har erhvervet før tidspunktet dennes registrering som afgiftspligtig i den pågældende medlemsstat, hvis disse varer og tjenesteydelser allerede er blevet anvendt i forbindelse med hans afgiftspligtige transaktioner

Konklusion

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at det er til hinder for, at en merværdiafgiftspligtig, der opfylder de materielle betingelser for at fradrage merværdiafgift efter bestemmelserne i dette direktiv, og som har ladet sig registrere med hensyn til merværdiafgift inden for en rimelig frist efter gennemførelsen af transaktioner, der giver anledning til fradragsret, kan fratages muligheden for at udøve denne ret ifølge national lovgivning, som forbyder fradrag for merværdiafgift erlagt i forbindelse med køb af varer, når den afgiftspligtige ikke har ladet sig registrere med hensyn til merværdiafgift, før varerne anvendes i hans afgiftspligtige virksomhed.

⁽¹⁾ EUT C 312 af 19.12.2009.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 28. oktober 2010 — Staatssecretaris van Financiën mod X BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-423/09) ⁽¹⁾

(Den fælles toldtarif — tarifiering — kombineret nomenklatur — tørrede grøntsager (hele hvidløg), ikke fuldstændigt tørrede)

(2010/C 346/31)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: X BV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af Kommissionens forordning (EF) nr. 1789/2003 af 11. september 2003 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 281, s. 1) samt Kommissionen forordning (EF) nr. 1810/2004 af 7. september 2004 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT L 327, s. 1) — tarifiering af tørrede grøntsager (hele hvidløg), der i et vist omfang er tørrede og importeret i kølet tilstand

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1810/2004 af 7. september 2004, skal fortolkes således, at hvidløg, som har undergået en intensiv tørringsproces under en særlig behandling, som fjerner hele eller næsten hele vandindholdet i produktet, henhører under underposition 0712 90 90 i den kombinerede nomenklatur, mens hvidløg, som er delvist tørret, og som bevarer egenskaberne og kenetegnene for frisk hvidløg, henhører under underposition 0703 20 00 i den kombinerede nomenklatur.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 30.1.2010.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. oktober 2010 — Union syndicale — Solidaires Isère mod Premier ministre, Ministère du travail, des relations sociales, de la famille, de la solidarité et de la ville og Ministère de la santé et des sports (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État)

(Sag C-428/09) ⁽¹⁾

(Socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — direktiv 2003/88/EF — tilrettelæggelse af arbejdstiden — artikel 1, 3 og 17 — anvendelsesområde — løsarbejde og sæsonarbejde, som udføres af personer, der er omfattet af en »kontrakt om pædagogisk arbejde« — arbejdsperioden for dette personale på ferie- og fritidscentre begrænset til 80 dage om året — national lovgivning, der ikke fastsætter nogen daglig minimumshvileperiode for dette personale — undtagelser i medfør af artikel 17 — betingelser — garanti for en tilsvarende kompenserende hvileperiode eller, i usædvanlige tilfælde, for en passende beskyttelse)

(2010/C 346/32)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Union syndicale — Solidaires Isère

Sagsøgte: Premier ministre, Ministère du travail, des relations sociales, de la famille, de la solidarité et de la ville og Ministère de la santé et des sports

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Conseil d'État — fortolkning af artikel 17, stk. 1 og 2 samt stk. 3, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT L 299, s. 9), sammenholdt med direktivets artikel 1, stk. 1 — løsarbejde og sæsonarbejde, som udføres af personer, der er omfattet af en kontrakt om pædagogisk arbejde — foreneligheden med direktivet af en national lovgivning, der begrænser arbejdstiden for sådant personale i ferie- og fritidscentre til 80 dage om året, men ikke sikrer en minimal daglig hvileperiode — begrebet »tilsvarende kompenserende hvileperioder« og »en passende beskyttelse, der ydes de pågældende arbejdstagere«

Konklusion

1) Personer, der er omfattet af kontrakter som de i hovedsagen omhandlede kontrakter om pædagogisk arbejde, og som udfører løs- og sæsonarbejde på ferie- og fritidscentre og højst udfører 80 dages arbejde om året, henhører under anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden.

2) Personer, der er omfattet af kontrakter som de i hovedsagen omhandlede kontrakter om pædagogisk arbejde, og som udfører løs- og sæsonarbejde på ferie- og fritidscentre, henhører under undtagelsen i artikel 17, stk. 3, litra b) og/eller litra c), i direktiv 2003/88.

En national lovgivning, hvorefter de af sådanne kontrakter omfattede arbejdstageres aktiviteter højst må udøves i 80 dage om året, opfylder ikke de i dette direktivs artikel 17, stk. 2, fastsatte betingelser for anvendelsen af denne undtagelse, nemlig at de pågældende arbejdstagere enten ydes tilsvarende kompenserende hvileperioder eller — i usædvanlige tilfælde, hvor dette af objektive grunde ikke er muligt — ydes en passende beskyttelse.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 30.1.2010.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 28. oktober 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-500/09) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — posttjenester — direktiv 97/67/EF — nationale begrænsninger — eksprestjenestevirksomheder — national ordning for tilladelser)

(2010/C 346/33)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved L. Lozano Palacios og D. Triantafyllou, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved P. Mylonopoulos og D. Tsagkaraki, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (EFT L 15, s. 14)

Konklusion

1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/39/EF af 10. juni 2002, især direktivets artikel 9, stk. 1 og 2, idet den fortsat har anvendt ministeriel bekendtgørelse A1/44351/3608 af 12. oktober 2005.

2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 37 af 13.2.2010.

**Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 28. oktober 2010
— Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien**

(Sag C-41/10) (¹)

(Traktatbrud — udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring — direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF — gensidige selskaber, der er aktive på markedet for tillægssygeforsikring — ukorrekt eller ufuldstændig gennemførelse)

(2010/C 346/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Rozet og N. Yerrell, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien (ved M. Jacobs og L. Van den Broeck, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrudssøgsmål — ukorrekt og ufuldstændig gennemførelse af artikel 6, 8, 15, 16 og 17 i Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (EFT L 228, s. 3) og af artikel 20, 21 og 22 i Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv) (EFT L 228, s. 1)

Konklusion

1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, 8, 15, 16 og 17 i Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF af 5. marts 2002, og artikel 20-22 i Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om

ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv), idet det har foretaget en ukorrekt og ufuldstændig gennemførelse af direktiv 73/239, som ændret ved direktiv 2002/13, og af direktiv 92/49.

2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 80 af 27.3.2010.

Domstolens kendelse af 24. juni 2010 — Kronoply GmbH & Co. KG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-117/09 P) (¹)

(Appel — statsstøtte — støtteansøgning med henblik på ændring af en tidligere godkendt støtte til den støttemodtagende virksomhed, som blev anmeldt til Kommissionen, efter at hele investeringsprojektet var gennemført — kriterierne tilskyndelseseffekt og nødvendighed)

(2010/C 346/35)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Kronoply GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwältin R. Nierer og L. Gordalla)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved K. Gross, V. Kreuzschitz og T. Scharf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) den 14. januar 2009 i sag T-162/06, Kronoply mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen i et søgsmål med påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2006/262/EF af 21. september 2005, hvorved den støtte, som Forbundsrepublikken Tyskland påtænker at tildele appallanten, erklæres uforenelig med fællesmarkedet (EUT L 94, s. 50) — støtteprojekt om ændring af en tidligere godkendt støtte til den støttemodtagende virksomhed, som blev anmeldt til Kommissionen, efter at hele investeringsprojektet var gennemført ved hjælp af den oprindelige, godkendte støtte — fejlagtig bedømmelse af den omtvistede støttes tilskyndelseseffekt og nødvendighed.

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Kronoply GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 141 af 20.6.2009.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 15. september 2010 — Jhonny Briot mod Randstad Interim, Sodexho SA og Rådet for Den Europæiske Union (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour du travail de Bruxelles (Belgien))

(Sag C-386/09) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, andet afsnit — direktiv 2001/23/EF — overførsel af virksomheder — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — ikke fornyelse af en vikars tidsbegrænsede arbejdskontrakt)

(2010/C 346/36)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour du travail de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jhonny Briot

Sagsøgte: Randstad Interim, Sodexho SA og Rådet for Den Europæiske Union

Sagens genstand

Cour du travail de Bruxelles — fortolkning af artikel 1, stk. 1, artikel 2, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra c), artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12.3.2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82, s. 16) — manglende fornyelse af en vikararbejdstagers tidsbegrænsede arbejdskontrakt som følge af en virksomhedsoverførsel — mulighed for at sidestille et vikarureau eller, i mangel heraf, en fællesskabsinstitution, der anvender vikararbejdstagere, med en »overdragende arbejdsgiver« — mulighed for at udelukke vikararbejdstagere fra garantierne i direktivet — spørgsmålet, om erhververen har pligt til eller mulighed for at opretholde arbejdsforholdet

Konklusion

Under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen — når en vikaransats tidsbegrænsede arbejdskontrakt er ophørt på den i kontrakten fastsatte dato, før overdragelsen af den aktivitet, som den pågældende vikaransatte var tilknyttet — er den manglende fornyelse af nævnte kontrakt som følge af denne overdragelse ikke i strid med det forbud, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF

af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter. Den nævnte vikaransatte kan derfor ikke anses for stadig at have været til rådighed for brugervirksomheden på datoen for denne overdragelse.

⁽¹⁾ EUT C 312 af 19.12.2009.

Domstolens kendelse af 2. september 2010 — Mehmet Salih Bayramoglu mod Europa-Parlamentet og Rådet for den Europæiske Union

(Sag C-28/10 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 119 i procesreglementet — ulovlige påstande — åbenbart, at appellen skal afvises)

(2010/C 346/37)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Mehmet Salih Bayramoglu (ved A. Riza, QC)

De andre parter i proceduren: Europa-Parlamentet (ved C. Kararmarcos og N. Görlitz, som befuldmægtigede, og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Balta og E. Finnegan, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 24. september 2009 i sag T-110/09, Bayramoglu mod Parlamentet og Rådet, hvorved Retten afviste et søgsmål med påstand om annullation af Rådets afgørelse 2004/511/EF af 10. juni 2004 om det cypriotiske folks repræsentation i Europa-Parlamentet i tilfælde af en løsning på Cypren-problemet — sag anlagt for sent

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Mehmet Salih Bayramoglu betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 80 af 27.3.2010.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Landgericht Regensburg (Tyskland) den 11. juni 2010 —
G mod Cornelius de Visser**

(Sag C-292/10)

(2010/C 346/38)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Regensburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: G

Sagsøgt: Cornelius de Visser

Præjudicielle spørgsmål

a) Er artikel 6, stk. 1, første afsnit, første sætningsled, i traktaten om Den Europæiske Union i Lissabontraktatens affattelse (herefter »TEU«), sammenholdt med artikel 47, stk. 2, første punktum, i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder (herefter »EUCH«), eller andre europæiske retsfor skrifter til hinder for en såkaldt offentlig forkyndelse i henhold til national ret (i henhold til §§ 185-188 i den tyske lov om civil retspleje (herefter »Zivilprozessordnung«) ved ophængning af meddelelsen om stævningen i en måned på retstavlen ved den ret, som er ansvarlig for stævningen), når modparten i en (påbegyndende) civilretlig sag ganske vist angiver en adresse inden for Den Europæiske Unions område (herefter »Unionsområdet«) på sin website, men forkyndelse ikke var mulig, idet den sagsøgte ikke opholdt sig der, og det i øvrigt ikke var muligt at fastslå, hvor den sagsøgte for tiden opholdt sig?

b) Såfremt spørgsmål a) under punkt 2 besvares bekræftende:

Er den nationale ret forpligtet til at undlade at anvende de nationale bestemmelser, som tillader offentlig forkyndelse, jf. EU-Domstolens hidtidige retspraksis (senest sag C-341/08 [...]), selv om en sådan tilsidesættelseskompetence ifølge national ret kun tilkommer (den tyske) Bundesverfassungsgericht

og

skal sagsøgeren for at kunne gennemføre sine rettigheder tilsende retten en ny adresse for sagsøgte, hvor forkyndelse kan finde sted, til fornyet forkyndelse af søgsmålet, idet en gennemførelse af sagen i henhold til national ret i mangel på kendskab til sagsøgtens opholdssted ikke ville være mulig uden offentlig forkyndelse?

c) Såfremt spørgsmål a) under punkt 2 besvares benægtende: Er artikel 26, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerken-

delse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (herefter »fuldbyrdsforordningen«), i det foreliggende tilfælde til hinder for afsigelse af en udeblivelsesdom i henhold til § 331 i Zivilprozessordnung, som er et tvangsfuldbyrdsdokument på et ubestridt krav i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav (herefter »tvangsfuldbyrdsforordningen«), for så vidt angår afsigelse af dom til betaling af godtgørelse på et beløb af mindst 20 000,00 EUR med tillæg af renter og sagsomkostninger på et beløb af 1 419,19 EUR med tillæg af renter?

De følgende spørgsmål stilles under den forudsætning, at sagsøgeren under hensyntagen til EU-Domstolens svar på de under punkt 2 a)-c) stillede spørgsmål stadig vil kunne gennemføre søgsmålet.

d) Finder fuldbyrdsforordningen under hensyntagen til dennes artikel 4, stk. 1, og artikel 5, nr. 3), også anvendelse i tilfælde, hvor den sagsøgte i et civilt søgsmål på grund af drift af en website stævnes med påstand om undladelse, oplysninger og skadeserstatning og ganske vist (formodentlig) er unionsborger i henhold til artikel 9, andet punktum, TEU, men har ubekendt opholdssted, og det dermed også er tænkeligt, men dog under ingen omstændigheder sikkert, at han for tiden befinder sig uden for Unionsområdet og også uden for resten af anvendelsesområdet for konventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handels-sager, indgået i Lugano den 16. september 1988 (herefter »Luganokonventionen«), og hvor den nøjagtige placering af den server, hvorpå en website er lagret, ikke er bekendt, men det dog er nærliggende, at den kunne befinde sig inden for Unionens område?

e) Hvis fuldbyrdsforordningen finder anvendelse i dette tilfælde: Skal udtrykket »det sted, hvor skadestilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå« i forordningens artikel 5, nr. 3), når der gennem indholdet af en internet-website vil (kunne) foregå en krænkelse af personlige rettigheder, fortolkes således,

at den berørte person (herefter »sagsøgeren«) kan rejse sag med påstand om at få nedlagt forbud, udlevering af oplysninger og skadeserstatning mod websitens indehaver (herefter »sagsøgte«) ved domstolene i enhver medlemsstat, hvorfra websiten kan downloades, uafhængigt af, hvor (inden for eller uden for Unionens område) sagsøgte er hjemmehørende,

eller

at retterne i en medlemsstat, hvor websitens indehaver ikke er hjemmehørende, eller hvor der ikke findes nogen holdpunkter for, at sagsøgte befinder sig på denne medlemsstats område, kun er kompetente, såfremt det anfægtede indhold eller websiten har en særlig tilknytning til den stat, hvor retten er beliggende (indlandstilknytning), der rækker ud over den blotte mulighed af at kunne downloade websiten?

- f) Hvis en sådan indlandstilknytning kræves: Efter hvilke kriterier defineres en sådan tilknytning?

Er det afgørende, om den anfægtede website i henhold til indehaverens bestemmelse målrettet (også) henvender sig til internetbrugere i den stat, hvor retten er beliggende, eller er det tilstrækkeligt, at de oplysninger, der kan downloades fra websiten, objektivt har en tilknytning til den stat, hvor retten er beliggende, i den forstand, at der i denne stat, alt efter det konkrete tilfældes art, særlig på grund af det påtalte indhold, rent faktisk kan være indtruffet eller vil kunne indtræffe en kollision mellem de modstridende interesser — på den ene side sagsøgerens interesse i respekt for sine personlige rettigheder og på den anden side indehaverens interesse i frit at kunne udforme sin website — henholdsvis er indtruffet en sådan kollision, derved at en eller flere af den i sine personlige rettigheder krænkede persons bekendte har fået kendskab til websitens indhold?

- g) Har det betydning for konstateringen af den særlige indlandstilknytning, hvor mange gange den anfægtede website er besøgt fra den stat, i hvilken retten er beliggende?

- h) Såfremt den forelæggende ret i henhold til de foregående spørgsmål er kompetent til at behandle sagen: Gælder retsgrundsætningerne i EU-Domstolens dom af 7. marts 1995 (sag C-68/93 [...]) også for det i det foregående beskrevne tilfælde?

- i) Såfremt det for etablering af et værneting ikke er nødvendigt med en særlig indlandstilknytning, eller såfremt der allerede foreligger en indlandstilknytning, når de anfægtede informationer objektivt har en tilknytning til den stat, hvor retten er beliggende, i den forstand, at der i denne stat, alt efter det konkrete tilfældes art, særligt på grund af det påtalte indhold, rent faktisk kan være indtruffet eller vil kunne indtræffe en kollision mellem de modstridende interesser, henholdsvis er indtruffet en sådan kollision, derved at en eller flere af den i sine personlige rettigheder krænkede persons bekendte har fået kendskab til websitens indhold, og indlandstilknytning ikke er afhængig af, hvor mange gange den anfægtede website er besøgt fra den stat, i hvilken retten er beliggende, eller hvis fuldbyrdelsesforordningen slet ikke finder anvendelse på den foreliggende sag:

Skal artikel 3, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (herefter benævnt e-handelsdirektivet) da fortolkes således, at disse bestemmelser har en kollisionsretlig karakter i den forstand, at de også fortrænger de nationale kollisionsnormer på det civilretlige område, og det alene er retten i oprindelseslandet, der finder anvendelse,

eller

er disse bestemmelser et korrektiv på materielretligt niveau, som sagligt ændrer indholdet af det materielretlige resultat, som følger af det nationale retssystems fastlæggelse af den anvendelige ret ud fra de nationale kollisionsnormer, og som reduceres til at passe til oprindelseslandets krav?

- j) Såfremt e-handelsdirektivets artikel 3, stk. 1 og 2, har kollisionsretlig karakter:

Foreskrives det i de anførte bestemmelser, at det kun er den materielle ret i oprindelseslandet, der skal anvendes, eller gælder dette også oprindelseslandets kollisionsnormer med den følge, at en henvisning fra retten i oprindelseslandet til retten i bestemmelseslandet fortsat er mulig?

- k) Såfremt e-handelsdirektivets artikel 3, stk. 1 og 2, har kollisionsretlig karakter:

Skal tjenesteyderens (formodentlige) nuværende opholdssted, hans opholdssted ved påbegyndelsen af offentliggørelsen af fotografierne af sagsøgeren eller den (formodentlige) placering af den server, hvorpå websiten er lagret, anvendes ved bestemmelsen af tjenesteyderens hjemsted?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Italien) den 5. juli 2010 — Enipower SpA mod Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Sag C-328/10)

(2010/C 346/39)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Enipower SpA

Sagsøgt: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Præjudicielt spørgsmål

Er traktatens artikel 23, 43, 49 og 56 samt artikel 11, stk. 2 og 6, og artikel 24 i direktiv 54 af 2003 (¹) til hinder for en national lovgivning, som, uden at den er meddelt Europa-Kommissionen, varigt pålægger bestemte elektricitetsproducenter — der under nærmere omstændigheder fremstår som grundlæggende for opfyldelsen af behovet i forbindelse med efterspørgslen på lastfordelingstjenester — at fremsætte tilbud på markederne for elektricitetsbørsen efter programmer, der er fastsat forskelligt af systemoperatører, og som fjerner betalingen for disse tilbud fra producentens frie afgørelse, hvorved den bindes til parametre, der ikke på forhånd er fastsat efter gennemsigtige og ikke-diskriminerende procedurer samt efter markedsbaserede kriterier?

(¹) EUT L 176, s. 37.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Italien) den 5. juli 2010 — ENI SpA mod Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas og Cassa Conguaglio per il Settore Elettrico

(Sag C-329/10)

(2010/C 346/40)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ENI SpA

Sagsøgte: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas og Cassa Conguaglio per il Settore Elettrico

Præjudicielt spørgsmål

Er traktatens artikel 23, 43, 49 og 56 samt artikel 11, stk. 2 og 6, og artikel 24 i direktiv 54 af 2003⁽¹⁾ til hinder for en national lovgivning, som, uden at den er meddelt Europa-Kommissionen, varigt pålægger bestemte elektricitetsproducenter — der under nærmere omstændigheder fremstår som grundlæggende for opfyldelsen af behovet i forbindelse med efterspørgslen på lastfordelingstjenester — at fremsætte tilbud på markederne for elektricitetsbørsen efter programmer, der er fastsat forskelligt af systemoperatører, og som fjerner betalingen for disse tilbud fra producentens frie afgørelse, hvorved den bindes til parametre, der ikke på forhånd er fastsat efter gennemsigtige og ikke-diskriminerende procedurer samt efter markedsbaserede kriterier?

⁽¹⁾ EUT L 176, s. 37.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Italien) den 5. juli 2010 — Edison Trading SpA mod Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Sag C-330/10)

(2010/C 346/41)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Edison Trading SpA

Sagsøgt: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Præjudicielt spørgsmål

Er traktatens artikel 23, 43, 49 og 56 samt artikel 11, stk. 2 og 6, og artikel 24 i direktiv 54 af 2003⁽¹⁾ til hinder for en national lovgivning, som, uden at den er meddelt Europa-Kommissionen, varigt pålægger bestemte elektricitetsproducenter — der under nærmere omstændigheder fremstår som grundlæggende for opfyldelsen af behovet i forbindelse med efterspørgslen på lastfordelingstjenester — at fremsætte tilbud på markederne for elektricitetsbørsen efter programmer, der er fastsat forskelligt af systemoperatører, og som fjerner betalingen for disse tilbud fra producentens frie afgørelse, hvorved den bindes til parametre, der ikke på forhånd er fastsat efter gennemsigtige og ikke-diskriminerende procedurer samt efter markedsbaserede kriterier?

⁽¹⁾ EUT L 176, s. 37.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Italien) den 5. juli 2010 — E.On Produzione SpA mod Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Sag C-331/10)

(2010/C 346/42)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza

Parter i hovedsagen

Sagsøger: E.On Produzione SpA

Sagsøgte: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Præjudicielt spørgsmål

Er traktatens artikel 23, 43, 49 og 56 samt artikel 11, stk. 2 og 6, og artikel 24 i direktiv 54 af 2003⁽¹⁾ til hinder for en national lovgivning, som, uden at den er meddelt Europa-Kommissionen, varigt pålægger bestemte elektricitetsproducenter — der under nærmere omstændigheder fremstår som grundlæggende for opfyldelsen af behovet i forbindelse med efterspørgslen på lastfordelingstjenester — at fremsætte tilbud på markederne for elektricitetsbørsen efter programmer, der er fastsat forskelligt af systemoperatører, og som fjerner betalingen for disse tilbud fra producentens frie afgørelse, hvorved den bindes til parametre, der ikke på forhånd er fastsat efter gennemsigtige og ikke-diskriminerende procedurer samt efter markedsbaserede kriterier?

⁽¹⁾ EUT L 176, s. 37.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Italien) den 5. juli 2010 — Edipower SpA mod Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Sag C-332/10)

(2010/C 346/43)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Edipower SpA

Sagsøgt: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Præjudicielt spørgsmål

Er traktatens artikel 23, 43, 49 og 56 samt artikel 11, stk. 2 og 6, og artikel 24 i direktiv 54 af 2003⁽¹⁾ til hinder for en national lovgivning, som, uden at den er meddelt Europa-Kommissionen, varigt pålægger bestemte elektricitetsproducenter — der under nærmere omstændigheder fremstår som grundlæggende for opfyldelsen af behovet i forbindelse med efterspørgslen på lastfordelingstjenester — at fremsætte tilbud på markederne for elektricitetsbørsen efter programmer, der er fastsat forskelligt af systemoperatører, og som fjerner betalingen for disse tilbud fra producentens frie afgørelse, hvorved den bindes til parametre, der ikke på forhånd er fastsat efter gennemsigtige og ikke-diskriminerende procedurer samt efter markedsbaserede kriterier?

⁽¹⁾ EUT L 176, s. 37.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Italien) den 5. juli 2010 — E.On Energy Trading Spa mod Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Sag C-333/10)

(2010/C 346/44)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza

Parter i hovedsagen

Sagsøger: E.On Energy Trading Spa

Sagsøgt: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Præjudicielt spørgsmål

Er traktatens artikel 23, 43, 49 og 56 samt artikel 11, stk. 2 og 6, og artikel 24 i direktiv 54 af 2003⁽¹⁾ til hinder for en national lovgivning, som, uden at den er meddelt Europa-Kommissionen, varigt pålægger bestemte elektricitetsproducenter — der under nærmere omstændigheder fremstår som grundlæggende for opfyldelsen af behovet i forbindelse med efterspørgslen på lastfordelingstjenester — at fremsætte tilbud på markederne for elektricitetsbørsen efter programmer, der er fastsat forskelligt af systemoperatører, og som fjerner betalingen for disse tilbud fra producentens frie afgørelse, hvorved den bindes til parametre, der ikke på forhånd er fastsat efter gennemsigtige og ikke-diskriminerende procedurer samt efter markedsbaserede kriterier?

⁽¹⁾ EUT L 176, s. 37.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (England & Wales) den 11. august 2010 — SAS Institute Inc. mod World Programming Ltd

(Sag C-406/10)

(2010/C 346/45)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SAS Institute Inc.

Sagsøgt: World Programming Ltd

Præjudicielle spørgsmål

A. *Vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 91/250/EØF af 14. maj 1991 om retlig beskyttelse af edb-programmer⁽¹⁾ og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/24/EF af 23. april 2009 (kodificeret version)⁽²⁾:*

1) Når et edb-program (herefter »det første program«) er ophavsretligt beskyttet som et litterært værk, skal artikel 1, stk. 2, da fortolkes således, at det ikke udgør en krænkelse af ophavsretten til det første program, hvis en konkurrent til rettighedshaveren, som ikke har adgang til det første programs kildekode, enten direkte eller gennem en proces, såsom dekompileation af objekt-koden, skaber et andet program (herefter »det andet program«), som efterligner det første programs funktioner?

- 2) Har følgende faktorer indvirkning på besvarelsen af spørgsmål 1:
- arten og/eller omfanget af det første programs funktionalitet
 - arten og/eller omfanget af den faglige kunnen, bedømmelse og det arbejde, som ophavsmanden til det første program har lagt i udarbejdelsen af det første programs funktionalitet
 - detaljeringsgraden, hvormed det første programs funktionalitet er blevet efterlignet i det andet program
 - hvis det andet programs kildekode gengiver aspekter ved det første programs kildekode i et omfang, som går ud over det, der er strengt nødvendigt for at give den samme funktionalitet som i det første program?
- 3) Når det første program fortolker og udfører brugerprogrammer, som er skrevet af det første programs brugere i et programmeringssprog, der er udarbejdet af det første programs ophavsmand, og som omfatter nøgleord, der er udarbejdet eller udvalgt af det første programs ophavsmand, og en syntaks, der er udarbejdet af det første programs ophavsmand, skal artikel 1, stk. 2, da fortolkes således, at det ikke udgør en krænkelse af ophavsretten til det første program, hvis det andet program er skrevet således, at det fortolker og eksekverer sådanne brugerprogrammer ved hjælp af de samme nøgleord og den samme syntaks?
- 4) Når det første program læser fra og skriver til datafiler i et bestemt format, der er udarbejdet af det første programs ophavsmand, skal artikel 1, stk. 2, da fortolkes således, at det ikke udgør en krænkelse af ophavsretten til det første program, hvis det andet program er skrevet således, at det læser fra og skriver til datafiler i det samme format?
- 5) Gør det en forskel for svaret på spørgsmål 1, 3 og 4, hvis det andet programs ophavsmand skabte det andet program ved at:
- besigtige, undersøge og afprøve det første programs funktion, eller
 - læse en manual, der er skabt og offentliggjort af det første programs ophavsmand, og som beskriver det første programs funktioner (herefter »manualen«), eller
 - både (a) og (b)?
- 6) Når en person har ret til at anvende en kopi af det første program i henhold til en licens, skal artikel 5, stk. 3, da fortolkes således, at licenstageren er berettiget til uden rettighedshaverens samtykke at udføre handlingerne indlæsning, kørsel og lagring af programmet med henblik på at besigtige, afprøve eller undersøge det første programs funktion for at fastlægge de idéer og principper, som ligger til grund for elementerne i programmet, hvis licensen giver licenstageren ret til at udføre handlingerne indlæsning, kørsel og lagring af det første program, når det anvendes til et specifikt formål, der er tilladt i henhold til licensen, men de handlinger, der er udført for at besigtige, undersøge eller afprøve det første program, går videre end omfanget af det formål, som licensen giver ret til?
- 7) Skal artikel 5, stk. 3, fortolkes således, at handlingerne at besigtige, afprøve eller undersøge det første programs funktion skal anses for at blive udført med henblik på at fastlægge de idéer eller principper, som ligger til grund for elementerne i det første program, når de udføres:
- for at få kendskab til den måde, hvorpå det første program fungerer, navnlig detaljer, som ikke er beskrevet i manualen, for at skrive det andet program på den måde, der er henvist til i spørgsmål 1 ovenfor
 - for at få kendskab til, hvorledes det første program fortolker og eksekverer angivelser, der er skrevet på det programmeringssprog, som det fortolker og eksekverer (jf. spørgsmål 3 ovenfor)
 - for at få kendskab til de datafilformater, der skrives til eller læses af det første program (jf. spørgsmål 4 ovenfor)
 - for at sammenligne det andet programs præstation med det første program for at efterforske grundene til, at deres præstation er forskellig, og for at forbedre det andet programs præstation
 - for at udføre parallelle afprøvninger af det første program og det andet program for at sammenligne deres output under udviklingen af det andet program, navnlig ved at køre de samme testscripts i både det første program og det andet program
 - for at få kendskab til outputtet i den af det første program genererede logfil for at producere en logfil, som har samme eller tilsvarende fremtræden
 - for at få det første program til at fremkomme med outputdata (faktisk data, der svarer til postnumrene i USA's stater) for at få kendskab til, om den svarer til de officielle databaser over sådanne data, og hvis det ikke er tilfældet, at programmere det andet program således, at det vil svare på samme måde som det første program på det samme inputdata.
- B. Vedrørende fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationsområdet (3):**
- 8) Når manualen er ophavsretligt beskyttet som et litterært værk, skal artikel 2, litra a), da fortolkes således, at det udgør en krænkelse af ophavsretten til manualen, hvis det andet programs ophavsmand i det andet program gengiver eller i det væsentlige gengiver nogen af de følgende i manualen beskrevne forhold:
- den udvælgelse af statistiske transaktioner, der er blevet implementeret i det første program

- b) de matematiske formler, der er anvendt i manualen til at beskrive disse transaktioner
- c) de særlige kommandoer eller kombinationer af kommandoer, hvorved disse transaktioner kan påkaldes
- d) de valgmuligheder, som det første programs ophavsmand har givet for forskellige kommandoer
- e) de nøgleord og den syntaks, som det første program genkender
- f) de standarder, som det første programs ophavsmand har valgt at implementere, når brugeren ikke har specificeret en bestemt kommando eller valgmulighed
- g) det antal gentagelser, som det første program udfører under visse omstændigheder?
- 9) Skal artikel 2, litra a), fortolkes således, at det udgør en krænkelse af ophavsretten til manualen, hvis det andet programs ophavsmand gengiver eller i det væsentlige gengiver de nøgleord eller den syntaks, som det første program genkender, i en manual, der beskriver det andet program?

⁽¹⁾ EFT L 122, s. 42.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/24/EF af 23.4.2009 om retlig beskyttelse af edb-programmer (kodificeret udgave) (EØS-relevant tekst), EUT L 111, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 167, s. 10.

Appel iværksat den 26. august 2010 af Bell & Ross BV til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 18. juni 2010 i sag T-51/10, Bell & Ross mod KHIM

(Sag C-426/10 P)

(2010/C 346/46)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Bell & Ross BV (ved avocat S. Guerlain)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (varemærker og design) og Klockgrossisten i Norden AB

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede kendelse annulleres.
- Det fastslås, at annullationssøgsmålet, der er indgivet af appellanten mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (varemærker og design) (KHIM) (sag T-51/10), kan antages til realitetsbehandling, og følgelig hjemvises sagen til

Retten med henblik på realitetsbehandling af annullationssøgsmålet.

— KHIM tilpligtes at betale sagens omkostninger og omkostningerne ved Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort seks anbringender gældende til støtte for appellen.

Ved sit første anbringende har Bell & Ross påberåbt sig, at der er sket tilsidesættelse af artikel 111 i Rettens procesreglement, idet Retten traf afgørelse om, at det var åbenbart, at sagen måtte afvises, uden forinden at have hørt generaladvokaten.

Ved sit andet anbringende har appellanten anført, at Retten har tilsidesat procesreglementets artikel 43, stk. 1, idet den har truffet afgørelse om, at de undertegnede eksemplarer af stævningen, der er indgået til justitskontoret den 1. februar 2010, ikke var originaleksemplarer, og at alene det eksemplar, der blev indleveret den 5. februar 2010, dvs. efter fristens udløb, kunne anses for at være et originaleksemplar, uden dog at præcisere, hvordan originaleksemplarer kan skelnes fra kopier. Den førnævnte artikel præciserer ikke kravene til advokatens underskrift, der skal være påført det originale eksemplar af et proceskrift.

Ved sit tredje anbringende kritiserer Bell & Ross Retten for ikke i henhold til artikel 57, litra b), i de praktiske anvisninger til parterne og artikel 7, stk. 1, i instruksen til Rettens justitssekretær at have tilladt Bell & Ross at berigtige den formelle mangel, der blev lagt selskabet til last. I overensstemmelse med de nævnte tekster tilkommer det justitssekretæren at tildele sagsøgeren en frist for udbedringen af manglen.

Ved sit fjerde anbringende har Bell & Ross anført, at der foreligger en undskyldelig fejl, for så vidt som forvekslingen vedrørende identificeringen af originaleksemplaret skyldes ekstraordinære omstændigheder uden for appellants indflydelsessfære. Det betydelige antal kopier, som forudsætter inddragelse af en ekstern tjenesteyder, den fremragende kvalitet af prægningen på papir, der gør det umuligt at genkende original fra kopi, og anbringelsen af en underskrift på hver eneste af de eksemplarer, der indleveres til justitssekretariatet inden for fristen, udgør omstændigheder, der gør det muligt i den foreliggende sag at lægge til grund, at der foreligger en undskyldelig fejl.

Ved sit femte anbringende har appellanten gjort gældende, at der foreligger ekstraordinære omstændigheder, der falder uden for det normale, og som den erhvervsdrivende ikke er skyld i, hvilket vidner om en hændelig begivenhed eller force majeure.

Endelig har Bell & Ross ved sit sjette og sidste anbringende anført, at Retten har tilsidesat proportionalitetsprincippet og princippet om berettiget forventning, dels idet der blev indgivet syv undertegnede eksemplarer og en kopi ved telefax til Rettens justitssekretariat, dels fordi de nævnte tekster forudsatte, at det var muligt at foretage berigtigelse af stævningen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England og Wales) (Civil Division) den 13. september 2010 — Churchill Insurance Company Limited, Tracy Evans mod Benjamin Wilkinson, ved faderen og procesværgen Steven Wilkinson, Equity Claims Limited

(Sag C-442/10)

(2010/C 346/47)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England og Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Churchill Insurance Company Limited, Tracy Evans

Sagsøgt: Benjamin Wilkinson, ved faderen og procesværgen Steven Wilkinson, Equity Claims Limited

Præjudicielt spørgsmål

1) Skal 2009-direktivets artikel 12, stk. 1, og artikel 13, stk. 1⁽¹⁾, fortolkes således, at de udelukker nationale bestemmelser med den virkning i henhold til den relevante nationale lovgivning, at en skadelidt i forbindelse med et færdselsuheld, ikke er dækket af forsikringen under omstændigheder, hvor

- a) uheldet er forvoldt af en fører, der ikke er forsikret
- b) skadelidte gav føreren, der ikke er forsikret, lov til at føre køretøjet
- c) skadelidte var passager i køretøjet på uheldstidspunktet, og
- d) skadelidte var forsikret til at føre det pågældende køretøj?

Navnlig:

- i) er en sådan national bestemmelse en bestemmelse, som bestemmer, at »forsikringen ikke dækker«, i den i 2009-direktivets artikel 13, stk. 1, omhandlede forstand?
- ii) under omstændighederne i denne sag er den forsikredes tilladelse til den, der ikke er forsikret, da »udtrykkelig eller stiltiende tilladelse« som omhandlet i 2009-direktivets artikel 13, stk. 1, litra a)?
- iii) påvirkes svaret på dette spørgsmål af det forhold, at nationale organer, der skal yde erstatning i tilfælde af skade forvoldt af ukendte køretøjer eller køretøjer, der ikke er forsikrede, i henhold til 2009-direktivets artikel 10 kan udelukke personer, der frivilligt har taget plads i

det skadevoldende køretøj, fra organets intervention, når organet kan bevise, at de vidste, at dette ikke var forsikret?

- 2) Afhænger svaret på spørgsmål 1 af, om den pågældende tilladelse (a) byggede på faktisk viden om, at den pågældende fører ikke var forsikret, (b) byggede på en formodning om, at føreren var forsikret, eller (c) om den pågældende tilladelse blev givet af en forsikret person, som ikke tænkte herover?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16.9.2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (EUT L 263, s. 11).

Sag anlagt den 17. september 2010 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-458/10)

(2010/C 346/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved S. Pardo Quintillán og O. Beynet, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 9, stk. 3, litra b), c) og e), i direktiv 98/83/EF⁽¹⁾, idet det ikke har gennemført artikel 9, stk. 3, litra b), c) og e), i direktiv 98/83/EF fuldstændigt og korrekt.

— Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort to søgsmålsgrunde gældende til støtte for søgsmålet.

Ved sin første søgsmålsgrund har Kommissionen anført, at gennemførelsen af litra b) og c), i artikel 9, stk. 3, i direktiv 98/83/EF er ufuldstændig. Den nationale lovgivning fastsætter således ikke, at en meddelt dispensation skal indeholde »tidligere relevante kontrolresultater«, og præciserer ikke »mængden af vand, der leveres pr. dag«, »den berørte befolkning« og »om der er nogen relevant levnedsmiddelvirksomhed, der påvirkes«.

Med sin anden søgsmålsgrund har Kommissionen gjort gældende, at gennemførelsen af litra e), i artikel 9, stk. 3, i direktiv 98/83/EF er ufuldstændig og ukorrekt, i det omfang de luxembourgske myndigheder blandt andet gør gældende, at henset til at det tilkommer den, der ansøger om dispensationen, at definere og iværksætte afhjælpende foranstaltninger, er det samme ansøger, der skal fremlægge et »sammendrag af planen«, en »tidsplan for arbejdet« og et »skøn over omkostningerne« til foranstaltningerne og ikke udstederen af dispensationstilladelsen, således som direktivet kræver det.

(¹) Rådets direktiv 98/83/EF af 3.11.1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330, s. 32).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Mons (Belgien) den 24. september 2010 — État belge mod advokaterne Pierre Henfling, Raphaël Davin og Koenraad Tanghe (som kuratorer i konkursboet efter Tiercé Franco-Belge SA)

(Sag C-464/10)

(2010/C 346/49)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Mons

Parter i hovedsagen

Sagsøger: État belge

Sagsøgte: advokaterne Pierre Henfling, Raphaël Davin og Koenraad Tanghe (som kuratorer i konkursboet efter Tiercé Franco-Belge SA)

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 6, stk. 4, og artikel 13, punkt B, litra f), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (¹) fortolkes således, at de er til hinder for tildeling af en fritagelse for afgift på tjenesteydelser, som leveres af en kommissionær, der optræder som formidler i eget navn, men for en kommittents regning, når kommittenten arrangerer levering af de i artikel 13, punkt B, litra f), omhandlede tjenesteydelser?

(¹) EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 27. september 2010 — Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales mod Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre

(Sag C-465/10)

(2010/C 346/50)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales

Sagsøgt: Chambre de commerce et d'industrie (CCI) de l'Indre

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Med hensyn til den eventuelle hjemmel for en forpligtelse til at kræve den støtte, der er udbetalt til CCI, tilbagebetalt:

Fremgår det af en fællesskabsretlig bestemmelse, navnlig i Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24. juni 1988 (¹) og Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 (²), at tilskud fra EFRU skal tilbagesøges, når en ordregivende myndighed, der har modtaget sådanne tilskud, ikke har overholdt en eller flere regler for indgåelse af offentlige aftaler i forbindelse med gennemførelsen af den aktion, der er ydet tilskud til, og der i øvrigt ikke er tvivl om, at aktionen er tilskudsberettiget, og at den er blevet gennemført? Gælder en sådan forpligtelse i givet fald for enhver tilsidesættelse af reglerne for indgåelse af offentlige aftaler eller kun for visse tilsidesættelser? Hvis den kun gælder for visse tilsidesættelser, hvilke er der så tale om?

- 2) Såfremt spørgsmål 1 i det mindste delvis besvares bekræftende for så vidt angår de nærmere vilkår for tilbagesøgning af uretmæssigt udbetalt støtte:

- a) Er der tale om en uregelmæssighed som omhandlet i forordning nr. 2988/95 (³), når en ordregivende myndighed, der har modtaget støtte fra EFRU, har tilsidesat en eller flere regler for indgåelse af offentlige aftaler i forbindelse med valget af den tjenesteyder, som skal gennemføre den aktion, der er ydet tilskud til? Har den omstændighed, at den kompetente nationale myndighed på det tidspunkt, hvor den besluttede at tildele den ansøgte støtte fra EFRU, måtte være klar over, at støttemodtageren havde tilsidesat reglerne for indgåelse af offentlige aftaler ved at udvælge den tjenesteyder, som skulle gennemføre den aktion, der blev finansieret ved tilskuddet, før støtten blev tildelt, betydning for, om der foreligger en uregelmæssighed som omhandlet i forordning nr. 2988/95?

b) Såfremt spørgsmål 2 a) besvares bekræftende, og i betragtning af, at Domstolen (i dom af 29.1.2009, forenede sager C-278/07 til C-280/07, Hauptzollamt Hamburg-Jonas mod Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co) har fastslået, at den i artikel 3 i forordning nr. 2988/95 fastsatte forældelsesfrist finder anvendelse på administrative foranstaltninger, såsom tilbagesøgning af støtte, der uberettiget er oppebåret af modtageren på grund af uregelmæssigheder, som denne har begået:

— skal forældelsesfristen da regnes fra den dato, hvor støtten blev udbetalt til modtageren, eller fra den dato, hvor modtageren anvendte tilskuddet til at aflønne den tjenesteyder, der blev engageret i strid med en eller flere regler for indgåelse af offentlige aftaler?

— skal denne frist anses for afbrudt, når den kompetente nationale myndighed har sendt modtageren af tilskuddet en kontrolrapport, hvori det konstateres, at reglerne for indgåelse af offentlige aftaler er blevet overtrådt, og det som følge heraf henstilles til den nationale myndighed at kræve de udbetalte beløb tilbagebetalt?

— når en medlemsstat benytter sig af muligheden i artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 2988/95 for at anvende en længere forældelsesfrist, og når der i Frankrig gøres brug af den almindelige frist, som på tidspunktet for de faktiske omstændigheder fremgår af § 2262 i Code civil (den borgerlige lovbog), hvorefter »[a]lle krav vedrørende tinglige rettigheder og fordringsrettigheder forældes efter 30 år [...]«, skal det så vurderes, om en sådan frist er forenelig med fællesskabsretten og navnlig med proportionalitetsprincippet, på grundlag af den maksimale forældelsesfrist, der er fastsat i den nationale forskrift, som den nationale forvaltnings tilbagesøgningskrav er hjemlet i, eller på grundlag af den frist, der rent faktisk er anvendt i den foreliggende sag?

c) Såfremt spørgsmål 2 a) besvares benægtende: Er Fællesskabets finansielle interesser til hinder for, at retsinstansen i forbindelse med udbetaling af en støtte som den, der er omhandlet i den foreliggende sag, anvender nationale regler om ophævelse af beslutninger, der skaber rettigheder, hvorefter forvaltningen, medmindre en beslutning er ikke-eksisterende eller opnået ved svig, eller modtageren har anmodet herom, kun kan ophæve en ulovlig beslutning, der skaber individuelle rettigheder, hvis det sker inden for fire måneder efter, at denne beslutning er truffet, men hvorefter en individuel administrativ beslutning, bl.a. når den vedrører udbetaling af støtte, kan underkastes resolutive betingelser, således at den pågældende støtte øjeblikkeligt kan trækkes tilbage — idet det præciseres, at Conseil d'Etat har fastslået, at

denne nationale regel skal fortolkes således, at den kun kan påberåbes af en støttemodtager, der uberettiget har oppebåret støtte i medfør af en fællesskabsbestemmelse, hvis modtageren var i god tro?

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24.6.1988 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 185, s. 9).

(²) Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19.12.1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 374, s. 1).

(³) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18.12.1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 28. september 2010 — Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF) mod Administración del Estado

(Sag C-468/10)

(2010/C 346/51)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF)

Sagsøgt: Administración del Estado

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 7, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46 af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (¹) fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning, som, i tilfælde af at den registrerede ikke har givet sit samtykke, og for at muliggøre behandlingen af den pågældendes personoplysninger, som er nødvendig, for at den registeransvarlige og de tredjemænd, til hvem de skal videregives, kan forfølge en legitim interesse, kræver, ud over at den registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder ikke krænkes, at oplysningerne er opført i offentligt tilgængelige kilder?

2) Opfylder den nævnte artikel 7, litra f), de betingelser, som Den Europæiske Unions Domstols retspraksis kræver for at tillægge den direkte virkning?

(¹) EFT L 281, s. 31.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 28. september 2010 — Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECEMD) mod Administración del Estado

(Sag C-469/10)

(2010/C 346/52)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECEMD)

Sagsøgt: Administración del Estado

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 7, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46 af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾ fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning, som, i tilfælde af at den registrerede ikke har givet sit samtykke, og for at muliggøre behandlingen af den pågældendes personoplysninger, som er nødvendig, for at den registeransvarlige og de tredjemænd, til hvem de skal videregives, kan forfølge en legitim interesse, kræver, ud over at den registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder ikke krænkes, at oplysningerne er opført i offentligt tilgængelige kilder?
- 2) Opfylder den nævnte artikel 7, litra f), de betingelser, som Den Europæiske Unions Domstols retspraksis kræver for at tillægge den direkte virkning?

⁽¹⁾ EFT L 281, s. 31.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Pest Megyei Bíróság (Republikken Ungarn) den 29. september 2010 — Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság mod Invitel Távközlési Zrt.

(Sag C-472/10)

(2010/C 346/53)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Pest Megyei Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

Sagsøgt: Invitel Távközlési Zrt

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler⁽¹⁾ fortolkes således, at et urimeligt kontraktvilkår ikke binder nogen forbrugere, såfremt en enhed, der er lovligt udpeget i dette øjemed, ved hjælp af et søgsmål af generel interesse (*actio popularis*) i forbrugernes navn nedlægger påstand om, at nævnte urimelige kontraktvilkår, som er en del af en forbrugeraftale, er ugyldigt?

Hvis et søgsmål af generel interesse anlægges, og der afsiges dom til fordel for forbrugere, som ikke er parter i sagen, eller anvendelsen af en urimelig almindelig forretningsbetingelse forbydes, kan artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13 da fortolkes således, at nævnte urimelige kontraktvilkår, som er en del af en række forbrugeraftaler, ikke binder nogen af de berørte forbrugere, heller ikke for fremtiden, således at det er retsinstanden, som ex officio skal drage de fornødne retlige konsekvenser?

- 2) Kan artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13, sammenholdt med punkt 1, litra j), og punkt 2, litra d), i bilaget, der finder anvendelse ifølge samme direktivs artikel 3, stk. 3, fortolkes således, at såfremt den erhvervsdrivende ensidigt beslutter at ændre kontraktens vilkår uden at beskrive retningslinjerne for prissvingningerne udførligt eller angive gyldige grunde i kontrakten, er det nævnte kontraktvilkår urimeligt *ipso jure*?

⁽¹⁾ EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 7. oktober 2010 — Asociación para la Calidad de los Forjados (ASCAFOR), Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (ASIDAC) mod Administración del Estado, Calidad Siderúrgica SL, Colegio de Ingenieros Técnicos Industriales, Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR), Consejo General de Colegios Oficiales de Aparejadores y Arquitectos Técnicos, Asociación de Investigación de las Industrias de la Construcción (AIDICO) Instituto Tecnológico de la Construcción, Asociación Nacional Española de Fabricantes de Hormigón Preparado (ANEFHOP), Ferrovial Agromán SA, Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (OFICEMEN) og Asociación de Aceros Corrugados Reglamentarios y su Tecnología y Calidad (ACERTEQ)

(Sag C-484/10)

(2010/C 346/54)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Asociación para la Calidad de los Forjados (ASCAFOR) og Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (ASIDAC)

Sagsøgte: Administración del Estado, Calidad Siderúrgica SL, Colegio de Ingenieros Técnicos Industriales, Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR), Consejo General de Colegios Oficiales de Aparejadores y Arquitectos Técnicos, Asociación de Investigación de las Industrias de la Construcción (AIDICO) Instituto Tecnológico de la Construcción, Asociación Nacional Española de Fabricantes de Hormigón Preparado (ANEFHOP), Ferrovial Agromán SA, Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (OFICEMEN) og Asociación de Aceros Corrugados Reglamentarios y su Tecnología y Calidad (ACERTEQ)

Præjudicielt spørgsmål

- 1) Kan det lægges til grund, at den udtømmende regulering i bilag 19 til kongeligt dekret nr. 1247/08 af 18. juli sammenholdt med artikel 81 med hensyn til opnåelse af officiel anerkendelse af kvalitetsangivelser er overdreven, ude af proportion med det ønskede formål og indebærer en ubegrundet restriktion, som vanskeliggør anerkendelse af certificeringernes ækvivalens og udgør en hindring eller restriktion for markedsføringen af importerede varer i strid med artikel 28 EF og 30 EF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal administratif de Rennes (Frankrig) den 11. oktober 2010 — L'Océane Immobilière SAS mod Direction de contrôle fiscal Ouest

(Sag C-487/10)

(2010/C 346/55)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal administratif de Rennes

Parter i hovedsagen

Sagsøger: L'Océane Immobilière SAS

Sagsøgt: Direction de contrôle fiscal Ouest

Præjudicielt spørgsmål

Tillader artikel 5 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 ⁽¹⁾ en medlemsstat at opretholde eller indføre en bestemmelse, hvorefter en afgiftspligtig persons levering til sig selv af

en fast ejendom til brug for sin virksomhed pålægges merværdiafgift, skønt denne levering giver ret til øjeblikkeligt og fuldt fradrag af den således opkrævede merværdiafgift?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Mercantil Numero Uno de Alicante (Spanien) den 11. oktober 2010 — Celaya Empananza y Galdos Internacional S.A. mod Proyectos Integrales de Balizamientos S.L.

(Sag C-488/10)

(2010/C 346/56)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Mercantil

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Celaya Empananza y Galdos Internacional S.A.

Sagsøgt: Proyectos Integrales de Balizamientos S.L.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Når der er anlagt sag om krænkelse af en tildelt eneret til et registreret EF-design, omfatter retten til at forbyde tredjemand at bruge dette EF-design i henhold til artikel 19, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 ⁽¹⁾ af 12. december 2001 om EF-design da enhver tredjemand, som bruger et andet design, der ikke giver den informerede bruger et andet helhedsindtryk, eller omfatter den derimod ikke en tredjemand, der bruger et af denne senere registreret EF-design, så længe dette ikke er erklæret ugyldigt?
- 2) Er svaret på det foregående spørgsmål uafhængigt af tredjemandens hensigt, eller skal det besvares forskelligt alt afhængig af dennes adfærd, og er det derfor afgørende, om den pågældende tredjemand har ansøgt om og fået registreret det senere EF-design efter at have modtaget et udenretligt krav fra indehaveren af et tidligere EF-design om at ophøre med markedsføringen af et produkt på grund af krænkelse af de rettigheder, der er afledt af [org. s. 10] det tidligere design?

⁽¹⁾ EFT 2002 L 3, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht (Tyskland) Celle den 15. oktober 2010 — Joseba Andoni Aguirre Zarraga mod Simone Pelz

(Sag C-491/10)

(2010/C 346/57)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Celle

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Joseba Andoni Aguirre Zarraga

Sagsøgt: Simone Pelz

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Har retten i fuldbyrdesstaten undtagelsesvis, i tilfælde af alvorlig tilsidesættelse af grundlæggende rettigheder, beføjelse til at prøve den afgørelse, der er afsagt i domsstaten og som skal fuldbyrdes, på grundlag af en fortolkning af Bruxelles II-forordningens ⁽¹⁾ artikel 42 i overensstemmelse med chartret om grundlæggende rettigheder?
- 2) Er retten i fuldbyrdesstaten forpligtet til at fuldbyrde, når det fremgår af den forelagte dokumentation, at retten i domsstaten åbenlyst har udstedt en utilstrækkelig attest i henhold til Bruxelles II-forordningens artikel 42?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27.11.2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældresvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000, EUT L 338, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Ufficio del Giudice di Pace di Venafro (Italien) den 15. oktober 2010 — straffesag mod Aldo Patriciello

(Sag C-496/10)

(2010/C 346/58)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Ufficio del Giudice di Pace di Venafro

Parter i hovedsagen

Sagsøgt: Aldo Patriciello

Præjudicielt spørgsmål

Kan den påståede lovovertrædelse (der er beskrevet i anklageskriftet og som allerede har været genstand for en afgørelse om beskyttelse af immunitet vedtaget af Europa-Parlamentet den

5.5.2009) begået af europaparlamentarikeren Aldo Patriciello, der er kvalificeret som ærekrænkelse i henhold til artikel 594 i Codice Penale, udgøre en meningstilkendegivelse under udøvelse af hvervet i henhold til protokollens artikel 9?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione Tributaria Central — Sezione di Bologna (Italien) den 19. oktober 2010 — Ufficio IVA di Piacenza mod Belvedere Costruzioni Srl

(Sag C-500/10)

(2010/C 346/59)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione Tributaria Central — Sezione di Bologna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ufficio IVA di Piacenza

Sagsøgt: Belvedere Costruzioni Srl

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 10 EF (nu artikel 4 TEU) og artikel 2 og 22 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter til hinder for en italiensk bestemmelse, som er indeholdt i artikel 3, stk. 2a, i lovdekret nr. 40 af 25. marts 2010, ophøjet til lov nr. 73 af 22. maj 2010, som hindrer skattedomstolen i træffe afgørelse om et skatte- eller afgiftskrav, der rettidigt er blevet rejst af skattemyndigheden under en appel af en ugunstige afgørelse, og som dermed i praksis foreskriver et fuldstændigt afkald på det omtvistede momstilgodehavende, når dette tilgodehavende ved to retsinstanser er blevet erklæret for grundløst, uden at den afgiftspligtige, som drager fordel af afkaldet, skal betale blot en reduceret del af det omtvistede tilgodehavende?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italien) den 19. oktober 2010 — straffesag mod Raffaele Russo

(Sag C-501/10)

(2010/C 346/60)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Tiltalt i hovedsagen

Raffaele Russo

Præjudicielt spørgsmål

Kan etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser indskrænkes af en national ordning baseret på udstedelse af et begrænset antal koncessioner og efterfølgende bevillinger vedrørende offentlig sikkerhed, som bl.a. er karakteriseret ved

- 1) en generel tendens til beskyttelse af indehaverne af koncessioner, der er udstedt på et tidligere tidspunkt på baggrund af en udbudsrunde, som på ulovlig vis har udelukket en del af de erhvervsdrivende,
- 2) bestemmelser, der sikrer faktisk fastholdelse af de markedspositioner, som er blevet opnået (forbud mod, at nye koncessionshavere åbner centre inden for en vis afstand i forhold til de eksisterende centre), og
- 3) mulighed for bortfald af koncessionen, herunder i tilfælde, hvor koncessionshaveren direkte eller indirekte administrerer grænsoverskridende spilleaktiviteter, der kan sammenlignes med den af koncessionen omfattede type aktiviteter, hvilket indebærer inddragelse af meget høje sikkerhedsstillelser?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 20. oktober 2010 — Staatssecretaris van Justitie mod M. Singh

(Sag C-502/10)

(2010/C 346/61)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Justitie

Den anden part: M. Singh

Præjudicielt spørgsmål

Skal begrebet »formelt begrænset opholdstilladelse« som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra e), i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgers status som fastboende udlænding⁽¹⁾ fortolkes således, at det omfatter en tidsbegrænset opholdstilladelse, der efter nederlandsk ret ikke giver udsigt til en tidsbegrænset opholdstilladelse, selv om gyldighedsperioden for denne tidsbegrænsede opholdstilladelse efter nederlandsk ret i princippet kan forlænges ubegrænset, og selv om en bestemt persongruppe, f.eks. åndelige ledere og religionslærere, derved udelukkes fra dette direktiv?

(¹) EUT 2004 L 16, s. 44.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 20. oktober 2010 — Evroetil AD mod Direktor na Agentsia »Mitnitsi«

(Sag C-503/10)

(2010/C 346/62)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Evroetil AD

Sagsøgt: Direktor na Agentsia »Mitnitsi«

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/30/EF af 8. maj 2003 om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer til transport fortolkes således, at definitionen af bioethanol vedrører produkter som det omhandlede (omfatter produkter som det omhandlede), der har følgende kendetegn og objektive egenskaber:

— Det fremstilles på grundlag af biomasse,

— fremstillingen sker ved hjælp af en særlig teknologi, som er beskrevet i en tekniske specifikation for fremstilling af bioethanol, som sagsøgeren, Evroetil AD, har udarbejdet, og som ifølge en tekniske specifikation, der er udarbejdet af samme producent, adskiller sig fra teknologien for fremstilling af ethanol på basis af landbrugsprodukter,

— det indeholder over 98,5% alkohol samt følgende stoffer, der gør det uegnet til fortæring: højere alkoholer — 714,49-8 311 mg/dm³; aldehyder — 238,16-411 mg/dm³; estere (ethylacetat) — 1 014-8 929 mg/dm³,

— det opfylder kravene i den europæiske præstandard Pr EN 15376 for bioethanol som brændstof,

— det er bestemt til anvendelse som brændstof og anvendes faktisk som biobrændstof, idet det tilsættes A95-benzin og sælges fra tankstationer,

— det denatureres ikke under en særlig denatureringsproces.

- 2) Skal artikel 2, stk. 2, litra a), i direktiv 2003/30 fortolkes således, at det omhandlede produkt alene kan kvalificeres som bioethanol, såfremt det faktisk anvendes som biobrændstof, eller er det tilstrækkeligt, at det er bestemt til anvendelse som biobrændstof og/eller faktisk er egnet til anvendelse som biobrændstof?

3) Såfremt det henset til besvarelsenerne af spørgsmål 1) og 2) må lægges til grund, at det omhandlede produkt eller en relevant del deraf er bioethanol, under hvilken kode i den kombinerede nomenklatur i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2587/91 af 26. juli 1991, skal det omhandlede produkt da tariferes:

3.1 Skal bestemmelserne i kapitel 22 i den kombinerede nomenklatur, og konkret pos. 2207, fortolkes således, at de omfatter tarifiering af produktet bioethanol?

3.2 Såfremt spørgsmål 3.1 besvares bekræftende, skal der da ved tarifiering af bioethanol, og konkret af det omhandlede produkt, tages hensyn til, om produktet er blevet denatureret (i henhold til den i Kommissionens forordning (EF) nr. 3199/93 af 22.11.1993 om gensidig anerkendelse af fremgangsmåderne for fuldstændig denaturering af alkohol med henblik på fritagelse for punktafgift nævnte fremgangsmåde eller ved andre lovlige fremgangsmåder)?

3.3 Såfremt spørgsmål 3.2 besvares bekræftende, skal bestemmelserne i den kombinerede nomenklatur vedrørende pos. 2207 da fortolkes således, at kun denatureret bioethanol skal tariferes i KN-kode 2207 20 000?

3.4 Såfremt spørgsmål 3.3 besvares bekræftende, skal bestemmelserne i den kombinerede nomenklatur vedrørende pos. 2207 da fortolkes således, at ikke-denatureret bioethanol skal tariferes i KN-kode 2207 10 000?

3.5 Såfremt spørgsmål 3.1 besvares bekræftende og spørgsmål 3.2 besvares benægtende, i hvilken underposition — 2207 10 000 eller 2207 20 000 — skal det omhandlede produkt da tariferes?

3.6 Såfremt spørgsmål 3.1 besvares benægtende, skal bioethanol da tariferes i en af de i definitionen i artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskattning af energiprodukter og elektricitet nævnte KN-koder, og hvilken?

4) Såfremt det henset til besvarelsenerne på spørgsmål 1) og 2) lægges til grund, at det omhandlede produkt eller en relevant del deraf ikke er bioethanol, skal det omhandlede produkt, der frembyder de i spørgsmål 1) anførte kendetegn og objektive egenskaber, da tariferes som ethanol som

omhandlet i artikel 20, stk. 1, første led, i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 25. oktober 2010, DR og TV2 Danmark A/S mod NCB

(Sag C-510/10)

(2010/C 346/63)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter

Sagsøger: 1. DR

2. TV2 Danmark A/S

Sagsøgte: NCB

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal udtrykkene »ved hjælp af egne midler« i direktiv 2001/29/EF⁽¹⁾ artikel 5, stk. 2, litra d, og »på radio- og fjernsynsforetagendets vegne og under dette foretagendes ansvar« i samme direktivs betragtning 41 fortolkes i henhold til national ret eller fællesskabsretten?

2) Skal det, som for eksempel i den danske, engelske og franske sprogversion af direktiv 2001/29/EF artikel 5, stk. 2, litra d, lægges til grund, at ordlyden af bestemmelsen er »på radio- og fjernsynsforetagendets vegne og under dette foretagendes ansvar«, eller skal det lægges til grund, som for eksempel i den tyske sprogversion, at ordlyden af bestemmelsen er »på radio- og fjernsynsforetagendets vegne eller under dette foretagendes ansvar«?

3) Under forudsætning af, at de i spørgsmål 1 anførte udtryk skal fortolkes i henhold til fællesskabsretten spørges: Hvilke kriterier skal den nationale domstol lægge til grund ved den konkrete vurdering af, om en optagelse foretaget af tredje-mand (herefter kaldet: »Producenten«) til brug for et radio- og fjernsynsforetagendes udsendelser er foretaget »ved hjælp af egne midler«, herunder »på radio- og fjernsynsforetagendets vegne [og/eller] under dette foretagendes ansvar«, således at optagelsen er omfattet af den i artikel 5, stk. 2, litra d, hjemlede undtagelse?

Der ønskes ved besvarelsen af dette spørgsmål 3 særligt svar på følgende spørgsmål:

- a) Skal begrebet »egne midler« i artikel 5, stk. 2, litra d, i direktiv 2001/29/EF forstås således, at en optagelse foretaget af Producenten til brug for et radio- og fjernsynsforetagendes udsendelser alene er omfattet af den ved artikel 5, stk. 2, litra d hjemlede undtagelse, såfremt radio- og fjernsynsforetagendet overfor tredjemand hæfter for Producentens handlinger og undladelser relateret til optagelsen, som om radio- og fjernsynsforetagendet selv havde foretaget disse handlinger og undladelser?
- b) Er betingelsen om, at optagelsen skal foretages »på radio- og fjernsynsforetagendets vegne [og/eller] under dets ansvar«, opfyldt, såfremt et radio- og fjernsynsforetagende har bestilt Producenten til at foretage optagelsen med det formål, at det pågældende radio- og fjernsynsforetagende kan udsende den pågældende optagelse, og under forudsætning af, at det pågældende radio- og fjernsynsforetagende har ret til at udsende den pågældende optagelse?

Det ønskes oplyst, om, og i bekræftende fald med hvilken vægt, følgende forhold kan eller skal tillægges betydning ved besvarelsen af spørgsmål 3b):

- i) Om det er radio- og fjernsynsforetagendet eller Producenten, der i henhold til disse parter aftale har den sidste og afgørende kunstneriske/redaktionelle beslutning vedrørende det bestilte programs indhold.
- ii) Om radio- og fjernsynsforetagendet overfor tredjemand hæfter for Producentens forpligtelser relateret til optagelsen, som om radio- og fjernsynsforetagendet selv havde foretaget disse handlinger og undladelser.
- iii) Om Producenten i henhold til aftalen med radio- og fjernsynsforetagendet er kontraktuelt forpligtet til at levere det pågældende program til radio- og fjernsynsforetagendet til en bestemt pris og inden for denne pris er forpligtet til at afholde alle udgifter, der måtte være forbundet med optagelsen.
- iv) Om det er radio- og fjernsynsforetagendet eller Producenten, der har ansvaret for den pågældende optagelse overfor tredjemand.
- c) Er betingelsen om, at optagelsen skal foretages »på radio- og fjernsynsforetagendets vegne [og/eller] under dets ansvar«, opfyldt, såfremt et radio- og fjernsynsforetagende har bestilt Producenten til at foretage optagelsen med det formål, at det pågældende radio- og fjernsynsforetagende kan udsende den pågældende optagelse, og under forudsætning af, at det pågældende radio- og fjernsynsforetagende har ret til at udsende den pågældende optagelse, såfremt Producenten i aftalen med radio- og tv-foretagendet vedrørende optagelsen har påtaget sig det økonomiske og juridiske ansvar for (i) afholdelse af samtlige de med optagelsen forbundne udgifter mod betaling af et forud fastsat beløb (ii) ansvaret for køb af rettig-

heder, samt (iii) ansvaret for uforudsete forhold, herunder forsinkelse af optagelsen og misligholdelsesansvar, men uden at radio- og fjernsynsforetagendet overfor tredjemand hæfter for Producentens forpligtelser relateret til optagelsen, som om radio- og fjernsynsforetagendet selv havde foretaget disse handlinger og undladelser?

(¹) EFT L 167, s. 10

Domstolens kendelse af 8. oktober 2010 — straffesag mod Roland Langer (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Ried im Innkreis (Østrig))

(Sag C-235/08) (¹)

(2010/C 346/64)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 223 af 30.8.2008.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 1. juli 2010 — Europa-Kommissionen mod Irland

(Sag C-95/09) (¹)

(2010/C 346/65)

Processprog: engelsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 113 af 16.5.2009.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 3. juni 2010 — Seaport (NI) Ltd mod Department of the Environment for Northern Ireland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division (Det Forenede Kongerige))

(Sag C-182/09) (¹)

(2010/C 346/66)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 193 af 15.8.2009.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 2. september 2010 — Europa-Kommissionen mod Irland(Sag C-355/09) ⁽¹⁾

(2010/C 346/67)

Processprog: engelsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 256 af 24.10.2009.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Femte Afdeling den 22. juni 2010 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland(Sag C-394/09) ⁽¹⁾

(2010/C 346/68)

Processprog: engelsk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 21.11.2009.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 9. juni 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik(Sag C-510/09) ⁽¹⁾

(2010/C 346/69)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 37 af 13.2.2010.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 1. september 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik(Sag C-531/09) ⁽¹⁾

(2010/C 346/70)

Processprog: portugisisk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 51 af 27.2.2010.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 24. september 2010 — Siddiquee Mohammed Mohiuddin mod Azienda Sanitaria Locale Provincia de Varese (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di pace de Varese (Italien))(Sag C-541/09) ⁽¹⁾

(2010/C 346/71)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 13.3.2010.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 19. oktober 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien(Sag C-192/10) ⁽¹⁾

(2010/C 346/72)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 195 af 17.7.2010.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 1. september 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig(Sag C-223/10) ⁽¹⁾

(2010/C 346/73)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 195 af 17.7.2010.

Domstolens kendelse af 19. oktober 2010 — straffesag mod Gheorghe Kita (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Inalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien))(Sag C-264/10) ⁽¹⁾

(2010/C 346/74)

Processprog: rumænsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 31.7.2010.

RET TEN

Rettens dom af 27. oktober 2010 — Alliance One International m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-24/05) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — det spanske marked for køb og første forarbejdning af råtabak — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — fastsættelse af priser og opdeling af markedet — begrundelsespligt — tilregnelser af ulovlig adfærd — ligebehandling)

(2010/C 346/75)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Alliance One International, Inc., tidligere Standard Commercial Corp. (Danville, Virginia, USA), Standard Commercial Tobacco Co., Inc. (Wilson, North-Carolina, USA); og Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd. (Vaduz, Liechtenstein) (først ved advokaterne M. Odriozola Alén, M. Marañón Hermoso og A. Emch, derefter ved advokaterne M. Odriozola Alén, M. Barrantes Diaz og A. João Vide)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og É. Gippini Fournier, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2004) 4030 endelig udg. af 20. oktober 2004 om en procedure efter artikel 81, stk. 1 [EF] (sag COMP/C.38.238/B.2 — Råtabak — Spanien).

Konklusion

- 1) Kommissionens beslutning K(2004) 4030 endelig af 20. oktober 2004 om en procedure efter artikel 81, stk. 1 [EF] (sag COMP/C.38.238/B.2 — Råtabak — Spanien) annulleres, for så vidt den angår Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Co., Inc. og Trans-Continental Leaf Tobacco bærer to tredjedele af deres egne omkostninger og betaler to tredjedele af de omkostninger, der er afholdt af Kommissionen, mens sidstnævnte bærer en tredjedel af sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af de omkostninger, der er afholdt af sagsøgerne.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 2.4.2005.

Rettens dom af 28. oktober 2010 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-227/07) ⁽¹⁾

(EUGFL — garantisektionen — udgifter, som er udelukket fra fællesskabsfinansiering — produktionsstøtte bestemt til virksomheder, der forarbejder tomater — uanmeldt kontrol i relevante perioder — proportionalitet)

(2010/C 346/76)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved abogado del Estado M. Muñoz Pérez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved T. van Rijn, som befuldmægtiget, derefter ved F. Jimeno Fernández, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning 2007/243/EF af 18. april 2007 om udelukkelse fra EF-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen (EUT L 106, s.55)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 8.9.2007.

Rettens dom af 26. oktober 2010 — Tyskland mod Kommissionen

(Sag T-236/07) ⁽¹⁾

(EUGFL — Garantisektionen — afslutning af regnskaber — regnskabsåret 2006 — datoen for anvendelsen af artikel 32, stk. 5, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1290/2005 — bindende virkning af en ensidig erklæring fra Kommissionen, der er vedlagt som bilag til et protokollat fra et møde i Coreper)

(2010/C 346/77)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (først ved M. Lumma og J. Möller, dernæst ved J. Möller og N. Graf Vitzthum, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Erlbacher, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Delvis annullation af Kommissionens beslutning 2007/327/EF af 27. april 2007 om afslutning af regnskaberne for medlemsstaternes udbetalende organer over de udgifter, der finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, for regnskabsåret 2006 (EUT L 122, s. 51).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 211 af 8.9.2007.

Rettens dom af 26. oktober 2010 — CNOP og CCG mod Kommissionen

(Sag T-23/09) (¹)

(Konkurrence — administrativ procedure — beslutning om iværksættelse af en kontrolundersøgelse — artikel 20, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1/2003 — adressatens manglende status som juridisk person — begrundelsespligt — begreberne virksomhed og virksomhedssammenslutning)

(2010/C 346/78)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Conseil national de l'Ordre des pharmaciens (CNOP) (Paris, Frankrig) og Conseil central de la section G de l'Ordre national des pharmaciens (CCG) (Paris) (først ved advokaterne Y.-R. Guillou, H. Speyart van Woerden, T. Verstraeten og C. van Sasse van Ysselt, derefter ved advokaterne Y.-R. Guillou, L. Defalque og C. Robert)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet og É. Gippini Fournier, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 6494 af 29. oktober 2008, hvorved den i sag COMP/39.510 pålagde Ordre national des pharmaciens (ONP), CNOP og CCG at lade sig underkaste en kontrolundersøgelse i henhold til artikel 20, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i artikel 81 [EF] og 82 [EF] (EFT 2003 L 1, s. 1)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.

- 2) Conseil national de l'Ordre des pharmaciens (CNOP) og Conseil central de la section G de l'Ordre national des pharmaciens (CCG) betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 55 af 7.3.2009.

Rettens dom af 27. oktober 2010 — Reali mod Kommissionen

(Sag T-65/09 P) (¹)

(Appel — personalesag — kontraktansatte — ansættelse — indplacering i lønklasse — erhvervs erfaring — eksamensbevis — ækvivalens)

(2010/C 346/79)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Enzo Reali (Firenze, Italien) (ved S. Pappas)

Den anden part i proceduren: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og B. Eggers, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (Anden Afdeling) den 11. december 2008 i sag F-136/06, Reali mod Kommissionen (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), med påstand om ophævelse af denne dom

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Enzo Reali bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger i appelsagen.

(¹) EUT C 102 af 1.5.2009.

Rettens dom af 28. oktober 2010 — Farmeco mod KHIM — Allergan (BOTUMAX)

(Sag T-131/09) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket BOTUMAX — ældre EF-ord- og figurmærker BOTOX — relative registreringshindringer — risiko for forveksling — krænkelse af renomméet — artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8 stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2010/C 346/80)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Farmeco AE Dermokallyntika (Athen, Grækenland) (ved advokat N. Lyperis)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Allergan, Inc. (Irvine, Californien, De Forenede Stater)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 2. februar 2009 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 60/2008-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Allergan, Inc. og Farmeco AE Dermokallyntika

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Farmeco AE Dermokallyntika betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 129 af 6.6.2009.

Rettens dom af 27. oktober 2010 — Michalakopoulou Ktimatiki Touristiki mod KHIM — Free (FREE)

(Sag T-365/09) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket FREE — det ældre nationale ordmærke FREE og det ældre nationale figurmærke free LA LIBERTÉ N'A PAS DE PRIX — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2010/C 346/81)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Michalakopoulou Ktimatiki Touristiki AE (Athen, Grækenland) (ved advokaterne K. Papadiamantis og A. Koliotomas)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Free SAS (Paris, Frankrig) (ved advokat Y. Coursin)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 11. juni 2009 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1346/2008-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Free SAS og Eidikes Ekdo-seis AE.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Michalakopoulou Ktimatiki Touristiki AE bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er blevet afholdt af

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Free SAS under sagen for Retten.

(¹) EUT C 267 af 7.11.2009.

Rettens kendelse af 28. oktober 2010 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-32/09 P) (¹)

(Appel — personalesag — tjenestemænd — administrativ procedure — appel åbenbart ugrundet — kontraappel kun vedrørende sagsomkostninger)

(2010/C 346/82)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i proceduren: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtiget, bistået af advokat A. dal Ferro)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Personaleretten (Første Afdeling) den 4. november 2008 i sag F-18/07, Marcuccio mod Kommissionen (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), med påstand om ophævelse af denne kendelse.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Kontraappellen afvises.
- 3) Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger i forbindelse med appelsagen.
- 4) Hver part bærer sine egne omkostninger i forbindelse med kontraappellen.

(¹) EUT C 69 af 21.3.2009.

Rettens kendelse af 18. oktober 2010 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-515/09 P) (¹)

(Appel — personalesag — tjenestemænd — en institutions afvisning af at oversætte en afgørelse — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2010/C 346/83)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i proceduren: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Personaleretten (Første Afdeling) den 7. oktober 2009 i sag F-3/08, Marcuccio mod Kommissionen (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), med påstand om ophævelse af denne kendelse.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger i appelsagen.

(¹) EUT C 51 af 27.2.2010.

Rettens kendelse af 18. oktober 2010 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-516/09 P) (¹)

(Appel — personalesag — tjenestemænd — afvisning af at indlede en undersøgelse — en institutions afvisning af at oversætte en afgørelse — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2010/C 346/84)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Personaleretten (Første Afdeling) den 7. oktober 2009 i sag F-122/07, Marcuccio mod Kommissionen, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, med påstand om ophævelse af denne kendelse.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger i appelsagen.

(¹) EUT C 51 af 27.2.2010.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 25. oktober 2010 — Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. mod Parlamentet og Rådet

(Sag T-18/10 R)

(Særlige rettergangsformer — forordning (EF) nr. 1007/2009 — handel med sælprodukter — forbud mod import og salg — undtagelse til fordel for inuitsamfund — anmodning om udsættelse af gennemførelse — formaliteten — fumus boni juris — ingen uopsættelighed)

(2010/C 346/85)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Inuit Tapiriit Kanatami (Ottawa, Canada), Nattivak Hunters and Trappers Association (Qikiqtarjuaq, Canada), Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association (Pangnirtung, Canada), Jaypootie Moesiesie (Qikiqtarjuaq), Allen Kooneeliusie (Qikiqtarjuaq), Toomasie Newkingnak (Qikiqtarjuaq), David Kuptana (Ulukhaktok, Canada), Karliin Aariak (Iqaluit, Canada), Efstathios Andreas Agathos (Athen, Grækenland), Canadian Seal Marketing Group (Québec, Canada), Ta Ma Su Seal Products (Cap-aux-Meules, Canada), Fur Institute of Canada (Ottawa), NuTan Furs, Inc (Catalina, Canada), GC Rieber Skinn AS (Bergen, Norge), Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC) (Nuuk, Grønland, Danmark), Johannes Egede (Nuuk) og Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) (Nuuk) (ved advokaterne J. Bouckaert, M. van der Woude og H. Viaene)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved I. Anagnostopoulou og L. Visaggio, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Moore og K. Michoel, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1007/2009 af 16. september 2009 om handel med sælprodukter (EUT L 286, s. 36)

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Unions Juridiske Tjenestes udtalelse af 18. februar 2009 vedrørende forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om handel med sælprodukter, der blev forelagt af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (KOM(2008) 469 endelig af 23.7.2008), som er indeholdt til i bilag A 4 til begæringen om foreløbige forholdsregler, og et uddrag af denne udtalelse, som er indeholdt i punkt 16 i samme begæring, fjernes fra sagens akter.
- 2) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

**Kendelse afsagt af Rettens præsident den 25. oktober 2010
— Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro
mod Kommissionen**

(Sag T-353/10 R)

*(Særlige rettergangsformer — finansiel bistand — debetnota
vedrørende tilbagesøgning af finansiel bistand — begæring
om udsættelse af gennemførelse — tilsidesættelse af formkrav
— afvisning)*

(2010/C 346/86)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro
AE (Athen, Grækenland) (ved advokat E. Tzannini)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou og A.
Sauka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af en debetnota
udstedt af Kommissionen den 22. juli 2010 med henblik på
tilbagesøgning af et beløb på 109 415,20 EUR, der er blevet
ydet i forbindelse med en finansiel bistand til støtte for et
medicinsk forskningsprojekt.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

**Sag anlagt den 17. september 2010 — IEM ERGA —
EREVNES MELETES PERIVALLONTOS & CHOROTAXIAS
A.E. mod Europa-Kommissionen**

(Sag T-435/10)

(2010/C 346/87)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: IEM ERGA — EREVNES MELETES PERIVALLONTOS
& CHOROTAXIAS A.E (Athen, Grækenland) (ved advokat N.
Sofokleous)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af den forberedende retsakt af 7. maj 2010 fra
Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Forskning,
hvorved sagsøgeren underrettes om beslutningen om at
udstede et betalingspålæg over for sagsøgeren.
- Annullation af betalingspålæg nr. 3241004968 (debetnota)
fra Europa-Kommissionen

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkost-
ninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annul-
lation af den forberedende retsakt fra Europa-Kommissionens
Generaldirektorat for Forskning af 7. maj 2010, hvorved sagsø-
geren underrettes om beslutningen om at udstede et betalings-
pålæg over for sagsøgeren, og om annullation af betalingspålæg
(debetnota) nr. 3241004968 af 14. juli 2010, som var udstedt
på grundlag af kontrakt FAIR-CT98-9544.

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål gjort følgende anbrin-
gender gældende:

- manglende hjemmel og manglende kompetence for så vidt
som de anfægtede retsakter vedtaget inden for rammerne af
kontrakt FAIR-CT98-9544 udgør administrative retsakter
vedtaget uden hjemmel og uden kompetence, fordi denne
kontrakt, som i henhold til dens artikel 10 udelukkende er
underlagt græsk ret, ikke giver Kommissionen ret til ensidigt
at bestemme og selv at inddrive de beløb, som følger af
kontrakten.
- manglende retlig begrundelse, manglende beviser og afvis-
ning af Kommissionens argumenter for så vidt som —
hvilket følger af Rettens dom i sag T-7/05 og af fakturaerne
udstedt af sagsøgeren for levering af tjenesteydelser — de
beløb, som sagsøgeren har modtaget fra selskabet Parthenon
A.E. for disse fakturaer, udgjorde en del af sagsøgerens
vederlag for levering af de tjenesteydelser, som var beskrevet
i fakturaerne, og ikke et forskud, som selskabet Parthenon
A.E. havde modtaget fra Kommissionen i dens egenskab af
sagsøgerens repræsentant.
- selvmodsigende begrundelse af de anfægtede retsakter
- manglende retlig begrundelse og manglende beviser for så
vidt som Kommissionens argumenter, hvorved den
begrunder de anfægtede retsakter, ikke er fastslået hverken
ved begrundelsen i dommen afsagt af Retten i sag T-7/05,
Kommissionen mod Parthénon A.E., eller ved fakturaerne
eller de andre beviser, der er blevet fremlagt.

**Sag anlagt den 17. september 2010 — Dow AgroSciences
og Dintec Agroquímica — Produtos Químicos mod
Kommissionen**

(Sag T-446/10)

(2010/C 346/88)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Det Forenede Konge-
rige) og Dintec Agroquímica — Produtos Químicos, Lda
(Funchal, Portugal) (ved advokaterne K. Van Maldegem og C.
Mereu)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsørgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgerne medhold.
- Kommissionens afgørelse 2010/355/EU annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som findes påkrævet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har med dette søgsmål nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2010/355/EU af 25. juni 2010 om afvisning af at optage trifluralin i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽¹⁾.

Sagsøgerne har anført to anbringender til støtte for deres påstande:

For det første har de anført, at den anfægtede afgørelse er ulovlig, da den er støttet på og alene findes på grund af en ulovlig beslutning. Denne beslutning ⁽²⁾, 2007/629/EF ⁽³⁾, er den oprindelige beslutning om ikke at optage trifluralin, som er støttet på en vurdering af stoffet i henhold til artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414 ⁽⁴⁾. Hvis beslutning 2007/629/EF ikke var blevet vedtaget ulovligt, ville den anfægtede afgørelse ikke eksistere.

For det andet har sagsøgerne gjort gældende, at den anfægtede retsakt i sig selv er ulovlig af selvstændige grunde. De har anført, at Kommissionen retligt fejlagtigt har begrundet den anfægtede retsakt med påståede hensyn til følgende:

- potentiel transport over lange afstande; i den forbindelse har sagsøgerne anført, at Kommissionen ikke har taget hensyn til oplysninger (manglende videnskabelig begrundelse) og at den har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik og retten til forsvar. Desuden er Kommissionens holdning vedrørende transport over lange afstande efter sagsørgernes opfattelse udtryk for forskelsbehandling og uforholdsmæssig;
- toksiciteten for fisk; i den forbindelse har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionens konstateringer ikke understøttes af den videnskabelige begrundelse. Efter sagsørgernes opfattelse er den anfægtede retsakt endvidere uforholdsmæssig ved den måde, hvorpå den behandler det angivelige problem med hensyn til kronisk toksicitet

⁽¹⁾ Meddelt under nr. K(2010) 4199, EUT L 160, s. 30.

⁽²⁾ Anfægtet af sagsøgerne inden for rammerne af sag T-475/07, *Dow AgroSciences m.fl. mod Kommissionen*, EUT C 51, s. 54.

⁽³⁾ Kommissionens beslutning af 20.9.2007 om afvisning af at optage trifluralin i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette aktivstof (meddelt under nummer K(2007) 4282), EUT L 255, s. 42.

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 91/414/EØF af 15.7.1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, EFT L 230, s. 1

Sag anlagt den 21. september 2010 — Europaïki Dynamiki mod Domstolen

(Sag T-447/10)

(2010/C 346/89)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved advokaterne N. Korogiannakis og M. Dermitzakis)

Sagsøgt: Domstolen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Domstolens beslutning om ikke at antage sagsøgerens bud, der blev afgivet i forbindelse med offentligt udbud CJ 7/09 »Offentlige udbud vedrørende levering af tjenester på informationsteknologiområdet« ⁽¹⁾, og af alle Domstolens øvrige relaterede beslutninger, herunder beslutningen om at tildele de respektive kontrakter til de valgte tilbudsgivere
- Domstolen tilpligtes at betale 5 000 000 EUR til sagsøgeren i erstatning for det tab, som sagsøgeren har lidt som følge af den omhandlede udbudsprocedure.
- Domstolen tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning på 500 000 EUR for den skade, som sagsøgeren har lidt som følge af mistet mulighed og krænkelse af sagsøgerens omdømme og troværdighed
- Domstolen tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger og udgifter i forbindelse med dette søgsmål, også hvis sagsøgeren ikke får medhold.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har i den foreliggende sag nedlagt påstand om annullation af Domstolens beslutning af 12. juli 2010 om ikke at antage sagsøgerens bud, som blev afgivet under den åbne udbudsprocedure CJ 7/09 for tjenester på informationsteknologiområdet, og om at tildele kontrakterne til de valgte virksomheder. Sagsøgeren har endvidere nedlagt påstand om erstatning for den skade, som selskabet angiveligt har lidt på grund af udbudsproceduren.

Sagsøgeren fremsætter til støtte for sine påstande følgende anbringender:

For det første gør sagsøgeren gældende, at den ordregivende myndighed har undladt at overholde princippet om forbud mod forskelsbehandling af tilbudsgiverne, eftersom flere af de valgte tilbudsgivere ikke opfyldte udelukkelseskriterierne, og dermed har tilsidesat finansforordningens ⁽²⁾ artikel 93 og 94, gennemførelsesbestemmelsernes artikel 133 såvel som princippet om god forvaltningsskik.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Domstolen har tilsidesat bestemmelserne i finansforordningens artikel 100, stk. 2, i begge henseender, nemlig begrundelsespligten ved at nægte at give sagsøgeren en tilstrækkelig begrundelse eller forklaring. Navnlig blev de kvaliteter og relative fordele, som kendetegner det valgte bud, ikke tilstrækkeligt oplyst. Sagsøgerens bud blev alene givet en simpel teknisk karakter i henhold til hvert enkelt kriterium, ligesom der blev brugt vage vendinger, mens det for så vidt angår de antagne tilbudsgivere blot blev nævnt, at deres bud var af højere kvalitet.

Sagsøgeren gør for det tredje gældende, at Domstolen ikke har sikret en retfærdig behandling af alle udbudsgivere, da den indbød dem til at besøge Domstolens lokaler, eftersom dette ikke gjorde det muligt for dem at konkurrere på lige vilkår mod den virksomhed, som i sidste ende vandt udbudsrunderen.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at Domstolen ved at anvende andre kriterier end dem, der er tilladt i henhold til finansforordningens artikel 138, og ved at behandle data, som ikke var blevet fremlagt af sagsøgeren selv med henblik på udbudsproceduren og ved at sammenblende udvælgelses- og kontrakttildelingskriterier og ikke anvende kriterier forbundet med tilbuddets økonomiske fordel, har tilsidesat finansforordningens artikel 97 og gennemførelsesbestemmelsernes artikel 138.

(¹) EUT 2009/S 217-312293

(²) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT 2002 L 248, s. 1).

Sag anlagt den 20. september 2010 — ClientEarth m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-449/10)

(2010/C 346/90)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ClientEarth (London, Det Forenede Kongerige), Transport & Environment (Bruxelles, Belgien), European Environmental Bureau (Bruxelles, Belgien) og BirdLife International (Cambridge, Det Forenede Kongerige) (ved S. Hockman, QC)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Annullation af den anfægtede beslutning af 20. juli 2010 om det lovgivningsbestemte negative svar i henhold til

artikel 8, stk. 3 i forordning nr. 1049/2001 (¹), hvorved Kommissionen afviste at give sagsøgerne aktindsigt i visse dokumenter, der indeholdt miljøoplysninger.

- Kommissionen tilpligtes uden ophold eller redigering at give fuld aktindsigt i alle de udbedte dokumenter, der blev identificeret i forbindelse med dens vurdering af begæringen af 2. april 2010 og i den genfremsatte begæring af 8. juni 2010, medmindre den absolutte undtagelse i artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 1049/2001 finder anvendelse, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger i henhold til artikel 87 i Rettens procesreglement, herunder enhver intervenients sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med denne stævning har sagsøgerne i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af Kommissionens stiltende afslag på sagsøgernes begæring om aktindsigt i visse dokumenter vedrørende drivhusgasemissioner som følge af produktion af biobrændstoffer som fastlagt eller antaget af Kommissionen som led i udarbejdelsen af en rapport i henhold til artikel 19, stk. 6, i direktiv 2009/28/EF (²)

Til støtte for påstanden har sagsøgerne gjort følgende anbringender gældende:

For det første har Kommissionen tilsidesat artikel 7, stk. 3, og artikel 8, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001, idet den ikke gav en udførlig begrundelse for de fristforlængelser, som Kommissionen indrømmede den 27. april 2010 og den 29. juni 2010.

For det andet har Kommissionen tilsidesat artikel 7, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 1049/2001, idet den ikke gav en udførlig begrundelse for afvisning af aktindsigt i hvert enkelt dokument. Kommissionen afviste den 20. juli 2010 på datoen, hvor fristen i henhold til forordningen udløb, at udlevere de udbedte dokumenter og gav ingen begrundelse for denne undladelse, som det kræves i henhold til forordningen og retspraksis.

For det tredje har sagsøgerne gjort gældende, at sagsøgte har tilsidesat artikel 4 i forordning (EF) nr. 1049/2001, idet den ikke foretog en konkret og individuel bedømmelse af indholdet i hvert enkelt dokument. Kommissionen undlod inden eller senest den 20. juli 2010 på datoen for udløbet af forordningens frist at foretage eller bekendtgøre en individuel bedømmelse og afgøre, om dokumenterne eller en del deraf er omfattet af en undtagelse til hovedreglen, hvorefter alle dokumenter skal gøres tilgængelige.

For det fjerde har sagsøgerne godt gældende, at Kommissionen har handlet i strid med artikel 7 og 8 i forordning nr. 1049/2001 samt i strid med artikel 6 i forordning nr. 1367/2003⁽³⁾, idet den ikke opfyldte de retlige forpligtelser under den administrative to-trinsprocedure. Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen nægtede at udlevere dokumenterne og heller ikke påberåbte sig undtagelser, der kunne begrunde afslaget.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23.4.2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140, s. 16).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århuskonventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264, s. 13).

Sag anlagt den 1. oktober 2010 — Timab Industries og CFPR mod Kommissionen

(Sag T-456/10)

(2010/C 346/91)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Timab Industries (Dinard, Frankrig) og Cie Financière et de Participations Roullier (CFPR) (Saint-Malo, Frankrig) (ved advokat N. Lenoir)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Principalt: Beslutningen annulleres.

— Subsidiært: Artikel 1 i beslutningen annulleres, bl.a. hvor det hedder, at CFPR og Timab har taget del i praksis vedrørende salgsbetingelser og i en kompensationsordning.

— I alle tilfælde ændres artikel 2 i beslutningen, ligesom den CFPR og Timab in solidum pålagte bøde nedsættes væsentligt.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har principalt nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 5001 endelig af 20. juli 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejde (herefter »EØS») (sag COMP/38.866 — fosfater til dyrefoder) vedrørende en aftale på det europæiske marked for fosfater til dyrefoder om fordeling af salgskvoter, samordning af priser og

salgsbetingelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger.

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet gjort følgende otte anbringender gældende:

- Tilsidesættelse af retten til forsvar, af principperne om beskyttelse af den berettigede forventning og god forvaltningsskik samt af Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004⁽¹⁾ af 7. april 2004 og meddelelse om forligsprocedurer⁽²⁾ ud fra den kendsgerning, at sagsøgerne er blevet bødefældt, fordi de trak sig ud af de indledte forligsforhandlinger med henblik på at nå et forlig i henhold til artikel 10a i forordning (EF) nr. 773/2004, for så vidt som den sandsynlige bøde, som Kommissionen havde fastsat ved forligsforhandlingerne, herefter blev forhøjet med 25 %, mens den sandsynlige bøde, for det første, ikke måtte stige med mere end 10 % efter afståelsen fra at forsætte forligsproceduren, og overtrædelsens varighed, for det andet, var blevet reduceret med 60 %.
- Utilstrækkelig og selvmodsige begrundelse samt tilsidesættelse af retten til forsvar og af bevisbyrden, i og med at den praksis, som sagsøgerne ikke havde deltaget i, blev dem tilregnet, mens Kommissionen ikke var i besiddelse af beviser for en sådan deltagelse.
- Tilsidesættelse af det principielle forbud mod tilbagevirkende kraft af den strengeste og mest bebyrdende lovregel samt tilsidesættelse af principperne om beskyttelse af den berettigede forventning, ligebehandling og retssikkerhed, da bødens størrelse blev fastsat ved anvendelse af retningslinjerne af 2006⁽³⁾, mens den tilregnede tilsidesættelse havde fundet sted før offentliggørelsen af disse retningslinjer; den tilbagevirkende anvendelse af retningslinjerne af 2006 skærpede bøden.
- Tilsidesættelse af artikel 23 i forordning (EF) nr. 1/2003⁽⁴⁾, af proportionalitetsprincippet, af princippet om individuelle straffe og om ligebehandling, da den pålagte bøde hverken stod i forhold til varigheden eller grovheden af den påtalte praksis.
- Åbenlyst fejlskøn af grovheden af den sagsøgerne bebrejdede praksis og tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, af proportionalitetsprincippet og princippet om individuelle straffe ved fastsættelsen af grundbeløbet, idet Kommissionen ikke har taget højde for udeblivelsen af væsentlige indvirkninger af overtrædelsen og den omstændighed, at Timab har deltaget i aftalen i et langt mindre omfang end de andre deltagere.
- Fejlskøn og tilsidesættelse af princippet om individuelle straffe og om ligebehandling, idet enhver formildende omstændighed for sagsøgerne er blevet afslået på trods af deres afhængighed af de andre deltagere i aftalen og af Timab's konkurrencemæssige adfærd.
- Tilsidesættelse af retten til forsvar, af ligebehandlingsprincippet og af samarbejdsmeddelelsen⁽⁵⁾, for så vidt som nedsættelsen af bøden, der er blevet indrømmet sagsøgerne som følge af samarbejde under forligsforhandlingerne, er væsentligt formindsket, efter at sagsøgerne har trukket sig ud af nævnte forhandlinger.

— Åbenbart fejlskøn af sagsøgenes bidragsevne samt tilsidesættelse af princippet om ligebehandling og af bestemmelserne i artikel 3 TEU, sammenholdt med protokol nr. 17, der er knyttet som bilag til Lissabontraktaten, ved at anvende bestemmelserne i retningslinjerne af 2006 på sagsøgenes bidragsevne uden at tage højde for hverken de usædvanlige omstændigheder, der er opstået ved krisen i det europæiske landbrug, eller de for sagsøgerne gældende særlige økonomiske og sociale faktorer.

- (¹) Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7.4.2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til artikel [101 TEUF] og [102 TEUF] (EUT L 123, s. 18).
- (²) Kommissionens meddelelse om forligsprocedurer med henblik på vedtagelse af beslutninger i henhold til artikel 7 og artikel 23 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 i kartelsager (EUT C 167, s. 1).
- (³) Retningslinjer for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a) i forordning nr. 1/2003 (EUT C 210, s. 2).
- (⁴) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i artikel [101 TEUF] og [102 TEUF] (EFT L 2003, s. 1).
- (⁵) Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT 2002 C 45, s. 3).

Sag anlagt den 26. september 2010 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen

(Sag T-457/10)

(2010/C 346/92)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved advokaterne N. Korogiannakis og M. Dermitzakis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af DIGIT's beslutning om at vælge sagsøgerens bud, der blev afgivet i forbindelse med offentligt udbud DIGIT/R2/PO/2009/45 »Ekstern tjenesteydelse vedrørende udvikling og undersøgelser af samt support til informationssystemer« (EUT 2009/S 198-283663) for delkontrakt 2 »Off-site udviklingsprojekter« for tildeling af ovennævnte kontrakt som den tredje kontrahent i rækkefølgen i stedet for som den første kontrahent, og annullation af alle DIGIT's øvrige relaterede beslutninger, herunder beslutningen om at tildele kontrakten til de valgte tilbudsgivere
- DIGIT tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for det tab, som sagsøgeren har lidt som følge af den omhandlede udbudsprocedure, på 30 000 000 EUR for delkontrakt 2, og 3 000 000 EUR for den skade, som sagsøgeren har lidt som følge af mistet mulighed og krænkelse af sagsøgerens omdømme og troværdighed

- DIGIT tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger og udgifter i forbindelse med dette søgsmål, også hvis sagsøgeren ikke får medhold.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Europa-Kommissionens beslutning af 16. juli 2010 om at vælge sagsøgerens bud i forbindelse med udbuddet DIGIT/R2/PO/2009/45 »Ekstern tjenesteydelse vedrørende udvikling og undersøgelser af samt support til informationssystemer« (¹), for delkontrakt 2 »Off-site udviklingsprojekter« som den tredje kontrahent i rækkefølgen i stedet for som den første kontrahent i rækkefølgen og om annullation af alle Europa-Kommissionens øvrige relaterede beslutninger, herunder beslutningen om at tildele de respektive kontrakter til den første og den anden kontrahent i rækkefølgen. Sagsøgeren har endvidere nedlagt påstand om erstatning for påståede tab som følge af udbudsproceduren.

Sagsøgeren gør til støtte for sine påstande følgende anbringender gældende:

Sagsøgeren gør for det første gældende, at Europa-Kommissionen har tilsidesat finansforordningens (²) artikel 93 og 94 og principperne om god forvaltningsskik og gennemsigtighed såvel som finansforordningens artikel 106 og 107, fordi flere deltagere i det valgte konsortium ikke opfyldte udelukkelseskriterierne, eftersom det burde have været fastslået, at disse deltagere havde foretaget alvorlig misligholdelse af deres forpligtelser i henhold til tidligere kontrakter, og en deltager i det vindende konsortium var involveret i svig, korrupsion og bestikkelse, mens flere deltagere i de valgte konsortier anvender underleverandører fra lande, der ikke er omfattet af WTO-aftalen om offentlige indkøb (GPA).

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at princippet om god forvaltningsskik og ligebehandlingsprincippet såvel som finansforordningens artikel 89 og 98 og gennemførelsesbestemmelsernes artikel 145 blev tilsidesat, eftersom der bestod en interessekonflikt hos flere medlemmer af bedømmelsesudvalget.

Sagsøgeren gør herudover gældende, at der ved bedømmelsen blev anvendt vage og irregulære tildelingskriterier, og at finansforordningens artikel 97 og gennemførelsesbestemmelsernes artikel 138 herved er blevet tilsidesat.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at den ordregivende myndighed har undladt at fremlægge den valgte tilbudsgivers relative fordele, og flere gange har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af sagsøgerens bud såvel som de valgte konsortiers bud. Efter sagsøgerens opfattelse har den ordregivende myndighed også i dens bedømmelsesrapport anvendt vage kommentarer, der savner grundlag, og herved tilsidesat begrundelsespligten.

(¹) EUT 2009/S 198-283663.

(²) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1).

Sag anlagt den 26. september 2010 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen

(Sag T-474/10)

(2010/C 346/93)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved advokaterne N. Korogiannakis og M. Dermitzakis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annulation af DIGIT's beslutning om: (a) at vælge sagsøgerens bud, der blev afgivet i forbindelse med offentligt udbud DIGIT/R2/PO/2009/45 »Ekstern tjenesteydelse vedrørende udvikling og undersøgelser af samt support til informationssystemer« (EUT 2009/S 198-283663), for delkontrakt 1A som den anden kontrahent i rækkefølgen, (b) at vælge sagsøgerens bud afgivet i forbindelse med ovennævnte offentlige udbud delkontrakt 1B som den tredje kontrahent i rækkefølgen, (c) at vælge sagsøgerens bud afgivet i forbindelse med ovennævnte offentlige udbud delkontrakt 1C som den anden kontrahent i rækkefølgen, (d) at vælge sagsøgerens bud afgivet i forbindelse med ovennævnte udbud delkontrakt 3 som den tredje kontrahent i rækkefølgen, i stedet for som den første kontrahent i alle delkontrakter, som meddelt sagsøgeren ved fire særskilte (én for hver delkontrakt) af 16. juli 2010 og annulation af alle DIGIT's øvrige relaterede beslutninger, herunder beslutningen om at tildele de respektive kontrakter til den første og den anden kontrahent i rækkefølgen
- DIGIT tilpligtes at betale ren erstatning for det tab, som sagsøgeren har lidt som følge af den omhandlede udbudsprocedure, på 242 000 000 EUR (122 000 000 EUR for delkontrakt 1A, 40 000 000 EUR for delkontrakt 1B, 30 000 000 EUR for delkontrakt 1C og 50 000 000 EUR for delkontrakt 3) og 24 200 000 EUR for den skade, som sagsøgeren har lidt som følge af mistet mulighed og krænkelse af sagsøgerens omdømme og troværdighed, og
- DIGIT tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger og udgifter i forbindelse med dette søgsmål, også hvis sagsøgeren ikke får medhold.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Europa-Kommissionens beslutning af 16. juli 2010 om at vælge sagsøgerens bud i forbindelse med udbuddet DIGIT/R2/PO/2009/45 »Ekstern tjenesteydelse vedrørende udvikling og undersøgelser af samt support til informationssystemer«⁽¹⁾ for delkontrakterne 1A, 1B, 1C og 3, som den anden og tredje kontrahent i rækkefølgen i stedet for som den første kontrahent, og om annullation af alle DIGIT's øvrige relaterede beslutninger, herunder beslutningen om at tildele de respektive

kontrakter til den første og den anden kontrahent i rækkefølgen. Sagsøgeren har endvidere nedlagt påstand om erstatning for påståede tab som følge af udbudsproceduren.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande fremsat følgende anbringender:

Sagsøgeren gør for det første gældende, at Europa-Kommissionen har tilsidesat finansforordningens⁽²⁾ artikel 93 og principperne om god forvaltningsskik og gennemsigtighed såvel som finansforordningens artikel 106 og 107, fordi flere deltagere i det valgte konsortium ikke opfyldte udelukkelseskriterierne, eftersom det burde have været fastslået, at disse deltagere havde foretaget alvorlig misligholdelse af deres forpligtelser i henhold til tidligere kontrakter, og en deltager i det vindende konsortium var involveret i svig, korrupsion og bestikkelse, mens flere deltagere i det valgte konsortium anvender underleverandører fra lande, der ikke er omfattet af WTO-aftalen om offentlige indkøb (GPA).

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at princippet om god forvaltningsskik og ligebehandlingsprincippet såvel som finansforordningens artikel 89 og 98 og gennemførelsesbestemmelsernes artikel 145 blev tilsidesat, eftersom der bestod en interessekonflikt hos flere medlemmer af bedømmelsesudvalget.

Sagsøgeren gør herudover gældende, at der ved bedømmelsen blev anvendt vage og irregulære tildelingskriterier, og at finansforordningens artikel 97 og gennemførelsesbestemmelsernes artikel 138 herved er blevet tilsidesat.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at den ordregivende myndighed har undladt at fremlægge den valgte tilbudsgivers relative fordele, og flere gange har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af sagsøgerens bud såvel som det valgte konsortiums bud. Efter sagsøgerens opfattelse har den ordregivende myndighed også i dens bedømmelsesrapport anvendt vage kommentarer, der savner grundlag

⁽¹⁾ EUT 2009/S 198-283663.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1).

Sag anlagt den 9. oktober 2010 — SE — Blusen Stenau mod KHIM — SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS (SE© SPORTS EQUIPMENT)

(Sag T-477/10)

(2010/C 346/94)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: SE — Blusen Stenau GmbH (Gronau, Tyskland) (ved advokat O. Bischof)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS GmbH (Wels, Østrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 22. juli 2010 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1393/2009-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

An søger om EF-varemærket: SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS GmbH.

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket, der indeholder ordbestanddelen »SE© SPORTS EQUIPMENT« for varer i klasse 18 og 25

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sagsøgeren

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det tyske ordmærke og den internationale registrering »SE« for varer i klasse 25 og de tyske ordmærker »SE So Easy« og »SE-Blusen« for varer i klasse 14, 18, 24 og 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvis medhold i indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Annullation af den anfægtede afgørelse og hjemvisning til indsigelsesafdelingen med henblik på videre behandling

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009⁽¹⁾, henset til at de omhandlede varemærker er identiske og der er risiko for forveksling mellem dem.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 4. oktober 2010 — Département du Gers mod Kommissionen

(Sag T-478/10)

(2010/C 346/95)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Département du Gers (Auch, Frankrig) (ved advokaterne S. Mabile og J.-P. Mignard)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse 2010/419/EU af 28. juli 2010 om tilladelse til markedsføring af produkter, der inde-

holder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret Bt11-majs (SYN-BTØ11-1), jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003, annulleres.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, et fransk departement med en stor landbrugssektor, som dyrker majs på et vidtstrakt område, har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2010/419/EU om tilladelse til markedsføring af genetisk modificeret majs eller produkter, der indeholder denne majs.

Til støtte for sin påstand har sagsøgeren gjort to anbringender gældende:

- Formalitetsindsigelse mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer⁽¹⁾, på grundlag af hvilken den anfægtede afgørelse blev vedtaget, for så vidt som:

- forordning nr. 1829/2003 tilsidesætter princippet om institutionel ligevægt, for så vidt som i) Europa-Parlamentet ikke havde kompetence i forbindelse med godkendelsesproceduren, mens Kommissionen havde for vide beføjelser, og ii) medlemsstaterne var uden nogen skønsmæssig beføjelse

- forordning nr. 1829/2003 tilsidesætter forsigtighedsprincippet, for så vidt som den ikke tager tilstrækkeligt hensyn til de trusler mod den menneskelige sundhed, miljøet, landbruget og opdræt, som genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer udgør

- forordning nr. 1829/2003 tilsidesætter forbrugernes rettigheder, dels ved ikke at fastsætte foranstaltninger, der gør det muligt for forbrugerne at blive oplyst om, at de dyr, der konsumeres, er blevet fodret med GMO, dels ved at tillade materielt urigtig information om, at der ikke findes GMO i varer, der imidlertid indeholder GMO, men i mængder under 0,9%.

- Den anfægtede afgørelse er ulovlig:

- som følge af manglende begrundelse, hvilket udgør en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, for så vidt som Kommissionens afgørelse alene henviser til udtalelsen fra Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet (herefter »EFSA«)

- idet Kommissionen undlod at udøve sin skønsmæssig beføjelse, hvilket udgør en negativ inkompetence, som er magtfordrejning

- som følge af tilsidesættelse af forsigtighedsprincippet, idet de vurderingsmetoder, som EFSA anvendte, er ufuldstændige og idet vurderingen af Bt11 er alt for usikker

— som følge af tilsidesættelse af forbrugernes rettigheder gennem manglende mærkning af dyr, der er fodret med Bt11-majs, samt den manglende gennemsigthed vedrørende varer, som indeholder mindre end 0,9% Bt11-majs.

(¹) EUT L 268, s. 1.

Sag anlagt den 4. oktober 2010 — Département du Gers mod Kommissionen

(Sag T-479/10)

(2010/C 346/96)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Département du Gers (Auch, Frankrig) (ved advokaterne S. Mabile og J.-P. Mignard)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Europa-Kommissionens afgørelse 2010/420/EU af 28. juli 2010 om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MON89034xNK603 (MON-89034-3xMON-ØØ6Ø3-6), jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003, annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Anbringenderne og de væsentligste argumenter, som sagsøgeren påberåber sig i denne sag, er de samme som eller i det væsentlige ligeartede med dem, der påberåbes i sag T-478/10, Département du Gers mod Kommissionen.

Sag anlagt den 4. oktober 2010 — Département du Gers mod Kommissionen

(Sag T-480/10)

(2010/C 346/97)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Département du Gers (Auch, Frankrig) (ved advokaterne S. Mabile og J.-P. Mignard)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Europa-Kommissionens afgørelse 2010/426/EU af 28. juli 2010 om tilladelse til markedsføring af produkter, der inde-

holder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret Bt11xGA21-majs (SYN-BT Ø11-1xMON-ØØØ21-9), jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003, annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Anbringenderne og de væsentligste argumenter, som sagsøgeren påberåber sig i denne sag, er de samme som eller i det væsentlige ligeartede med dem, der påberåbes i sag T-478/10, Département du Gers mod Kommissionen.

Sag anlagt den 4. oktober 2010 — Département du Gers mod Kommissionen

(Sag T-481/10)

(2010/C 346/98)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Département du Gers (Auch, Frankrig) (ved advokaterne S. Mabile og J.-P. Mignard)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Europa-Kommissionens afgørelse 2010/429/EU af 28. juli 2010 om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 88017 x MON 810-majs (MON-88017-3 x MON-ØØ81Ø-6), jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003, annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Anbringenderne og de væsentligste argumenter, som sagsøgeren påberåber sig i denne sag, er de samme som eller i det væsentlige ligeartede med dem, der påberåbes i sag T-478/10, Département du Gers mod Kommissionen.

Sag anlagt den 4. oktober 2010 — Département du Gers mod Kommissionen

(Sag T-482/10)

(2010/C 346/99)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Département du Gers (Auch, Frankrig) (ved advokaterne S. Mabile og J.-P. Mignard)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse 2010/432/EU af 28. juli 2010 om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret 1507x59122-majs (DAS-Ø15Ø7-1x DAS-59122-7), jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Anbringenderne og de væsentligste argumenter, som sagsøgeren påberåber sig i denne sag, er de samme som eller i det væsentlige ligeartede med dem, der påberåbes i sag T-478/10, Département du Gers mod Kommissionen.

Sag anlagt den 13. oktober 2010 — MIP Metro mod KHIM — J.C. Ribeiro SGPS (MISS B)

(Sag T-485/10)

(2010/C 346/100)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: MIP METRO Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokaterne J.-C. Plate og R. Kaase)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: J.C. Ribeiro SGPS S.A. (Sta Maria de Feira, Portugal)

Sagsøgerens påstande

- Sagen og de indleverede bilag vedrørende annullation af afgørelse truffet den 5. august 2010 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1526/2009-1) antages til realitetsbehandling.
- Den anfægtede afgørelse annulleres for så vidt som den vedrører indsigelsen over for varemærkeansøgningen med hensyn til varerne i klasse 14 og 25, da den ikke er forenelig med artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 om EF-varemærker.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der var forbundet med sagen for appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: J.C. Ribeiro SGPS S.A.

Det omhandlede EF-varemærke: ordmærket »MISS B« for varer i klasse 14, 16, 18, 21, 25 og 28

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: MIP METRO Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den tyske og den internationale registrering af ordmærket »miss H.« for varer i klasse 6, 9, 14, 16, 18, 25 og 26, samt den tyske registrering af figurmærket, der indeholder ordbestanddelen »Miss H.«, for varer i klasse 3, 8, 9, 14, 16, 18, 20, 24, 25 og 26

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Medhold i klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009⁽¹⁾, da der er risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 18. oktober 2010 — Mayer Naman mod KHIM — Daniel e Mayer (David Mayer)

(Sag T-498/10)

(2010/C 346/101)

Stævningen er affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: David Mayer Naman (Rom, Italien) (ved advocatos S. Sutti, S. Cazzaniga og V. Fedele)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Daniel e Mayer Srl (Milano, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres i sin helhed.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Figurmærket, der indeholder ordbestanddelen »David Mayer« (registreringsansøgning nr. 1518950) for bl.a. varer i klasse 18 og 25.

Indehaver af EF-varemærket: David Mayer Naman.

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Daniel & Mayer Srl.

Varemærkerettigheder påberåbt af indgiveren af ugyldighedsbegæringen: det italienske ordmærke »DANIEL & MAYER MADE IN ITALY« (nr. 472351), for varer i klasse 25 og det uregistrerede ordmærke »DANIEL & MAYER«, der er blevet anvendt i Italien i forbindelse med »fremstilling og salg af beklædningsgenstande og tilbehør«.

Annulationsafdelingens afgørelse: Ugyldighedsbegæringen delvis taget til følge.

Appelkammerets afgørelse: Afvisning af klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse og urigtig anvendelse af artikel 8 i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 8. oktober 2010 — MOL mod Europa-Kommissionen

(Sag T-499/10)

(2010/C 346/102)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: MOL Magyar Olaj — és Gázipari Nyrt. (Budapest, Ungarn) (ved advokat N. Niejahr, barrister F. Carlin og advokat C. van der Meer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annulation af den anfægtede beslutning, eller
- subsidiært, annulation af den anfægtede beslutning for så vidt som den pålægger sagsøgeren at tilbagebetale beløb, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med sit søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annulation af Kommissionens beslutning K(2010) 3553 endelig af 9. juni 2010, der erklærer den støtte, som de ungarske myndigheder har tildelt Hungarian Oil & Gas Plc (»MOL«) som følge af en aftale mellem MOL og den ungarske stat, som reelt giver virksomheden mulighed for fritagelse for forhøjelsen af mineafgiften som følge af en ændring af den ungarske minelov i januar 2008 [statsstøtte C 1/09 (ex NN 69/08)], for uforenelig med fællesmarkedet. Den anfægtede beslutning identificerer sagsøgeren som modtager af den påståede statsstøtte og pålægger Ungarn at tilbagesøge støtten, med tillæg af renter, fra sagsøgeren.

Til støtte for sit søgsmål gør sagsøgeren tre anbringender gældende.

For det første gør sagsøgeren gældende, at Europa-Kommissionen har begået en retlig fejl, da den fandt, at forlængelsen af sagsøgerens minerettigheder i 2005 og den efterfølgende ændring af mineloven i 2008 samlet set udgør ulovlig og ufor-

enelig statsstøtte og traf afgørelse om tilbagesøgning af denne påståede statsstøtte med tillæg af renter fra sagsøgeren. Sagsøgeren gør navnlig gældende, at Europa-Kommissionen har tilsidesat artikel 107, stk. 1, TEUF, da den fastslog, at:

- aftalen om forlængelse af 2005 og ændringen af mineloven i 2008 samlet set udgør statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF
- den påståede støtteforanstaltning er selektiv på grundlag af den ukorrekte konklusion, at den referenceramme, som finder anvendelse, er godkendelsesordningen og ikke mineloven
- den påståede støtteforanstaltning har givet sagsøgeren en fordel, selv om sidstnævnte har betalt højere mineafgifter og gebyrer end dem, som ville have skullet betales i mangel af den påståede statsstøtte, eller i medfør af ændringen af mineloven af 2008, og at Ungarn under alle omstændigheder har optrådt som en erhvervsdrivende, og at aftalen om forlængelse var begrundet i økonomiske betragtninger
- den påståede statsstøtte har fordrejet konkurrencen, selv om andre aktører på markedet ikke har betalt højere gebyrer i overensstemmelse med mineloven med senere ændringer.

For det andet og subsidiært gør sagsøgeren gældende, at Europa-Kommissionen har tilsidesat artikel 108, stk. 1, TEUF, idet den har undladt at vurdere aftalen om forlængelse (som ikke udgjorde statsstøtte i perioden fra den blev indgået i 2005 til ændringen af mineloven i 2008, og først blev til statsstøtte med ikrafttrædelsen af ændringen af mineloven i 2008) i lyset af de regler, som finder anvendelse på eksisterende støtte.

For det tredje og endnu mere subsidiært, dersom Retten måtte finde, at foranstaltningen udgør ny støtte, gør sagsøgeren gældende, at Europa-Kommissionen har tilsidesat procedureforordningens artikel 14, stk. 1, ved at træffe afgørelse om tilbagesøgning, fordi tilbagesøgning af beløb fra sagsøgeren tilsidestætter sagsøgerens berettigede forventning om stabiliteten af forlængelsesaftalen og retssikkerhedsprincippet.

Sag anlagt den 19. oktober 2010 — Dorma mod KHIM — Puertas Doorsa (doorsa FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS)

(Sag T-500/10)

(2010/C 346/103)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Dorma GmbH & Co. KG (Ennepetal, Tyskland) (ved advokat P. Koch Moreno)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Puertas Doorsa SL (Petrel, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 17. august 2010 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 542/2009-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret og den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Puertas Doorsa SL (Petrel, Spanien)

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »doorsa FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS«, for varer i klasse 6, 9 og 19 — EF-varemærkeansøgning nr. 4884359

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Dorma GmbH & Co. KG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den tyske varemærkeregistriering nr. 39525884 af figurmærket »DORMA«, for varer og tjenesteydelser i klasse 6, 9, 16, 19 og 37, ordmærket »DORMA«, der er registreret i Det Forenede Kongerige under nr. 2201691 for varer i klasse 6, 7, 9, 16 og 19, og den internationale varemærkeregistriering nr. 722009 af figurmærket »DORMA« for varer i klasse 6, 7, 9, 16 og 19

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Sagsøgeren gør gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, da appelkammeret har anvendt bestemmelserne i denne artikel forkert på det anfægtede varemærke

Sag anlagt den 22. oktober 2010 — TI Media Broadcasting og TI Media mod Kommissionen

(Sag T-501/10)

(2010/C 346/104)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Telecom Italia Media Broadcasting Srl (TI Media Broadcasting) (Rom, Italien) og Telecom Italia Media SpA (TI Media) (Rom, Italien) (ved advokaterne B. Caravita di Toritto, L. Sabelli, F. Pace og A. d'Urbano)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede beslutning erklæres ulovlig, og den annulleres i det omfang, at den giver SKY lov til at deltage i udbudsproceduren for digitalt udbytte.

— Subsidiært, Kommissionen pålægges at i) angive det afsnit i licitationen, som SKY kan afgive bud på i udbudsproceduren, ii) forlænge det femårige forbud imod anvendelse af frekvenser til betalings-tv formål til også at omfatte de frekvenser, som er opnået ved aftaler med eksisterende operatører eller nyttilkomne.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De sagsøgende selskaber i den foreliggende sag har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 4976 endelig af 20. juli 2010 (herefter »beslutningen«) med hensyn til ændring af punkt 9.1 i de tilsagn, der er bilagt beslutningen af 2. april 2003 (sag COMP/M.2876), med hvilken Kommissionen har erklæret den sammenslutning, der blev til med dannelsen af SKY Italia (SKY), for forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen.

Det skal i den forbindelse anføres, at det pågældende punkt pålagde SKY at afholde sig fra at udnytte analoge og digitale frekvenser og ikke at involvere sig i aktiviteter inden for den digitale jordbaserede platform, hverken som netleverandør eller som indholdsleverandør, før den 31. december 2011. Med den anfægtede beslutning har Kommissionen imødekommet anmodningen fra SKY om, at denne kan deltage i udbudsproceduren om fordeling af det digitale udbytte ved afgivelse af tilbud vedrørende tildeling af bare én multiplex, som er bestemt til at fordele ukodet indhold for en periode på fem år fra vedtagelse af selve beslutningen.

Til støtte for deres påstande har sagsøgerne gjort følgende anbringender gældende: Tilsidesættelse af artikel 2, 6 og 8, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser⁽¹⁾, af punkt 74 i Kommissionens meddelelse om løsningsforslag, der kan accepteres i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 og Kommissionens forordning (EF) nr. 802/2004⁽²⁾, af punkt 14.1 i de tilsagn, der er bilagt beslutningen af 2. april 2003 (sag COMP/M.2876), og af artikel 102 TEUF.

Den anfægtede beslutning er konkret et udtryk for magtfordrejning og manglende begrundelse, for så vidt som den imødekommer en ansøgning, der går ud over det objektive anvendelsesområde for 9.1 i de tilsagn, der er bilagt beslutningen af 2003 (sag COMP/M.2876), og derved giver SKY adgang til at deltage i en offentlig udbudsprocedure om tildeling af digitalt udbytte.

Sagsøgerne fastholder endvidere, at Kommissionen ved at tilsidesætte grundlæggende procedurforskrifter har foretaget en ukorrekt vurdering af de ekstraordinære omstændigheder, der kan retfærdiggøre ændringen i de forpligtelser, der oprindeligt blev pålagt SKY. Ved at argumentere for de elementer af uregelmæssigheder, som kendetegner den omhandlede udbudsprocedure, har Kommissionen i særdeleshed ligestillet TI Media med de veletablerede [operatører] RAI og Mediaset, selv om TI Media aldrig er blevet anmeldt for at indtage en dominerende stilling. For at konkretisere et sådant obiter dictum vedrørende

TI Media's angiveligt »stærke position« på markedet, har Kommissionen baseret sig på en fejlagtig fortolkning af beslutning 544/07/CONS ved fuldstændigt at undlade at tage højde for resultaterne af markedsundersøgelsen.

Endelig gør sagsøgerne gældende, at beslutningen er ulovlig på grund af manglende sagsoplysning og manglende begrundelse i det omfang — med hensyn til definitionen af kriterierne for tildeling af kontrakt — at den baserer sig på vildledende og ukorrekt gengivelse af indholdet i beslutning 181/09/CONS og 427/09/CONS. I modsætning til hvad Kommissionen har gjort gældende, har disse beslutninger defineret udbudskriterierne under hensyn til frekvenspakker (A, B og alternativt C) uden at skelne imellem nationale operatører i forhold til kategori og, frem for alt, uden at betegne TI Media som en vertikalt integreret operatør.

⁽¹⁾ EUT L 24, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 267 af 22.10.2008, s. 1.

Sag anlagt den 18. oktober 2010 — Département du Gers mod Kommissionen

(Sag T-502/10)

(2010/C 346/105)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Département du Gers (Auch, Frankrig) (ved advokaterne S. Mabile og J.-P. Mignard)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens afgørelse 2010/428/EU af 28. juli 2010 om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret 59122x1507xNK603-majs (DAS-59122-7xDAS-Ø15Ø7xMON-ØØ6Ø3-6), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Anbringenderne og de væsentligste argumenter, som sagsøgeren påberåber sig i denne sag, er de samme som eller i det væsentlige ligeartede med dem, der påberåbes i sag T-478/10, Département du Gers mod Kommissionen.

Sag anlagt den 21. oktober 2010 — IDT Biologika mod Kommissionen

(Sag T-503/10)

(2010/C 346/106)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: IDT Biologika GmbH (Dessau-Roßlau, Tyskland) (ved advokat R. Gross og T. Kroupa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af den afgørelse, der blev truffet den 10. august 2010 af EU's delegation i Republikken Serbien, og hvorved der blev givet afslag på det bud, der blev afgivet af IDT Biologika GmbH inden for rammerne af udbudsproceduren EuropeAid/129809/C/SUP/RS om levering af rabiesvaccine til ministeriet for landbrug, skovbrug og vandforsyning i Republikken Serbien for så vidt angår parti nr. 1, og tildeling af budet til et konsortium af forskellige virksomheder under ledelse af »Biovet a.s.«.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anfægtet Europa-Kommissionens afgørelse af 10. august 2010 inden for rammerne af udbuddet om levering af rabiesvaccine (Publikationsnummer: EuropeAid/129809/C/SUP/RS), hvorved kontrakten blev tildelt en anden tilbudsgiver end sagsøgeren.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 252, stk. 3, i forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 ⁽¹⁾, idet det valgte bud ikke opfylder de tekniske krav i udbudsdokumenterne om manglende virulens i forhold til mennesker, og idet der ikke er opnået de krævede tilladelser, hvorfor budet skulle have været afvist.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsprincippet i artikel 89, stk. 1, i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽²⁾, eftersom det udelukkende var sagsøgerens bud, som opfyldte alle kravene vedrørende de tekniske specifikationer og alligevel blev der valgt en anden bydende.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357, s.1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1).

Sag anlagt den 22. oktober 2010 — Prima TV mod Kommissionen**(Sag T-504/10)**

(2010/C 346/107)

*Processprog: italiensk***Parter***Sagsøger:* Prima TV SpA (Milano, Italien) (ved advokaterne L. Fossati og L. Perfetti)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Den anfægtede beslutning annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den beslutning, der anfægtes i denne sag, er den samme som i sag T-501/10, TI Media Broadcasting og TI Media mod Kommissionen.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren gjort tre anbringender gældende:

Med det første anbringende påstås beslutningen annulleret på grund af urigtig retsanvendelse i form af et åbenbart fejlskøn, idet Kommissionen fejlagtigt konstaterede, at vilkårene på det italienske marked for betalings-tv i forhold til 2003 havde ændret sig i et sådant omfang, at det tillod en revidering af de tilsagn, som var givet af Newscorp i sag COMP/M.2876. Tværtimod viser alle de foreliggende omstændigheder, at de markedsvilkår, på grundlag af hvilke at tilsagnene blev præsenteret for og accepteret af Kommissionen i 2003, ikke har ændret sig i nævneværdig grad eller varigt. Sky Italia har nærmere bestemt stadig en absolut dominerende stilling på det italienske marked for betalings-tv.

Med det andet anbringende påstås beslutningen annulleret på grund af urigtig retsanvendelse og magtfordrejning, bl.a. som følge af et åbenbart fejlskøn og tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, eftersom Kommissionen ændrede i de tilsagn, der blev givet af Newscorp i sag COMP/M.2876, ved fejlagtigt at gå ud fra, at Sky Italias manglende deltagelse i den næstfølgende udbudsprocedure om fordeling af jordbaserede digitale frekvenser ville udelukke denne fra at udsende frit tilgængeligt fjernsyn i Italien. Det skal påpeges i den forbindelse, at Sky Italia tværtimod allerede er aktiv med frit tilgængeligt tv, udsender på digitale jordbaserede frekvenser og vil kunne opnå kapacitet til at udsende også selv om de pågældende tilsagn forbliver uændrede.

Med det tredje anbringende påstås beslutningen annulleret på grund af urigtig retsanvendelse og magtfordrejning, i og med at Kommissionen ændrede i de tilsagn, der blev givet af Newscorp i sag COMP/M.2876, efter anmodning fra Sky Italia, selv om de svar, der blev modtaget under den markedsundersøgelse, som blev foretaget i løbet af den administrative procedure — inklusive de af de offentlige italienske myndigheder fremsendte svar — viste klare tegn på den negative effekt af ændringerne i de pågældende tilsagn på konkurrencen på nationalt plan.

Sag anlagt den 18. oktober 2010 — Höganäs mod KHIM — Haynes (ASTALOY)**(Sag T-505/10)**

(2010/C 346/108)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Höganäs AB (Höganäs, Sverige) (ved lawyer L.E. Ström)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Haynes International Inc. (Kokomo, USA)**Sagsøgerens påstande**

- Afgørelse truffet den 18. august 2010 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1530/2009-4) annulleres.
- Indsigelse nr. B V 85624 forkastes.
- Harmoniseringskontoret og Haynes International Inc. tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*Ansøger om EF-varemærket:* Höganäs AB*Det omhandlede EF-varemærke:* Ordmærket »ASTALOY« for varer i klasse 6 — EF-varemærkeansøgning nr. 3890233*Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:* Haynes International Inc.*Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:* EF-varemærkeregistrering nr. 55400 af ordmærket »HASTELLOY« for varer i klasse 6*Indsigelsesafdelingens afgørelse:* Indsigelsen taget til følge*Appelkammerets afgørelse:* Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Ifølge sagsøgeren tilsidesætter den anfægtede afgørelse artikel 8 og 9 i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, idet appelkammeret har foretaget en urigtig bedømmelse af risikoen for forveksling og af ligheden mellem de omhandlede varemærker.

Sag anlagt den 22. oktober 2010 — RTI og Elettronica Industriale mod Kommissionen

(Sag T-506/10)

(2010/C 346/109)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Reti Televisive Italiane SpA (RTI) og Elettronica Industriale SpA (Lisbonne, Italien) (ved advokaterne J.-F. Bellis og S. Bariatti)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Den anfægtede beslutning annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med det foreliggende søgsmål har sagsøgerne nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 4976 endelig af 20. juli 2010 om ændring af de tilsagn, der er knyttet til beslutning K(2003) 1082 endelig af 2. april 2003, hvorved den transaktion, hvormed News Corporation Limited («Newscorp») erhvervede kontrol over begge virksomhederne Telepiù Spa og Stream Spa, blev erklæret for forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen, på betingelse af, at Newscorp opfylder tilsagnene fuldt ud (Sag COMP/M.2876 — Newscorp/Telepiù) ⁽¹⁾.

Sagsøgerne har fremført tre anbringender til støtte for deres påstande.

For det første har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn, da den fandt, at betingelserne på det italienske betalings-tv-marked siden vedtagelsen af beslutningen af 2. april 2003 («godkendelsesbeslutningen») har ændret sig i en sådan grad, at en ændring i de tilsagn, der er vedlagt som bilag til godkendelsesbeslutningen, kan være berettiget, og som følge heraf har misforstået meddelelsen om retsmidler og fusionsforordningens artikel 8, stk. 2 ⁽²⁾. Sagsøgerne har gjort gældende, at der foreligger klare beviser for, at de markedsvilkår på grundlag af hvilke tilsagnene blev accepteret i 2003, hverken har ændret sig betydeligt eller permanent. Især Sky Italia, Newscorps italienske datterselskab, har fortsat en overdominerende stilling på det italienske betalings-tv-marked.

Sagsøgerne har for det andet gjort gældende, at Kommissionen har foretaget urigtig retsanvendelse, et åbenbart fejlskøn og tilsidesat proportionalitetsprincippet ved at imødekomme anmodningen om en ændring af de af Sky Italia forelagte

tilsagn, og acceptere de nye tilsagn foreslået af Newscorp, under den forudsætning, at Sky Italias manglende mulighed for at deltage i den kommende udbudsprocedure for digitalt jordbaseret tv-kapacitet, som skal gennemføres i de kommende måneder i Italien, ville forhindre Sky Italia i at operere i den ukodede fjernsynssektor. Sky Italia er således allerede aktiv i den italienske ukodede fjernsynssektor og har adgang til digitale jordbaserede transmissionskapaciteter, selv om den ikke har deltaget i udvælgelsesproceduren.

For det tredje har sagsøgerne anført, at Kommissionen har anlagt et åbenbart fejlskøn, foretaget urigtig retsanvendelse ved at vedtage den anfægtede beslutning og imødekomme anmodningen om en ændring af de af Sky Italia forelagte tilsagn på trods af den omstændighed, at de fleste parter — herunder de italienske konkurrencemyndigheder og den italienske telekommunikationsmyndighed — som en følge af den markedsundersøgelse, som blev gennemført under den administrative procedure, gav udtryk for alvorlig bekymring med hensyn til virkningerne af den foreslåede ændring for det italienske betalings-tv-marked.

⁽¹⁾ EUT 2004 L 110, s. 73.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20.1.2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EUT L 24, s. 1).

Sag anlagt den 19. oktober 2010 — Seba Diş Tıicaret ve Nakliyat mod KHIM — von Eicken (SEBA TRADITION ESTABLISHED 193220 FILTER)

(Sag T-508/10)

(2010/C 346/110)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Seba Diş Tıicaret ve Nakliyat A.S. (Istanbul, Tyrkiet) (ved advokat H. Wilde)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Johann Wilhelm von Eicken GmbH (Lübeck, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 18. august 2010 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 0559/2009-4) annulleres

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »ESTABLISHED 1932 SEBA TRADITION« for varer i klasse 34

Indehaver af EF-varemærket: Seba Diş Ticaret ve Nakliyat A.S.

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Johann Wilhelm von Eicken GmbH

Varemærkerettigheder påberåbt af indgiveren af ugyldighedsbegæringen: Det tyske figurmærke, der indeholder ordbestandsdelen »ESTABLISHED 1770 JOHANN WILHELM VON EICKEN TRADITION« for varer i klasse 34

Annulationsafdelingens afgørelse: Anmodningen blev imødekommet

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009⁽¹⁾, da der ikke er risiko for forveksling af de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 20. oktober 2010 — Manufacturing Support & Procurement Kala Naft mod Rådet

(Sag T-509/10)

(2010/C 346/111)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran (Teheran, Iran) (ved advokaterne F. Esclatine og S. Perrotet)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse af 26. juli 2010 annulleres.
- Samtidig annulleres Rådets gennemførelsesforordning nr. 668/2010 af 26. juli 2010.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er et handelselskab, der driver virksomhed inden for olieindustrien, har nedlagt påstand om annullation af Rådets afgørelse 2010/413/FUSP⁽¹⁾ og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2010 om gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 423/2007⁽²⁾ om restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at undgå nuklear spredning, for så vidt som sagsøgerens navn er optaget på listen over

personer, enheder og organer, hvis pengemidler og økonomiske ressourcer indefrysnes i medfør af denne bestemmelse.

Sagsøgeren har til støtte herfor fremsat otte søgsmålsgrunde vedrørende:

- tilsidesættelse af begrundelsespligten, idet Rådet har henvist til vage og upræcise oplysninger, som ikke kan verificeres
- tilsidesættelse af sagsøgerens grundlæggende rettigheder, for så vidt som i) sagsøgeren for at forsvare sig skulle føre et »negativt« bevis for, at selskabet ikke har bidraget til det iranske nukleare program, ii) sagsøgeren fik en meget kort frist til at fremsætte sin anmodning om en fornyet undersøgelse, og iii) sagsøgeren er blevet frataget retten til en effektiv domstolsbeskyttelse og sin ejendomsret, idet selskabet ikke har haft adgang til oplysningerne i sin sagsmappe
- manglende kompetence, idet Rådet udelukkende havde kompetence til at vedtage ledsageforanstaltninger til De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1929(2010), og denne ikke foreskriver nogen foranstaltninger over for olieindustrien
- magtfordrejning, idet den anfægtede afgørelse lammer alle sagsøgerens transaktioner på Den Europæiske Unions område, herunder erhvervelse af udstyr, der ikke er nøgleudstyr, og derved går langt ud over det i artikel 4 i den anfægtede afgørelse fastsatte
- en retlig fejl, idet forhandling af varer, der kan anvendes til flere formål, ikke kan begrunde en foranstaltning bestående i indefrysning af midler over for en enhed, når denne ikke faktisk bidrager til det iranske nukleare program
- urigtig fastlæggelse af faktum, eftersom sagsøgeren ikke har erhvervet nogen varer, der ville kunne være af betydning for det iranske nukleare program
- et åbenbart urigtigt skøn, idet begrænsningerne af sagsøgerens ejendomsret og ret til at udøve erhvervsvirksomhed ikke er begrundet i noget alment hensyn og ikke står i forhold til det mål, der forfølges
- manglende hjemmel for den anfægtede forordning som følge af annullationen af den anfægtede afgørelse.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26.7.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2010 af 26.7.2010 om gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 423/2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 195, s. 25).

Sag anlagt den 26. oktober 2010 — Nike International mod KHIM (DYNAMIC SUPPORT)**(Sag T-512/10)**

(2010/C 346/112)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Nike International Ltd (Beaverton, USA) (ved advokat M. de Justo Bailey)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)**Sagsøgerens påstande**

— Afgørelse truffet den 25. august 2010 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 640/2010-4) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »DYNAMIC SUPPORT« for varer i klasse 25 — EF-varemærkeansøgning nr. 8299869

Undersøgerens afgørelse: Afslag på EF-varemærkeansøgning*Appellkammerets afgørelse:* Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Sagsøgeren er af den opfattelse, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 7, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, idet appellkammeret foretog en fejlagtig vurdering og med urette lagde til grund, at denne artikel er til hinder for registreringen af EF-varemærket.

Rettens kendelse af 28. oktober 2010 — Agriconsulting Europe mod Kommissionen**(Sag T-443/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/113)

Processprog: italiensk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 11 af 16.1.2010.

Rettens kendelse af 18. oktober 2010 — Alisei mod Kommissionen**(Sag T-16/10) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/114)

Processprog: italiensk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 13.3.2010.

Rettens kendelse af 22. oktober 2010 — Bank Nederlandse Gemeenten mod Kommissionen**(Sag T-151/10) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/115)

Processprog: nederlandsk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 148 af 5.6.2010.

Rettens kendelse af 28. oktober 2010 — Babcock Noell mod Entreprise commune Fusion for Energy**(Sag T-299/10) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/116)

Processprog: engelsk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 234 af 28.8.2010.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 28. oktober 2010 — Sørensen mod Kommissionen

(Sag F-85/05) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — udnævnelse — tjenestemænd, der rykker op i en højere ansættelsesgruppe ved en almindelig udvælgelsesprøve — ansøgere opført på en reserveliste forud for ikrafttrædelsen af den nye vedtægt — overgangsregler om indplacering i lønklasse ved ansættelsen — indplacering i lønklasse i medfør af de nye mindre gunstige regler — artikel 5, stk. 2, og artikel 12, stk. 3, i bilag XIII til vedtægten)

(2010/C 346/117)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Susanne Sørensen (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne S. Orlandi, A. Coolen, J.N. Louis og É. Marchal)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og H. Krämer, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Arpio Santacruz og M. Simm, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om indplacering af sagsøgeren, som blev opført på reserveliste B forud for ikrafttrædelsen af den nye vedtægt, i henhold til de mindre gunstige bestemmelser heri (artikel 12 i bilag XIII til forordning (EF, Euratom) nr. 723/2004 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber), samt af afgørelsen om at slette de forfremmelsespoint, sagsøgeren havde opnået som tjenestemand i kategori C

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 296 af 26.11.2005, s. 26 (sag oprindeligt registreret ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans under nr. T-335/05, og henvist til Retten for EU-personalesager ved kendelse af 15.12.2005).

Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 28. oktober 2010 — Kay mod Kommissionen

(Sag F-113/05) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — udnævnelse — tjenestemænd, der avancerer til en højere ansættelsesgruppe ved en almindelig udvælgelsesprøve — ansøgere opført på en reserveliste forud for ikrafttrædelsen af den nye vedtægt — overgangsregler for indplacering i lønklasse ved ansættelsen — indplacering i lønklasse i medfør af de nye mindre gunstige regler — artikel 2, artikel 5, stk. 2, og artikel 12, stk. 3 i bilag XIII i vedtægten)

(2010/C 346/118)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Roderick Neil Kay (Bruxelles, Belgien) (først ved advokaterne T. Bontinck og J. Feld, derefter ved advokaterne T. Bontinck og S. Woog)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og H. Krämer, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Arpio Santacruz og I. Šulce, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om omplacering i lønklasse af sagsøgeren, som blev opført på reservelisten for en ekstern udvælgelsesprøve før ikrafttrædelsen af den nye vedtægt i henhold til de mindre gunstige bestemmelser heri

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 48 af 25.2.2006, s. 36 (sag oprindeligt registreret ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans under nr. T-421/05, og henvist til Retten for EU-personalesager ved kendelse af 15.12.2005).

Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 27. oktober 2010 — Birkhoff mod Kommissionen

(Sag F-60/09) ⁽¹⁾

(Personalesag — løn — familietillæg — børnetilskud — barn, der lider af en alvorlig sygdom eller af en vedvarende svagelighed, som gør det ude af stand til at sørge for sit eget underhold — anmodning om forlængelse af udbetalingen af tilskuddet — artikel 2, stk. 5, i bilag VII til vedtægten — øvre grænse for barnets indkomst fastsat som betingelse for forlængelse af udbetalingen — omkostninger, der kan fratrækkes i denne indkomst)

(2010/C 346/119)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Gerhard Birkhoff (Weitnau, Tyskland) (ved advokat C. Inzillo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og B. Eggers, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afslaget på sagsøgerens anmodning om forlængelse af udbetalingen af børnetilskud til sagsøgerens datter i henhold til artikel 2, stk. 5, i bilag VII til vedtægten

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes
- 2) Gerhard Birkhoff betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 205 af 29.8.2009, s. 50.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 23. september 2010 — Bui Van mod Kommissionen

(Sag F-51/07 RENV) ⁽¹⁾

(2010/C 346/120)

Processprog: fransk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 170 af 21.7.2007, s. 43.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 346/116	Sag T-299/10: Rettens kendelse af 28. oktober 2010 — Babcock Noell mod Entreprise commune Fusion for Energy	58
Retten for EU-Personalesager		
2010/C 346/117	Sag F-85/05: Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 28. oktober 2010 — Sørensen mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — udnævnelse — tjenestemænd, der rykker op i en højere ansættelsesgruppe ved en almindelig udvælgelsesprøve — ansøgere opført på en reserveliste forud for ikrafttrædelsen af den nye vedtægt — overgangsregler om indplacering i lønklasse ved ansættelsen — indplacering i lønklasse i medfør af de nye mindre gunstige regler — artikel 5, stk. 2, og artikel 12, stk. 3, i bilag XIII til vedtægten)	59
2010/C 346/118	Sag F-113/05: Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 28. oktober 2010 — Kay mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — udnævnelse — tjenestemænd, der avancerer til en højere ansættelsesgruppe ved en almindelig udvælgelsesprøve — ansøgere opført på en reserveliste forud for ikrafttrædelsen af den nye vedtægt — overgangsregler for indplacering i lønklasse ved ansættelsen — indplacering i lønklasse i medfør af de nye mindre gunstige regler — artikel 2, artikel 5, stk. 2, og artikel 12, stk. 3 i bilag XIII i vedtægten)	59
2010/C 346/119	Sag F-60/09: Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 27. oktober 2010 — Birkhoff mod Kommissionen (Personalesag — løn — familietillæg — børnetilskud — barn, der lider af en alvorlig sygdom eller af en vedvarende svagelighed, som gør det ude af stand til at sørge for sit eget underhold — anmodning om forlængelse af udbetalingen af tilskuddet — artikel 2, stk. 5, i bilag VII til vedtægten — øvre grænse for barnets indkomst fastsat som betingelse for forlængelse af udbetalingen — omkostninger, der kan fratrækkes i denne indkomst)	60
2010/C 346/120	Sag F-51/07 RENV: Kendelse afsagt af Personaleretten den 23. september 2010 — Bui Van mod Kommissionen	60

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnenter

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsgenter. Listen over salgsgenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA